

Délibáb

III. ÉVF. 50. SZÁM

30
FILLÉR

ALDOR
FOTO

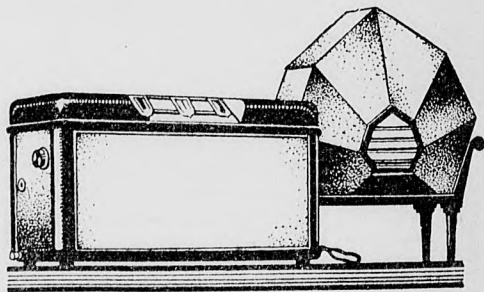
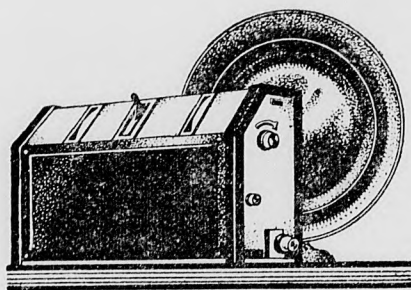
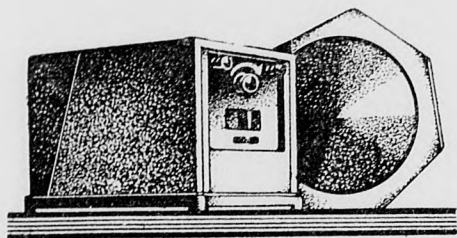
BERKY LILI

DAPEST, 1929. DECEMBER 14. MEGJELENIK MINDEN SZOMBATON

Ewinz V.H.
Gebhardt

VAG

MRA.

Kérjen rádió-kereskedőjétől
leírást, hogy fenti készülé-
keket miképp szerezheti meg
karácsonyra 6—18 havi
részletfizetés mellett.

PHILIPS RÁDIÓ

Déliab

30
fillér

Megjelenik minden szombaton

WIRLAP CSEHORSZÁG

Előfizetési ár: negyedévre 3 P 50 fill., félévre 7.— pengő. Egyes szám ára — pályaudvarokon is — 30 fillér. A karácsonyi szám ára: 90 fillér. A Színházi Almanachot az előfizetők ingyen kapják. Ausztriában 60 Groschen, Csehszlovákiában 3.— korona, Jugoszláviában 6 dinár, Romániában 20 lei. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VII, Dohány ucca 12. Telefón: J. 423-39, J. 423-50.

(Byssz Róbert rajza)

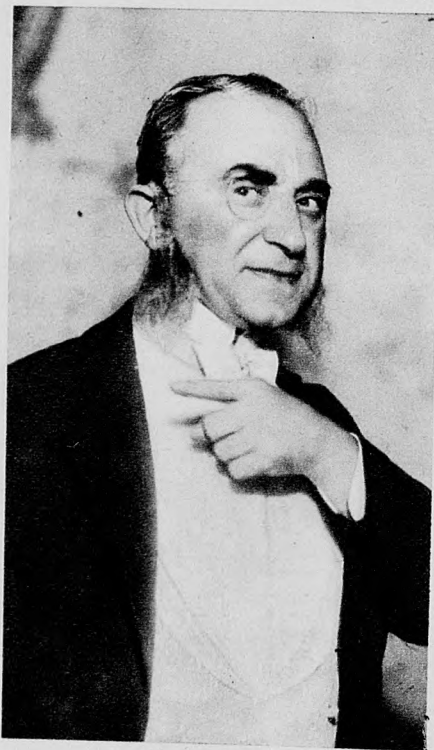
Katica

A pesti színházigazgatók mindjában hangoztatják, hogy vissza kell térni a kórusos, komoly finálás, nagy zenekaros, romantikus operetthez. A múlt héten két ilyen darabhoz is volt szerencsénk. Az egyik a „Régen és most”, a másik a Városi Színház „Katica” című új operettje. Mindkét darab azt bizonyítja, hogy a direktoroknak nincs igazuk. All ez különösen a „Katicá”-ra, amely úgy szövegileg, mint zeneileg, mind olyan, mint ahogy az meg van írva az operettírók kódexében. *Martos Ferenc* szövegkönyve tizenöt-husz év előtt talán jó lett volna. Ma már azonban meg

kell mondanunk, naiv. A kettős szerep megkonstruálása régi operett-trükk és amellett teljesen valószerűtlen. Az pedig, hogy a férfi főszereplő három felvonáson keresztül nem tudja, hogy kit szeret, egyenesen unalmas és bosszantó. Az operett zenéjét *Márkus Alfréd* szerezte, akinek sok zeneszáma páratlan népszerűséget ért el Budapesten. Éppen azért meglepő, hogy egy úgynevezett kimondott sláger nincs a darabban. A partitúrán meg látszik az a kínos gondosság, amellyel *Márkus* el akarta kerülni, hogy művészietlen munkával vádolják meg.

Katica különben (*Biller Irén*) egy rokonánál él Mezőkövesden, aki ott kocsmárosné (*Körmüves Erzsé*). Itt ismerkedik meg *Keresztúry Zoltánnal* (*Tolnay Andor*), aki mint huszárkadett a faluban táborozik ezredével. A hadgyakorlatok azonban befejeződnek és *Zoltánnak* el kell menni éppen akkor, amikor a kocsmárosné kényszerítésére *Katicának* kézfogója van egy *Kincses Mihály* (*Soós Mihály*) nevű parasztlegénnnyel. A szerelmesek megbeszélik, hogy *Katica* megszökik *Zoltán* után. A leány állja is a szavát, visszaadja a gyűrűt a parasztlegénnnynek és ekkor egy levelet kap a kadettól, amelyben az megírja, hogy ne jöjjön utána, mert nincs semmi értelme. *Katica* ennek ellenére is elmegy a háztól *János bácsival* (*Rátkai Márton*), a kocsmá öreg pincéjével, aki magával viszi a lányt Amerikában lakó rokonaihoz.

Négy év telt el a második felvonásig, amikor is megtudjuk, hogy *Zoltán* anyagilag teljesen tönkrement és kénytelenek érdekházasságot kötni *Stinglmayer Mancival* (*Zilahy Irén*), egy gazdag pék leányával. *Keresztúry* egy éjjeli mulatóhelyre megy, ahol találka van egy *Anita* nevű táncosnővel, akivel néhány nappal ezelőtt ismerkedett meg. Amikor *Anita* belép a színre, rögtön felismerhetjük benne *Katicát*. *Zoltán* azonban csodálatozóképpen nem jön rá erre és hevesen udvarolni kezd a táncosnőnek. Az

Rátkai Márton
Városi színház — Katica (Áldor felv.)

Amerikából hazatért Katica ugyanis még mindig szereti a volt kadettot és a hű János bácsival szövetségbe próbára akarja tenni a fiút. Hirtelen magára hagyja Zoltánt és rövid idő múlva, mint a régi Katica jelenik meg. Keresztúryban feltámadnak a régi emlékek és most már Katicának kezd udvarolni. Azután Katica eltűnik és megjelenik Anita. Zoltán udvarolni kezd. Azután megjelenik Katica, Anita újabb eltűnése után és Zoltán udvarolni kezd. No de menjünk tovább. Katica beköltözködik János bácsival Zoltánhoz és itt élnek háromban pár hétig, amikor egy nap hirtelen megjelenik Anita — természetesen Katica eltűnése után — és mit beszéljünk sokat, Zoltán udvarolni kezd. Az igazság kedvéért meg kell jegyeznünk, hogy Anita megjelenése előtt két perccel Zoltán, na, mit csinált? Udvarolt Katicának. Dehát minden udvarlásnak vége szokott lenni és végre is Katica-Anita és Anita-Katica

Biller Irén és Tarnay Géza
Városi színház — Katica (Áldor felv.)

leleplezi magát. Zoltán csodálkozik Katicán — a közönség csodálkozik Zoltánon, — de hirtelen feltalálja magát és udvarolni kezd őszintén szólva nem tudjuk kinek, Katicának-e vagy Anitának. A lányból és a fiúból csodálatosképpen egy pár lesz és ezzel vége az operettnek.

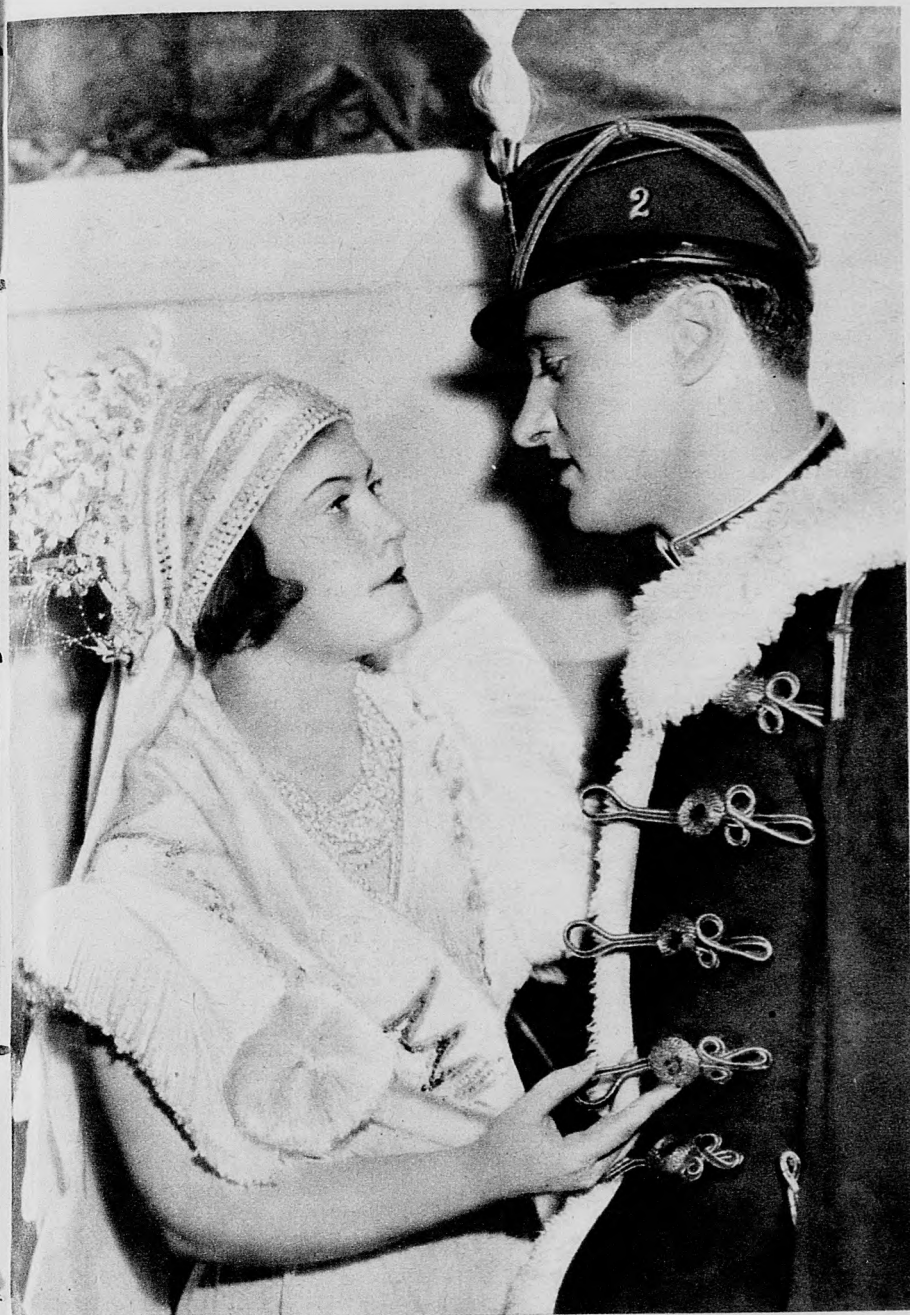
A Városi Színház igazgatósága nem éppen szerencsés kézzel osztotta ki az operett szerepeit. Biller Irén — bár igazán mindent megtett — nem tudott megbirkózni azzal a feladattal, amelyet az ember egy énekes primadonnától kíván. Hangja és játéka záróan szubrettszerepre predesztinálja őt, amelyben néha valóban megállja a helyét. Meglepően kedves volt Zilahy Irén. Énektechnikája azonban sok kifogásolnivalót hagy maga után, amelyet sürgősen korrigálni kellene. Egyetlen szereplője volt a darabnak, aki száz százalékig a lehető legtokéletebbet nyújtotta és ez Rákai Márton, akinek egyedül köszönhető, hogy a darab nem fulladt bele az unalom tengerébe. Szerencsés akvizíció Kőrössy Zoltán, aki egy erőskezű rendező alatt kitűnő táncoskomikussá fejlődhetik ki. Ugyanez áll Tolnay Andorra, akinek le kellene vetkőznie darabosságát. Kőműves Erzsébet, Horti Sándor, Kerlész Kálmán, Soós Mihály, Tarnai Géza és Sik Rezső méltóan illeszkedtek bele az együttesbe.

A sablónos és sokhelyütt hibás rendezés Lóránth Vilmos munkája.

—i—

Zilahy Irén és Kőrössy Zoltán
Városi színház — Katica (Áldor felv.)

Biller Irén és Tolnay Andor
Városi Színház — Katica (Áldor felv.)

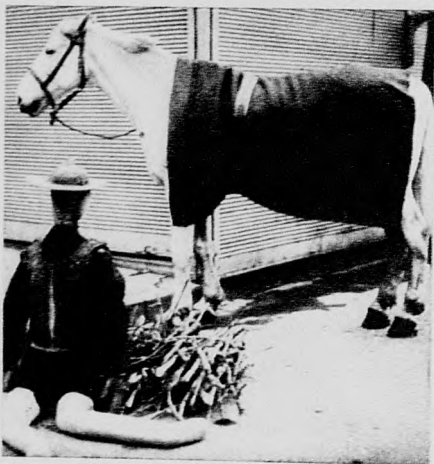
A Don Quichote furcsa kellékei

Lázás izgalommal készültek a Városi Színházban Saljapin vendégszínházára. A nagy készülődésben minden a legpompásabban ment, csak *Diamant* úr, a kellékes vakargatta a fejét.

Felírták neki egy lapra, hogy milyen kellékekre van szükség a „Don Quichote” előadásához.

Elsősorban is egy bábu kellett a második felvonás szélmalomjelenetéhez. Tehát Saljapin személyes felügyelete alatt készítették egy új bábút. Jól kitömtek ronggyal, kőccal, szépen felöltöztették. Mikor az első próbán ráakasztották a szélmalom szárnyára, a bábu oly nehéz volt, hogy az egész díszlet leszakadt. Fel kellett vágni a varrást, kiszedni a kócot, rongyot és újra meg kellett tömni a bábút most már könnyű afrikával.

Ez azonban még elég könnyű dolog volt, de szerepelt a kelléklistán egy köteg rőzse is, melyből a vitéz lovag körül máglyát raknak a rablók. Ezt már nehezebben szerezték be. A kellékes kiküldte az egyik díszletező munkást a Tisza Káhnán térre, hogy szedjen össze egy köteg lehullott gallyat. Pár perc múlva nagybúsan jött vissza a rőzseszedő és bejelentette, hogy *felírta őt a parkör, mert a fűre lépett.* Csak nehezen lehetett a csősz bácsival

Ali a rőzsével és a bábúval (Seidner felv.)

megértetni, hogy itt magasabb művészi szempontokról van szó.

A következő furcsa kellék egy számár volt. Állatkertből kölcsönkapta a színház a *Julcsa* nevű csacsit. Julcsának nem ez lesz az első szerepe. Neki már színházi multja van. A „Szép Heléná”-ban mutatkozott be a közönségnek. Különben *Julcsa* már régi *harcosa* a kultúrának. Ő szokta húzni az Állatkert mozgókönyvtárát.

Sor került azonban a legnehezebb dologra: Don Quichote lovára, a Rosinante-ra. Erre a szerepre egy öreg, kifáradt szürke gebe kell. Voltak a vágóhídon, keresték a Tattersallban. Sorra járták a konflis- és fuvaros-standokat, de csupa délceg paripát találtak szürkében. Ugy látszik Pesten a szürke gebe olyan ritka, mint a fehér holló. Már a végsőre határozták el magukat. Egy barna lovat akartak szürkére meszelni, mikor a posta házhoz szállította a kívánt kelléket.

Egyik nap próba előtt a kellékes a színház kapujában állt, mikor postaköcsi érkezett a színházhoz. Csomagot hoztak. *Diamant* úr diadalordítást hallatott. A postakocsiba pompás szürke gebe volt befogva.

Megérdeklődtek, melyik istállóban van elhelyezve a ritka állat. A postai igazgatóság előzékenysége folytán a másnapi próbán már részt is vett Rosinante, egyszerű polgári nevén: *Ali*.

Ali azonban nem viselkedett a nagyszerű fogadtatáshoz méltóan. Mikor a próbán Saljapinnal a hátán bekocogott a színpadra, a szereplők éljenzésétől és a reflektortól megvadulva, olyan ugrándozásba kezdett, hogy majdnem levitte nagynevű lovasát a színpadról a nézőtérre.

Ellenben az előadáson Ali nagyon rendesen viselte magát. Legalább is a színháznál meg voltak vele elégedve. De úgy látszik, Ali nem nagyon örült a Városi Színházban elért sikerének, mert fellépése óta, ha a postakocsival a színház felé közeledik, olyan vágatásba kezd, hogy csak az Aggteleki ucca sarkán lehet megállítani.

Vig György

bb
 sz
 apt amely
 alcsen kel-
 eki toward
 feldeással
 sért
 arad ednek
 z képe-
 solyt.
 áhe má-
 vára isz a
 re Vo-
 má-
 sáll
 os-s
 alá
 laká-
 sz
 r hkkor
 agy rady
 zür csó-
 sz ával
 kér
 kell, de
 pó el-
 om
 szin
 ord
 mint
 or
 ta-
 illa-
 etik
 pő
 tány,
 s nért,
 ne tes,
 umú
 me-
 dik
 be-
 eg-
 ad eszi
 asé és-
 len
 ag el.
 ga on
 le ka-
 em
 urol
 esz.
 elálja
 saden
 lbadal
 hely.

Somogyi Nusi
 Király Színház — Régen és most (Áldor felv.)

nek a végén a karmester holtan esik össze.

Az özvegyen maradt Lindenné most már egyedül járja a világot. Főképpen elhúnyt ura szerzeményeit énekli és híres énekesnő lesz. Valahol meglátja őt Shayne báró (Pártos Dezső) és attól kezdve, mint az árnyék követi mindenfelé. Évek telnek el, mialatt a báró többször megkéri az énekesnő kezét, de az még mindig nem tudja férjét elfelejteni. Végül, mikor éppen Londonban tartózkodnak, a báró estélyt ad az énekesnő tiszteletére. Az estélyen újra megkéri a kezét s most Lindenné „igent” mond és a felesége lesz.

Az utolsó kép ismét az első kép színe. Dolly és a zongorista tanultak Shayné históriájából. Dolly elhatározza, hogy szakít a vőlegényével és a zongorista felesége lesz.

Ez a történet a hetvenes, nyolcvanas és kilencvenes években játszódik le, és ehhez a korhoz simul a zene is. Polkák, mazúrkák, valcerok és szerelmi dalok kergetik egymást a partitúrában, amelyeknek édessége nem tudja feledtetni a szövegkönyv unalmát.

Várady Edith és Berczy Géza
Király színház — Régen és most.
(Áldor felv.)

Joeffrey Pidcock és Bársony Rózsi
Király színház — Régen és most
(Áldor felv.)

A szereplők közül Péchy Erzsi az egyéniségének megfelelő alakot finom eszközökkel keltette életre, szép volt és szépen énekelt. Kertész Dezső hálátlan szerepében is nagyszerű vígszínházi szerepeit juttatta eszünkbe. Somogyi Nusi, mint bárénekesnő, Dénes Oszkár pedig egy kupléénekes szerepében nyújtottak elsőrangú alakítást. Sziklay József kedves huszárkadett volt. A második felvonás színe és lelke azonban mégis Bársony Rózsi és J. Pidcock ketőse volt. Ők ketten képviselték a sikert. De a többiek: Várady Edith, Kéry Panni, Rasofszky Juci, Kun Magda, Szűcs Irén, Dinnyési Juliska, Pártos Dezső, Latabár Árpád, Bihari Sándor, R. Tóth József, Raskó Géza, Berczy Géza és Kerekes György egytől-egyig becsületesen küzdöttek a sikerért. Kérdés, hogy munkájuknak lesz-e eredménye?

Tihanyi rendezése, Harsányi Zsolt fordítása gondos és művészi munka. Nagypál Béla dirigensi pálcája a romantikus zenéhez illő széles stílusban jól vezette zenekarát.

Kertész Dezső
 Király Színház — Régen és most (Áldor felv.)

est
 t
 zsi az
 finom
 rolt és
 látlan
 inházi
 mogyi
 Oszkár
 pében
 ziklay
 A má-
 onban
 k ket-
 a si-
 Kéry
 agda,
 Pártos
 andor,
 Berczy
 egyig
 Kér-
 ered-
 Zsolt
 unka.
 a ro-
 tsban

PARNA SZUS

XCIII. Szabolicska Mihály

Valamelyik délelőtt a Magyar Tudományos Akadémián jártam. A folyosók, sőt a nyitott ajtajú szobák is üresek voltak ebben az ódon épületben és senkitől sem tudtam megkérdezni, hol található meg Szabolicska Mihályt. Végre, amikor már az ötödik szobába nyitottam be, olyan kép tárult a szemem elé, mintha Wells időgépén visszaszálltam volna a boldogabb, a szebb elmúlt századba. Hatalmas kandalló állt egyik sarokban és csak úgy öntötte magából a barátságos meleget. Előtte egy karos-zék, amelyben egy barátságos arcú, drága, magyar öregúr ült. Szájában hosszúszerű csibuk, a szemén pápaszem és kezében egy ujság. Így találtam rá Szabolicska Mihályra. Hogy is mutassam be őt önöknek? Talán úgy, mint méltóságos Szabolicska Mihályt, a melegszívű poétát? Így ismerik őt legtöbben a pestiek. Talán úgy, mint nagytiszteletű Szabolicska Mihályt, a református papot, aki Isten ígését ültette el a hívők ezreiben? Így ismerik őt odahaza a Maros partján. Talán úgy, mint „Miska urambátyámat”, a kedves, joviális magyar urat? Így ismerik és így szólítják őt mindenütt, akik barátságával dicsekedhetnek.

Amikor előadom jövelelem célját, egyideig maga elé néz az öregúr, lassan, komótosan kiveri csibukjából a hamut, újra tölti a finom jó szűzdohánnyal. Serceg a gyufa és gondos szipákolás után már vidáman száll a füst a csibukból és megkezdődik a pipadohányi interjú.

— Higyje el öcsém — kezdi Szabolicska Mihály, — hogy az én életem a mindennapi formák között morzsolódott le. *Szegény szülők gyermeke voltam* és ifjúságomat Ókésckén töltöttem el, ahol hatvanhét évvel ezelőtt láttam meg a napvilágot. Mint szegény tanuló tizenkét éves koromban a

kecskeméti algimnáziumban kaptam bizonyos stipendiumot. Hamarosan rájött édesapám arra — amire nagyon kellett vigyáznia, — hogy a szarvasi gimnáziumban olcsóbban jövök ki. Odakerültem tehát. Már akkor nagyon szerettem az irodalmat. Az irodalom külön tantárgy volt nálunk és ott tüntem fel, mint az iskola poétája. Parasztgyerek voltam, valóban olyan, mint aminőről Arany János énekelt a „Családi kör”-ben. Ott is szó van egy gyerekről, akit papnak szántak a szülei, de

*„Jobban szereti a verseket, nótákat,
Ejjélt csinálni maga is prógálgat.”*

Tele volt a lelkem szintén fölleges aranszínű vágyakkal és *ujságró vagy színész szerettem volna lenni*. Én is *vágytam a célnélküli cél felé*, magam sem tudom mire, csak azt éreztem, hogy pap szeretnék a legkevésbé lenni. Tudtam viszont azt, hogy szegény anyám szíve megrepedt volna bánatában, ha nem hallott volna prédikálni a szószéken.

Ez az anyám iránti rajongó szeretet megölte bennem a vágyakat más pálya iránt és elmentem Debrecenbe teológusnak, anélkül, hogy epedtem volna utána.

A költők közül nagyon szerettem Arany Jánost, de mindmáig is nagyobbak tartom *Pelóji Sándort*. Annak ellenére, hogy másfelé vonzott a szívem, kitűnően végeztem el a teológiát, amelyet szintén az anyám iránti szeretetemnek tulajdonítok. A debreceni teológia, tanulmányaim befejezése után, saját költségén küldött ki Genfbe két évre.

Ekkor már tudtam, hogy senki sem vagyok és nem lehetek semmi.

Genfből küldtem néhány verset a Szarvasi Ujságnak, amelyeket hűségesen le is közöltek. Azután genfi

karácsol
hány vo
nak, a
nek ki
Ezer
hatodik
elküldö
költő”
Ez vo

Másnap
levelet
írta,
akinek
apja. A
„Mért
lunkba
valóság
rafta V
kereszt
vetkezi
jelentel
Lapok
helyi l
denhez

„Sza
jelen
több
lenni
minő

Beöthy
jegyzet
cselten
írtam,
volt. I

majd k
róan a
hassak
Még n
Magyar
reform
nagyon
kevesel
házam
számn

Volt
nám
jebb

Minda
amig
mert
tottar
gondj
Eze
Ravas

karácsonyi magányomban írtam néhány verset, amelyet viszont *Vadnai*-nak, a Fővárosi Lapok szerkesztőjének küldtem el.

Ezernyolcszázkilencvenegy január hatodikán jelent meg a lapban az öt elküldött versből négy darab „Uj költő” címmel.

Ez volt a tulajdonképpeni felfedeztetésem.

Másnap *Beöthy* Zsolt írt egy hosszú levelet *Vadnai*-nak: „Nem tudom — írta, — hol található ez az ifjú poéta, akinek te lettél az irodalmi keresztapja. A négy közül kettő, még pedig a „Mért nem születtél te a mi kis falunkban” és „Az ünnepi harangszó” valóságos gyöngyszem”. *Igy maradt rajta Vadnai, hogy ő az én irodalmi keresztapám.* Ennek aztán később következményei lettek. Amikor jócskán jelentek meg már verseim a Fővárosi Lapokban, az egyik hódmézővásárhelyi lap cikket írt arról, hogy mindehhez protekciónak kell.

„Szaboleska Mihály versei sem jelenének meg oly sűrűn — írta többek között, — ha nem *Vadnai* lenne a főszerkesztő, aki, mint azt mindenki tudja, az ifjú költő keresztapja.”

Beöthy Zsolt levele tehát végleg eljegyzett a versírással. Tovább dögicséltem, de mindig csak olyan verset írtam, amely a szívem szerint való volt. *Igy írtam össze tizenegy kötetet.*

— Marosfelfaluban paposkodtam, majd később Temesvárra kerültem kizáróan azért, hogy a fiaim mellett maradhassak, akik oda jártak gimnáziumba. Még nem is olyan régen én voltam Magyarország egyik leggazdagabb református papja, pedig sajnós, ilyen nagyon kevés van. *Most megint eggyel kevesebb lett és ez én vagyok.* Volt házam, földem, szőlőm tekintélyes számmal.

Volt háromszázezer arany koronám, de mire körülnéztem, legfeljebb csak egy télikabátot vehettem volna rajta.

Mindaddig Temesváron maradtam, amíg ki nem telt a papi szolgálatom, mert becsületbeli kötelességnek tartottam a szegény református emberek gondját viselni.

Ezerkilencszázhuszonnyolcban aztán *Ravasz* László református püspök üze-

netet hozott *Bethlen* István gróftól, a miniszterelnöktől és *Klebsberg* Kunó gróftól:

„Szegény ugyan Magyarország — izenték, — de azért még lesz egy darab kenyér Szaboleska Mihály számára.”

Miután elveszett a lelkészi nyugdíj-intézet pénze is és erre sem tarthatam számot, összeszedtem sátorfámat és magam helyett Temesváron hagyva lelkész fiamat, feljöttem a másik fiú után, aki törvényszéki bíró, Budapestre.

Irodalmi stallumképpen kaptam ezt a helyet itt az Akadémián és azóta itt élek csendben, nyugalomban, békeségben. *Az irodalmi erecske, ami bennem folyik, továbbra is csörgedez és én mindig nagyon boldog vagyok, amikor megszületik egy-egy újabb kis vers...*

A pipa szőrösöggel ég. Elfogyott belőle a dohány és elfogyott az interjú. A téli napsugár rávetődik az ablakra, mintha maga is be akarna bújni ebbe a jó meleg szobába ezen a zimankós napon. Csendben vagyunk, egymásra nézünk. Én egy kicsit szomorúan a beszélgetés utolsó mondataira gondolva, Szaboleska Mihály bizakodó boldog mosolygással.

Szilágyi Ödön.

Szaboleska Mihály

A Göth-pár és Rózsáhegyi Kálmán*

A TERÉZKÖRÜTI SZINPADON *

A Göth-pár vendéjátéka kiemelkedő pontja ennek az új műsornak. „Helyet a fiataloknak” a címe annak az egyfelvonásos színdarabnak, amely az illusztris művészpárnak alkalmat ad fölényes művészetük csillogtatására.

A darab arról szól, hogy egy öregedő művészpár vissza akar vonulni a színpadról, mert úgy érzik, hogy helyet kell adniok a fiataloknak. A színészettel való kontaktusukat mégis meg akarják őrizni olyanformán, hogy növendékeket vállalnak tanításra. Amint a növendékeket tanítgatják, őket is elragadja a játék heve, nem is tanítanak már, hanem játszanak s játék közben érzik, hogy mégsem tudnak lemondani a színpadról.

A Salamon-darabot „Weekend” címmel Nóti Károly írta. Salamon ezúttal egy Weekend szélhámos, aki szegény ugyan, mint a templom egere, de mégis minden héten egy trükk

segélyével „Weekendezni” viszi a feleségét. A trükk mindig sikerül, de egyszer megjárja a mi főhősünk, mert a „kiszemelt” villában véletlenül egy személyes ismerőse tartózkodik, akinek a leleplezése folytán aztán különböző bonyodalmakba keveredik.

Rózsáhegyi Kálmán is föllép vendésképpen a műsorban egy vígjátékban, amelyben originális alakítást produkál.

Harmath—Lányi kis operettje arról szól, hogy egy érettségire készülő diák álmában meglevenednek azok a mitológiai alakok, akikről az érettségi tétel szól. Jármay Karolának és Berczy Gézának különös sikere volt ebben az operettben.

Egy sereg tréfa van még a műsorban, egytől-egyig mulatságosak. Nagyon tetszett a közönségnek Harmath Imre: „Ne felejtse el” című tréfája, amely ötletes poénjével valósággal frappirozta a közönséget. (b. j.)

Komlós, Rajna Alice, Várnay, Lengyel Gizi, Salamon, Sas Ötly
Terézkörüti Színpad — Weekend (Amster fotó)

„Oh, Dorris”, melynek

középmotívuma tisztavétele egy régi magyar esárdásnak.

(A Zenebonában „Egy kicsit szeret, ugye” címmel énekeltek. A szerk.) és a „Ja-Ja Alma” refrénjében ki ne ismerné fel a „Kiskomárom-Nagykomárom” című magyar esárdást.

Amerikai jazz-szerzők magyar nóta-átírásairól oldalakat lehetne írni. Vajjon ezek a világsikerek felverték-e annyit, mint az ártatlan „lepke”, aminek azonban megvan az a megbocsáthatatlan bűne, hogy az én szerzeményem.

Sok oldalról hallottam kifogást az ellen is, hogy dalaim népszerűsítése terén nem válogatok az eszközökben.

De igenis, válogatok.

Garay Imre

Megválogatom a hatásos és gyors eredményre vezető népszerűsítési eszközöket, akárcsak atyamesterem, Zerkovitz Béla, akinek nagy tudásából semmit sem von le, hogy koncepciózus és mindig eredeti módon tudta feltálni dalait. És hiszem, hogy amiként az őt ért támadások pergőtüzében is talált egy barátot, aki melléje állt, akként ez a barát, a Nagyközönség, mellem is fog állani az ellenem indult támadások visszaverésénél.

És ez a tudat az, ami bátorságot ad s mely eszembe juttatja egy nagy gondolkodó jelszavát:

Húzz keresztül mindent, ami bánt, hogy előremehess.

Garay Imre.

Adolphe Menjou feleségével (baloldalt) egy löversenytér tribünjén

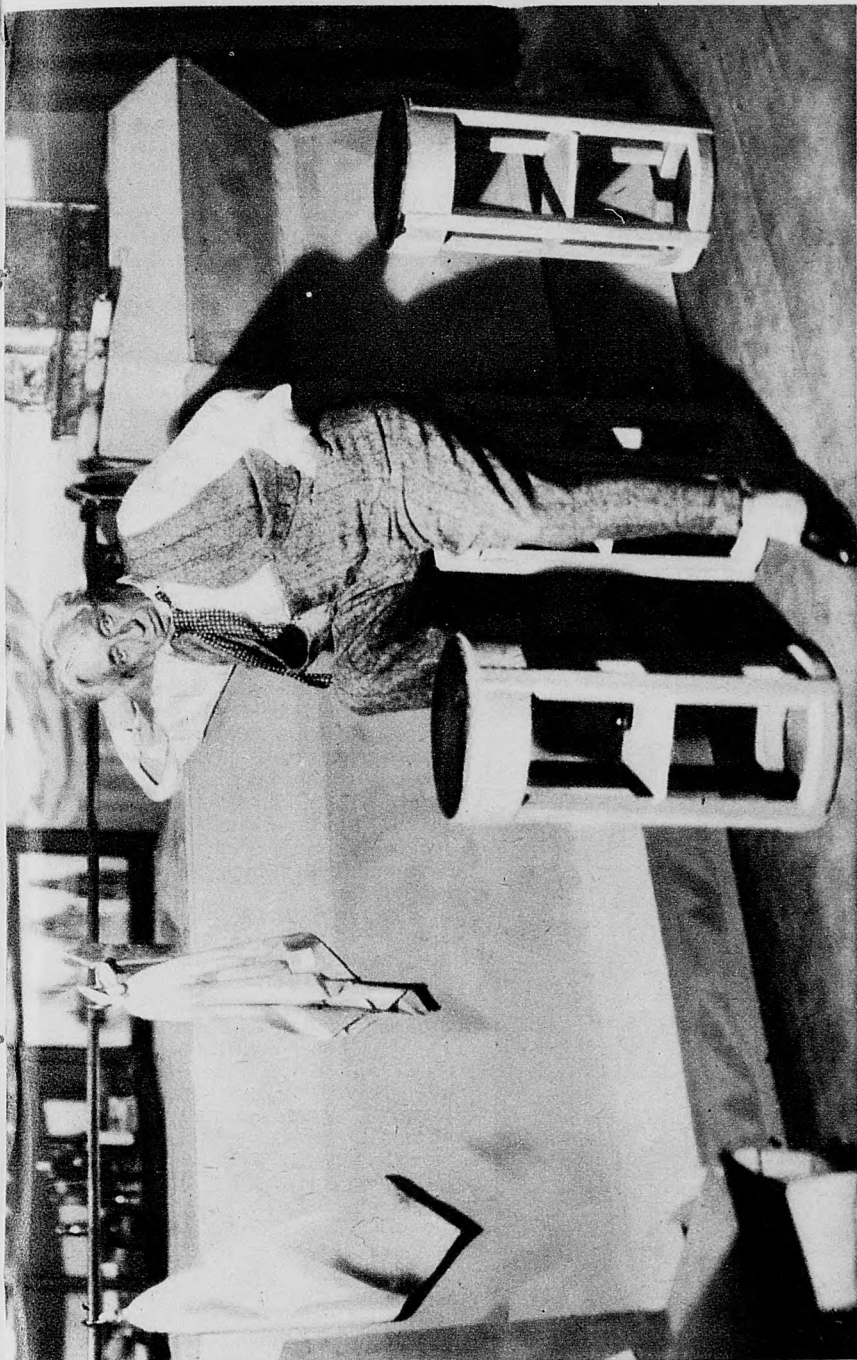
Özönvíz

H. Berger amerikai író háromfelvonalos komédiája Streeton (Vágó Béla) bárjában játszódik le. Az amerikai kisváros egynéhány befolyásos, de nem a legtisztább kezű polgára itt játszik este pokert és issza délelőtt a whiskyt. Mikor felmegy a függöny és az álmos néger szolga, Charley (Dénes György) rendbehozza az asztalokat, megérkeznek a törzsvendégek is. Az első Phraser börtén (Sarkady Aladár), egy elkese-reedett emberke, aki nem győzi szidni, ócsárolni, rágalmazni üzleti ellenfeleit és hangsúlyozni saját becsületességét. Jelenleg leginkább Beert (Ihász Lajos) szidalmazza, akinek ügyes tőzsdemánóverei súlyosan megkárosították. Beer fölényesen és nevetve hallgatja

Phraser sértegetéseit, ellenben O'Neil, az ügyvéd (Hegedüs Gyula), akit bírák megvesztegetésével vádol, végül is türelmét veszti és hallgatásra kényszeríti a dühös Phrasert. A hőség óriási, a levegő fullasztó és a bárban levő telefon és távirtdagép rossz híreket közöl. Ebben a kíméletlenségig és megfeszített légkörben az emberek türelmetlenek, ingerültek és gyűlölködők. Őzők a kíméletlenségig és minden gondolatuk a pénz, amit minden, bármilyen aljas eszközökkel is hajlandók megszerezni. A telefonon tovább ontja a rossz híreket és a börténhírek között mindjobban foglalkozik az időjárással. Az időjárásban változás várható rövidesen, távolból vihar közeledik, a

Szigeti Imre, Ihász Lajos, Beleznay Margit, Hegedüs Gyula, Földényi László,
Vágó Béla és Sarkady Aladár
Magyar Színház — Özönvíz (Áldor felv.)

Hegedűs Gyula
Magyar Színház — Özönvíz (Áldor felv.)

O'Neil,
bírák
gül is
mysze-
óriási,
a levő
áreket
gfszi-
elmet-
k. Ön-
gon-
milyen
meg-
tja a
között
ással.
róvi-
ik, a

Mississippi kilépett medréből. De az események most már egymást követik. Az ég beborul, villámlik, mennydörög, megered az eső és egy irtózatos dörgésből tudni vélik, hogy megrepedtek a csatornák és a víz elöntötte a várost. A bár összes törzsvendégei közül O'Neil az egyetlen, aki megőrizte hidegvérét. Parancsokat oszt, nyugalmat szinel, de vészajtósó szavakkal kijelenti, hogy közeledik az utolsó óra és a halál elől nincs menekvés. Bezáratja az ablakokat, lehuzatja a redőnyöket, felgyújtja az összes villanylámpákat és... whiskyt rendel. A nyolc ember pedig, aki a bárban rekedt, Phraser, Beer, Streeton, Charley, Higgins (*Földényi*), egy lezüllött ripacs, Nordling (*Szigeti Jenő*), egy munkanélküli, aki fantasztikus találmányokkal foglalkozik és végül Lucy (*Beleznay Margit*), egy szomorú éjjeli pillangó inni kezdenek.

A vihar erősebben és erősebben dühöng, hallani a víztömegek mindent elsöpítő úttörését, a telefon nem válaszol és a távírdagép sem ad le jeleket. Ez a reménytelen helyzet egyszeribe semmivé változtatja a pénz s a hatalom kérdését és a halálfélelem felszínre hozza a jóságnak azt a parányi szikráját, ami minden ember lelke mélyén

Vágó Béla és Sarkadi Aladár
Magyar Színház — Özönvíz (Aldor felv.)

szunnyad. Az emberek beismerik bűneiket, egymástól bocsánatot kérnek és megfogadják, hogyha még egyszer megmenekülnek a veszélytől, más élethez kezdenek. Különösen O'Neil, akit Beer találóan egy „elcsúszott zseninek” nevez, beszél szeretetről és megértésről és az egész társaság O'Neil szavainak hatása alatt testvériséget fogad. De a vihar tovább bömböl, már a pincébe is behatolt a víz és egyszerre a kis bár teljesen elszakad a külvilágtól. A villany kialszik. Részegen a szesztől és a szavaktól végül is az egész társaság gyertyafény mellett elalszik.

Másnap reggel még mindig abban a hitben ébrednek, hogy a halál vár rájuk, de megszólal a telefon, felgyúl a villany és miután felhúzták a redőnyöket, újra beárad a napsugár. Az éjjel őriasí vihar dühöngött, de elmúlt. Az emberek amint a veszély elmúlt, elfelejtik fogadalmaikat és a hajszja a pénz után újra megkezdődik.

Ha ezt a darabot nem Alex Stein rendezte volna, akkor a valószínűtlenségek egész sorozatát kellene felemlítenünk. De Stein karikatúrákat, szimbólumokat varázsol elénk. Stein antinaturalisztikus felfogását ez a darab száz százalékban igazolja, de bármennyire is érdekes beállítása és elgondolása, annyira szűk és megszábotott keretek között mozog, hogy idővel fáraszt és kimerít. A kék ceruza keveset működött, mert Berger darabja kissé terjedős és az egyetlen ötletre felépített három felvonás bizony nagyon hosszadalmas.

A szereplők közül különösen *Hegedüs Gyulát* kell kiemelnünk. A már sokszor méltatott szép beszéde és minden gondolatot kitűnően tolmácsoló játéka főerőssége volt az egész előadásnak. *Sarkadi Aladár* a mindig dühös Phrasert kitűnően alakította, de jó volt *Vágó Béla* is, míg *Dénes György* szerepébe egy kis túlzást vitt. *Ihász Lajos* játszotta Beer szerepét és *Beleznay Margit* alakította Lucy-t. Nagyon dekoratív jelenség *Beleznay Margit*, igen jól mozog a színpadon és megtett mindent, hogy Lucy passzív szerepéből valamit kihozzon. *Földényi ripacs* jó alakítás és *Szigeti József* egy züllött norvég feltaláló szerepében igen tehetséges színésznek bizonyult. Egy epizódszerepet *Lázár Tihamár* játszott.

Az izléses és ötletes díszletet *Básty István* tervezte. T. S.

rik bü-
kérnek
egyszer
és élet-
il, akit
zseni-
s meg-
O'Neil
riséget
ül, már
yszerre
világ-
gen a
is az
ett el-

obban a
ál vár
felgyúl
redő-
ár. Az
elmult.
elmult,
jsza a

Stein
űtlen-
elemli-
szim-
anti-
darab
meny-
gondo-
kere-
áraszt
t mű-
é ter-
pített
hosz-

egedős
r sok-
inden
játéka
ásnak.
Phra-
volt
szere-
Lajos
eznay
n de-
, igen
min-
péből
ssa jó
üllött
ehető-
bizód-

Básty
T. S.

Beleznay Margit és Ihász Lajos
Magyar Színház — Özönvíz (Áldor felv.)

Bura Károly, a neves cigányprimás hadat üzent a Magyar Színháznak.

Tudja, ő volt az, aki Móricz Zsigmond „Szép asszony kocsisa” című darabjában vendégszerepelt a bandájával. Nehezen ment a dolog, mert az egyik távolabbi kávéházban is kellett muzsikálnia esténként. A színház azonban ragaszkodott személyéhez és úgy oldották meg a helyzetet, hogy esténként autótaxi hozta és vitte őket vissza a színházból. Egy ideig rendben is volt minden, az utolsó előadásokért azonban Bura Károly nem kapta meg a pénzt. Várt, várt egy jó darabig és miután ügyvédi felszólításra sem kapta meg a pénzt, most beperelte a Magyar Színházat.

A közel jövőben különben egy másik színházi perhez is lesz szerencsénk.

Pataki Ferenc, a Városi Színház volt tagja ugyanis beperelte Sebestyén Gézát elmaradt nyári gázsi címén.

Palaki szerepet kapott a „Szökik az asszony” című operettben és már nyolc estén keresztül játszott, amikor Sebes-

tyén jökor jött, mert most jelentették kémeim a legújabb híreket. Hogy mingyárt harcias jelenléssel kezdjem, elmondom, hogy

tyén hirtelen kijelentette, hogy nincs rá szükség. Az új szerződések aláírásakor pedig nem akceptálta a színész. Palaki viszont arra az álláspontra helyezkedik, hogy a nyári darabba való beosztás és szereplés kötelezi Sebestyént arra, hogy amíg a Budai Szinkör nyitva volt, őt szerepeltesse, annál is inkább, mert emiatt két ajánlatot utasított vissza.

Hamarosan megint egy új színházzal lesz több Pesten, amelynek direktora

Szabolcs Ernő és Bródy István lennének. Már hosszabb idő óta tárgyalásokat folytatnak a Rádius filmszínházzal és valószínű, hogy január közepén már meg is nyitlik a legújabb operettszínház. Szabolcs Ernő tehát nem ment messzire a Fővárosi Operettszínházról.

Érdemesnek tartom megemlíteni, hogy a színháznak harmince gőrlje lesz, ebből tíz-tíz szőke, barna- és vöröshajú.

A színház kizáróan csak revűket fog játszani. Amennyiben a filmek leköltése miatt a színház kibérelése januárban nem sikerülne, úgy az egész terv a következő év szeptemberére marad. Ugyanakkor jelenthetem magának, hogy a Nyári Operettszínházat is Szabolcs Ernő fogja vezetni. Megsúgom azonban azt is, hogy ott a háttérben továbbra is Faludi Sándor fog dirigálni.

Kár, hogy nem találkoztam magával néhány nappal ezelőtt, mert felvittem volna magammal Békeffy Istvánéhoz, aki Lajtai Lajossal együtt bemutatta legújabb operettjüknek, a „Piros rózsá”-nak zeneszámain. Tudja édes öregem, hogy én szokimondó ember vagyok és igen szigorú kritikus. Ennek ellenére ki kell jelentenem magának,

hogya ennek az operettnek nem lesz sikere, akkor le kell mondani az operettírásról.

A „Nagykörút”, „Az én mamám”, a „Maszatos kis csöppség”, a „Jaj valahol messze” című számok zenéi és szövegei egyaránt feltűnést fognak kelteni. Meglátja, mind nagy sláger lesz belőlük.

Nagytitokban megsúghalom magának, hogy

Fedák Sári lesz az operett főszereplője a Király Színházhoz.

A szerződés értelmében május elsejéig meg kell lenni a premiernek. Egyelőre darab még nincs a művésznő számára, de remélhetően egy-két héttel később már az is meglesz és akkor majd értesítem magát.

Annyi már bizonyos, hogy a „Piros rózsza” után az „Alvinczy huszárok” következnek. Erről jolyt a szó az egyik igen ismert zeneműkiadó cégnél, amikor belépett Farkas Imre. „Nahát örökké sajnálom, hogy ez a téma nem nekem jutott eszembe” — mondotta Mókuci. Farkas azonban nem az az ember, akinek sokáig kell törni fejtét valami témán.

Három nappal később ugyanazoknak bejelentette, hogy

belekezdett új operettjébe, amelynek címe a „Hadikhuszárok” lesz.

Az új Farkas-operett bemutatója a Városi Színházban lesz.

Angyal dolgot hallottam a minap az egyik színházunk igazgatójáról, aki a szerzőkkel azon tanakodott, hogy az új darabban ki legyen a primadonna. A

szerzők is mást akartak és az igazgató is. Végre is az igazgató döntötte el a vitát a következő szavakkal: „Nem tudom mit akarnak az urak attól a nőtől, hiszen annak már egy tizennyolc éves lánya van”. „De hiszen a direktor úr jeleltéknek is van már egy felnőtt lánya” — vetette közre szerényen az egyik szerző. „Igen, igen, válaszolta a direktor úr — de annak a lánya csak tizenhat éves!”

E súlyos érv előtt meg kellett hajolni a szerzőknek

és így a direktor úr álláspontja győzött.

Hát azt tudja-e édes egy öregem, hogy mért látni újabban olyan sűrűn együtt Egged Zoltánt Emőd Tamással? Ejjnye- ejnye, hát ezt sem tudja? Hát azért, mert

Emőd Tamás és Egged Zoltán operettet írnak együtt.

A darab címe: „A Toledói diák”, amelyet a Király

Színház fogadott el előadásra. Az eddigi tervek szerint még ebben a szezonban fog színrekerülni.

Jelenthetem ezzel szemben, hogy egyik nagysikerű operettünkből filmet csinálnak. Kaesoh Pongrácz „János vitéz”-éről van szó, amelynek filmfelvételeit rövidesen megkezdik.

Ez lesz különben az első magyar hangos- és beszélőfilm.

A címszerepére Fedák Sárít szeretnék megnyerni, aki azonban eddig még nem határozott a dolgról.

Érdekes tervvel foglalkoznak a szövegírók és a zeneszerzők, akiket nagyon bánt az, hogy a modern dalok és a kissé szerelmesebb szövegek nem kerülhetnek

színtre a budapesti rádió Studiójában.

Memorandumot írtak Szóts Ernő igazgatóhoz, akit arra kérnek, hogy a rádió cenzora kevesebb szigorúsággal kezelje a jövőben a modern dalokat.

A memorandumot nagyobb küldöttség fogja átadni Szóts Ernőnek, aki — ismerve modern és művészi gondolkozását — bizonyosra veszem, teljesíteni fogja a deputáció kérését.

Elárulhatom magának különben, hogy

a Studió érdekeltséget vállalt az egyik most létesülő magyar gramofongyárnál,

amely miatt a többi gramofonlemezgyárak kétségbe vannak esve, mert a lemezek hallatlanul olcsók lesznek. A felvételeket a rádió nagy Studiójában veszik fel, amelynél alkalmasabb helység nincs egész Budapesten erre a célra.

Az új gramofontársaság művészi vezetői különben Gyarmathy Sándor, a rádió volt rendezője és Angyal László zeneszerző.

Az Új Színház februárban fogja bemutatni a „Szegény angyalok” című drámát.

A darabot Gellért Lajos, a népszerű színész írta.

Azok, akik ismerik Gellért drámáját, azt mondják, hogy ez lesz az idei színházi szezon szenzációja. A „Szegény angyalok”-nak különben

Szenes ember nyolcvan tréfája

Írta: SZENES BÉLA

Ára hármentve 90 fillér. Megrendelhető: a „Délbáb” kiadóhivatalában, Budapest, VII, Dohány uca 12

társszerzője is van, a szintén színész Somlár Zsigmond személyében, aki azonban szerénységből nem fog a színlapon szerepelni.

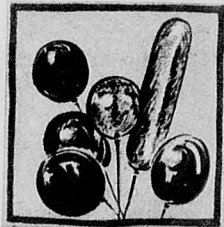
Nemrégiben történt, hogy egyik bécsi színház bezárta kapuit, de csakhamar új gazdára talált, akinek sajnos nem igen sok pénz áll a rendelkezésére. Az új direktor elhatározta, hogy új cím alatt nyitja meg színházát. Maga köré gyűjtötte jóbarátait és nagy tanácskozás kezdődött, hogy milyen névre kereszteljék át a színházát.

— Vidám prózai darabokat szeretnék játszani és ennek kellene valahogy ki-domborodni a címben is — mondotta az igazgató. — Mi-

lyen könnyű a németeknek. Nekik van erre egy jó szavuk: Lustspielhaus. Na, nem tudlok semmit mondani?

— Dehogy nem — szólt csendesen a társaságban levő Rott Sándor. —

Nevezd el a színházadat Luftspielhaus-nak.

Weinreb Mici,
a legutóbbi brídgeverseny auáztese

Dollárereső a ROYAL ORFEUMBAN

Az Orfeum bejárata fölött transzparensok hirdetik *Cortini* „dollárkirály” nevét. Ugyanez a transzparens hirdette a multban a *Rivel's*-ek, *Grock*, *Rastelli* és *Baker* kisasszony nevét is, akik mind-mind slágerei voltak annak a műsornak, amelyben felléptek.

Természetesen *Cortini* is sláger lesz — gondolta a publikum, amikor beült a nézőtérre — és felfokozott érdeklődéssel várta a nagy produkciót. Végre, az előadás befejező számaként a „dollárkirály” következett. Megjelent a színpadon egy nagyon szimpatikus fiatalember, dolgozni kezdett és... és a közönség csalódottan nézett össze. Mert mit produkált ez a *Cortini*?

Összetép egy papírszalagot, összegyűri és amikor ismét szétveszi, a papírszalag ismét egészben van. Aztán elöntet egy poharat, tele vízzel, amelyet aztán a frakk-zsebéből vesz elő. Aztán jön a dollár-szám. A levegőből dollárokat kap el és beledobálja egy pezsgőhűtőbe. Igen... igen... jól emlékeznek. *Szóke Szakáll* is ugyanezt csinálta a mult tavaszkor, pedig ő nem is bűvész. Igaza volt annak az úrnak, aki távozáskor ezt mondta:

— Ilyen bűvész a *Kabos Gyula* is van! (Bocsánat a rossz mondatért, de szószerint idéztük.)

De azért ne tessék azt hinni, hogy ennek a műsornak nincs slágere? Van bizony, csakhogy ezt nem hirdetik a transzparensok. Kijön a színpadra három fiatalember, hegedülnek, énekelnek és nagyon ügyesen, ötletesen és kedvesen táncolnak. A közönség tombol, nem tud betelni velük és ráadást követel. Nem baj, ha nem is olyan nagyszerű lesz, mint az eddig produkált számok, de legalább tovább látja ezeket az aranyos, jókedvű amerikai fiúkat. A nagy tapsra végül újra felmegy a függöny és a három fiú bemutat egy löidomitási jelenetet, amelyben felülmulják minden eddigi sikerüket és valóságos rivelsi hangulatot teremtenek a nézőtérre.

Hát kérem! Nem transzparens kell

a közönségnek, hanem az, amit ez a három fiatalember produkál: ötlet, humor, ügyesség és kedvesség. Pesti fülnek nehéz nevüket: *The tree Wire Larsen* meg fogjuk jegyezni.

A műsor külföldi részének többi száma egytől egyig becsületes produkciók. A *2 Glowers* a modern gladiátorok *John Rayer* akrobatikus kutyái, *Orest Nobarro* ötletes és dekoratív egyiptomi táncái és a *Trillis* olasz gimnasztikus csoport nyaktörő produkciói megérdemelt, komoly sikert arattak. A műsoron szereplő, második slágernek hirdetett *Irwin Twins* produkciójában, sajnos, nem gyönyörködhattunk, mert nem léptek fel.

A magyar részben *Sárossy Mihály* adta elő *dr. Sándor Jenő* hangulatos dalát: „De szép vagy ma este...”, *Lórinz Miklós* „A néhai a lbérlő” című tréfájában *Rolko József*, *Somlár Stéfi*, *Bajthay Mártha* és *Sirno Margit* arattak sikert. *Erekövy László* sok humorral adta elő *Weiner István* és *Márkus Alfréd* egy-egy számát. A mult műsorbán kellemesen feltűnt *Paál Pál* ismét bebizonyította, hogy nem tévedtünk, amikor szép jövőt jósoltunk neki. *Zerkovitz Béla* „A villanyóra mellett várom este tízkor...” című zenés-jelenetében remek táncot mutatott be. Partnerével *Sugár Flóriver* együtt nagy sikert aratott.

Általában az egész műsorra vonatkozóan elmondhatjuk, hogy sikert aratott. Ennek a műsornak a jóságát semmi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy még *Cortini* sem tudta lerontani a hatását. De ezért melegen ajánljuk az igazgatóságnak, hogy a *The tree Wire Larsen* számot tegye a műsor második részébe. Ezenkívül jó lenne már most lekötni őket a jövő szezonra, mert egy év múlva egészen bizonyosan sokkal drágábbak lesznek.

Már egyszer írtunk az indokolatlan reklám ellen. Ha *Cortini* csak egyszerű műsorszámként szerepel, nem csalódott volna a közönség és a siker nagyobb lett volna.

Mi lesz a fiatal írókkal?

Az ismeretlen drámaírók évtizedekig hiába ostromolták a színházak kapuit. A tavalyi szezonban látszólag megnyíltak előttük a színházgatói irodák. Kétségtelen, hogy a tavalyi szezon revelált tehetséges fiatalokat, akikben senki sem bízott — akiről jóformán nem is hallott a nagyközönség. Az idei szezon egyik legnagyobb bukása egy ilyen fiatal színpadi szerzőé volt — és ez az egy bukás elég volt ahhoz, hogy egyesek máris a direktoroknak a fiataloktól irtózó páni rémületéről kürtölgjék tele a színházi világot. Kiváncsiak voltunk, hogy a tavalyi sikereknek volt-e „nachwuchs”-a, felbátorodtak-e az eddig „titkos drámaíróknak” bélyegzett fiatalok — tehetségesek-e valóban és hogy a színházak a híresztelések ellenére fogadják-e és várják-e a fiatalokat?

A színházak dramaturgjait kérdeztük meg, akik kérdésünkre ezeket mondták:

Bálint Lajos,

a Nemzeti Színház dramaturgja:

— A Nemzeti Színház igazgatója hét év alatt tizenötöt több új író munkáját mutatta be. Ez minden kérdésre feleletet ad. A Nemzeti Színház igazgatósága a legutóbbi időben talált két fiatal vagy helyesebben új író, akiknek benyújtott munkája a tehetség ígértét adja. Az ilyenekkel természetesen

Bálint Lajos

szívesen foglalkozik a színház. Ha ötven fiatal író között egyetlen egy akad, aki a reményeket beváltja — egymagában érdemessé teszi ezt a munkát. Hogy ez így van, annak a legjobb dokumentuma a legutóbbi eset, amikor a Nemzeti Színház igazgatósága egy ismeretlenül beküldött kézirat nyomán, a színház költségén hozatott fel

Erdélyből egy színész-író, Szabados Árpádot — akinek nevét eddig nem is hallottuk, — hogy sokat ígéro darabjának továbbépítésében tanácsokkal lássuk el. Másik esetünk, egy vidéki orvos darabja — amely szintén a Nemzeti Színházban fog színpadkerülni.

Vitéz Miklós,

az Uj Színház művészeti igazgatója.

— A mi rövid multunk, jelenünk és minden programunk a fiataloké, akik bizalommal és szeretettel jönnek hozzánk. Az egészen ismeretlen fiatalok között egy erdélyi író: Erdélyi Sándor, továbbá Ádám Dezső és Raggamby András darabjait találtuk olyannak, hogy feltétlenül szerepelni fognak az Uj Színház szerzői között. Hogy az idén még nem kerülnek sorra, annak kizárólagos oka az, hogy ezeket a fiatalokat még vezetni kell. Minden darabot át kell dolgozni. A dramaturgok rendszerint megállnak ott, hogy tehetségesnek mondanak egyes fiatalokat, pedig mint kollégának és „nevelő”-nek kötelességük lenne, hogy kioktassák őket — vezessék, irányítsák a fiatalokat. Ezt könnyen tehetik, mert ez minden felelősség nélkül jár. Kevés új tehetséget hoznak ki, pedig a publikum már rég tele van a régiakkal és elvesztette benne a hitét. Mi az íróra helyezük a hangsúlyt. Nem ez és ez „a” sztár játszik, hanem becsületes, egyszerű, egyforma színészek játsszák ennek és ennek a tehetséges íróknak a darabját. A sorsdöntő fordulat megtörtént: felfedezték a „titkos drámaírókat”. A fiatalok erősek és tehetségesek. Boldogan és nevető szívvel kell rendelkezésükre állani, mert ezt követeli az idő, a publikum — a reális színházpolitika.

Vitéz Miklós

Komor Gyula,
a Vígszínház dramaturgja:

— Augusztus óta a száznegyvenhatodik darabot írtam be a naplómba. Nem én, hanem a szerzők vannak restanciában, akik nem jönnek el a darabjukért. Két fiatal szerző darabját tartottam jónak. Az egyik *Hajdu* György darabja, a másik pedig egy társaságbeli úr, aki egy vadásztársaságnak a milliójét írta meg bámulatos megfigyeléssel. Hogy miért nem kerülhetnek színre?

Komor Gyula

Ez már nem a dramaturg dolga. Nagy baj, hogy az írók nem törődnek az erkölcsi szempontokkal. Ezt csak Németországban lehet megcsinálni, ahol félredobták mindent a szexuális problémák kedvéért. Nálunk ilyesmikkel nem adhatnak elő. Lehet, hogy azt mondják: „a Komor már öreg, nem ért a fiatalokhoz” — de én mégsem találok olyan fiatalokat, akikre rá lehetne bízni a színpadi irodalom válságának a megoldását.

Békeffi László,
a Fővárosi Művészszínház dramaturgja:

— Kabos Gyula igazgatómmal és színész kollégámmal, akinek kiváló színpadi szeme és ítélőképessége nagy megkönnyítést jelent az én dramaturgi munkám-ban — lázas ambícióval szervezzük és kereszük a darabokat. Egyelőre nem tudok neveket mondani — a mi időnk és szeszónunk igen rövid, de annyit leszögezhetek, hogy a mi fiataljaink nagyon tehetségesek. Csupa fiatal író darabja fekszik eddig is nálunk és jövőnk is csak fiatalokra akarjuk bázározni. A Fővárosi Művészszínház szeretettel várja a fiatalokat!

Békeffi László

Pütkösti Andor,
a Magyar Színház művészeti igazgatója:

— Mikor átvettem a színház igazgatását, meglepett, hogy mennyi tehetséges darab van készen. Egy szekrény van tele csupa fiatal író jobbnál-jobb munkájával. Csak egy baj van még. A mi fiataljaink tehetségesek — megvan a nyers erejük, — csak a színpad mesterségbeli részét nem értik. Fordítva, mint a németeknél van. Ezeket a simításokat, csiszolásokat el kell még végezni. Az ötletek mind remekek, úgyhogy arra gondoltam — persze, nem komolyan, — hogy hozatok három színházi mesterembert és átiratom velük ezeket a darabokat.

Pütkösti Andor

A mi programunk még nem egészen kész. Sajnos, nem áll egyelőre módomban elárulni annak a majdnem teljesen ismeretlen frónak a nevét, akinek a művén most végezzük el a szükséges javításokat. Első magyar premiérünk szintén új színpadi író: Kovács Kálmán darabja lesz, Erzsébet királynéről. Ez a darab majdnem expresszionistának mondható drámai revü lesz. A szezon meglepetései kétségkívül az ismeretlen fiatalok lesznek. A „Gyár” bukása ne kedvetlenülítsen el senkit, mert ezzel egy olyan színháznak, ami a fiatalok elősegítését tűzte ki céljává, kilenvenkilenc százalékban számolni kell.

Baróti Zoltán.

Ilyen az élet

— Apuskám — kérde Sziklai Györgyi Sziklai Józseftől, — ha férjhez megyek, olyan lesz a férjem, mint a Lajos bácsi?

— Lehet, hogy olyan — feleli Sziklai.

— És ha nem megyek férjhez, olyan leszek, mint a Linka néni?

— Lehet, hogy olyan.

Sziklai Györgyi néhány pillanatig hallgat, majd a fejét csóválva mondja:

— Borzasztó egy nőnek az élete.

Az én hetem*

IRJA KARDOS ISTVÁN *

Péntek

6

Miklós

Mikulás napjára ezt a kis párbeszédet átadom az igazgatóknak. Részint saját hangjukat hallják benne viszont, részint tagjaik hangját, részint pedig a közönségét. Tessék:

Beszélgetek az egyik színházigazgatóval és megkérдем tőle, mit gondol, miért mennek rosszul a színházak? A bőséges válasz ez:

Azok a gazdasági viszonyok, amelyek ólomsúlyként nehezedenek a társadalomra, mindent megbuktatnak. A színészek kíméletlen gázsikövetelők és nem tekintik a mi súlyos válságunkat. Pedig nekünk minden igyekezetünk, törekvésünk, fáradhatatlan buzgóságunk, tudásunk, szándékunk...

A színész ezt feleli: Az igazgatókban van a hiba. Nekünk minden igyekezetünk, törekvésünk, fáradhatatlan buzgóságunk, szándékunk...

A közönség sokkal kurtábban felel: — Rossz darabokat kapunk. Pedig nekünk minden igyekezetünk...

Szombat

7

Ambrus

Tegnap Mikulás napja

volt. Nem tudom méltóztatnak-e még emlékezni, hogy annak idején a mi szemünkben is milyen nagy kelendősege volt a jó nagy cipőknek egy Mikulás napján, mert hiszen köztudomású, hogy a kedves öreg Mikulás bácsi szíves és pompás ajándékait az ablakban elhelyezett cipőkbe szokta belerakni.

Ugy hallom ez még manapság is divatban van. Legalább is *Salamon Bélától*, akinek mint ismeretes túlon-túl nagy cipői vannak, valamennyi családos tagja kölcsönként Mikulásra egy-egy cipőt, sőt hogy messzebb men-jek, *Gaál Franciska* jóbarátai *Gaál Franciska* cipőit kölcsönözték ki.

Gaál Franciskának ugyan apró cipők kellene, de viszont már átment a köztudatba, hogy ő a — *Nagy cipőben* *kisfiú*.

Vasárnap

8

Mária sz. f.

Egyik fiatal színészünk elhatározta, hogy direktorától, *Sebestyén Gézá*-tól száz pengő előleget fog kérni éppen a mai napon, amikor *Sebestyén Géza* ötvenedik születés-

napját ünnepelte. A színész jelentkezett hát az igazgatói irodában, ahol nagy volt a forgalom, mert a gratulálók úgyszólván egymásnak adták a kilincset. A mi színészünk végre a késő délutáni órákban bejutott igazgatójához. *Sebestyén* szeretett volna már hazamenni s hogy a gratuláción mielőbb túlessen, ő maga kezdte bele a témába.

— Az ötven miatt jött ugye?

— Nem — hangzott az egyenes válasz, — a száz miatt.

*

Hétfő

9

F. Péter

Németországban —

amint nekem egy Berlinből most hazaérkezett barátom meséli — ez történt: Az egyik színházban egy ügynevezett „tendenz” színdarabot adtak. A közönség hosszú ideig türelmesen hallgatta a bizonyos cél és bizonyos propaganda érdekében állított színlelőadást, de azután lassan kifogyott a béketűrésből és zajongani,

Meghívom

mélyen tisztelt vevőközönségemet a december 10-től kezdődő

nagy karácsonyi vásárra,

amelyen kézitáska-mo-dellek, dísztárgykülönlegességek és ékszerűjdon-ságok dús felszereléssel várják n. é. vevőimet.

Kiváló tisztelettel

LOSONCZI EMIL díszműárúkeres-
kedő, Váci uca 13

mozgolódní kezdett. Sőt később az egyik néző felállott s a színpad felé fordulva a következőket mondotta :

— Abszurdum, hogy a pénzünkért ilyen darabot merészelnék adni. Ha nem akarják, hogy botrány legyen, intézkedjenek az igazgatónál, hogy sürgősen vegye le a darabot a műsorról.

Az erélyes közbeszólást lelkes „hoch”-ozás, hangos „bravó”-zás követte.

Ez történt Berlinben.

Sajnos, nálunk a nézőtérén való viselkedés szabályai túllontul szigorúak, bár nem egyszer gondoljuk, hogy nálunk is szükség volna gyakran egy-egy szónokra.

*

Kedd

10

Melkaid.

A Vigszínház legfiatalabb színésze, Békássy István valósággal négyesfogaton hajtott be a siker országújtján át a Vigszínház színpadára. „Az első feleség” című vígjátékban, amikor színpadra lépett a Vigszínház színpadára, életében először: megtapsolták.

— Tapsolnak — sügta a színpadon lámpalázzal Rajnai Gábor fülébe.

Rajnai mosolyogva felelt :

— Ne ülj fel nekik. Ez csak családtek.

*

Szerda

11

Damáz

Fekete József megteremtette a Bethlen téri Színházat, amelynek nézőtere estérői-estére megtelik közönséggel. Amikor Fekete Józsefet megkérdezték, hogyan csinálta ilyen ügyesen, így felelt :

— Egyszerű a titok nyitja. Fordítva kell csinálni mindent, mint ahogy a többi direktor csinálja.

— Fordítva ?

— Igen. Én kezdtem — konzorciummal.

*

Csütörtök

12

Attila

Azt mondják, hogy Fenyő Miksa, a Gyáriparosok Országos Szövetségének elnöke nyilatkozni óhajtott, hogy semmi köze ahhoz a Gyárhoz, amely a Belvárosi Színház színpadán — csödbe került.

Iréne Bordoní amerikai filmszínésznő autójával (Fotó First National)

Uj műsor * az Andrássy- * úti Színházban *

Fred londoni ujságíró szenzáció után kutat. Szenzációnak kell lenni minden körülmények között — ez az egyetlen út az ujságíró érvényesüléséhez. Most megvan az alkalom a szenzációra, meg kell interjúvolni Cordot, a Londonban tartózkodó vasútkirályt. Csakhogy a vasútkirály torkig van már a ujságírókkal. Fred vakmerő tervet eszel ki. A

vasútkirály appartmatja mellett levő szobát kibérli a hotelben s elhatározza, hogy kifúrja a falat s így „tör be” a vasútkirályhoz. Csakhogy az ujságíró rajtaveszít az álbetörésen. A szálló személyzetének föltűnik a zakatolás. Mint egy közönséges betörővel, úgy akarnak elbánni az ujságíróval, aki csak nagynehezen tudja magát igazolni.

Bajor Gizi, Somlay Arthur
Andrássy úti Színház — „Szenzáció“ (Halmi fotó)

Johny, a kis csavargó menti meg a helyzetet. Johny nagy tisztelője az ujságíróknak, mert az egyszer megmentette őt a becukástól. Mint notórius szálló-tolvaj, Johny véletlenül éppen abban a szobában van elbújva a diván alatt, ahol az ujságíró tette érik. Mikor megtudja, hogy miről van szó s az ujságíró csak egy interjú kedvéért „tört be”, ő maga végzi el a betörést, keresztül fúrja a falat s ilyen módon sikerül is megismerkedni a vasútkirálynal. A vasútkirálynak megtetszik a kis betörő s amikor megtudja, hogy Johny milyen „nemes okból” tört be, rendelkezésére bocsátja az emlékiratait, amit aztán a csavargó boldogan ad át az ujságíróknak. Cord melegen érdeklődik a fiú sorsa iránt, mire az leleplezi magát. Hogy ő nem fiú, hanem leány s csak azóta jár fiúruhában, amióta a men-

Bokay, Károlyi, Eöry Erzsi, Peti, Faragó, Fekete, Erényi Böske, Anday, Gyarmathy Mariann Gelléry, Gáspár

Andrássy úti Színház — „Érettségi után“ (Halmy fotó)

helyről megszökött s önállóan „keresi” meg a kenyerét. Cord erre titkárnak, illetve titkárnőnek viszi el magával Johnnyt, aki így csinált gyorsan karriert a véletlen lévén.

Jerome K. Jerome írta ezt a vígjátékot, *Zágon* fordította és az Andrássy úti Színház új műsorában kerül színre. *Bajor Gizi* kettős szerepében elragadó. *Somlay Artúr* játssza Cordot — fölényesen.

Az új műsorban különben színre kerül még az „Érettségi után” című zenés vígjáték. Szövegét *Bus-Fekete* írta, zenéjét *Losonczy Zoltán* szerezte. Kedves hangulatkép a diákéletből. A fő női szerepben *Eöry Erzsi* nagyon kedvesen játszott és szépen énekelt. *Erényi Böske* is jó volt a „színésznő” szerepében. Örömmel láttuk ismét ezen a színpadon *Fekete Pált* a férfi főszerepben. *Peti* most is nagyon mulatós volt.

Török Rezső „Mari katonája” című vígjátéka a katonacéletnek sok kedves epizódját tárja elénk. A *Bársony-pár* a főszerepekben nagy sikert aratott.

Egy sereg tréfa van még a műsoron, amelyek a „*Biztosítás*” kivételével

mind sikerültek. *Kökény, Sittkay, Krajnik Mária, Faragó László, Anday, Abonyi, Károlyi, Bókay* s még sokan jók voltak.

Vaszary Piroska egy bohózatban kacagtatta meg a közönséget. *Békeffy* ötletesen konferált.

A műsor tetszett a közönségnek.

Gyermekszáj

Ezt az aranyos viccet *Gózon Gyula* mesélte el nekünk:

A fiú rosszakodik, mire az anyja rászól:

— Ferike nem fogadsz szót rögtön?
 — Nem — válaszolja a gyerek, —
engem ugyanis hiába ijeszgetsz, mert nem vagyok a férjed.

Az étteremben

— Pincér — mondja a vendéglőben *Delly Ferenc*, — milyen nedves ez a tányér, úgy látszik elfelejtették kitörölni.

— *Oh dehogy* — tiltakozik a pincér,
 — ez az a leves, amit rendelni tetszett.

Triptichon*

Betegh Egyed, a híres festő, élete főművét festi: a Triptichont. Gyászos kép a háborúból, egy család tragédiája. Az orosz katonák betörnek egy családhoz, elveszik a leány becsületét, mire az szegyenében felakasztja magát.

A festő modelleket keres a festmény elkészítéséhez.

A festőhöz látogató jön, dr. Kurucz Kornél nőorvos személyében. Tévedés folytán idejönnek a nőorvos rokonai, akiket Kurucz már régebben vár. A rokonok azt hiszik, hogy Kurucz lakásán vannak, a festő viszont, tekintve hogy éppen ilyen zsánerű modelleket rendelt, mint a rokon házaspár, azt hiszi, hogy megérkeztek a modellek. Óriási kavargás és félreértésözön támad ebből, mert a festő folyton emlegeti a kép témáját, amit a házaspár, tekintve hogy nekik is van férjnél

levő leányuk, a legnagyobb megdöbbenéssel vesz tudomásul. Sehogysem tudják egymást megérteni, már-már kölcsönösen eszelősnek hiszik egymást és úgy bánnak egymással, mint bolondokkal, amíg nagynehezen végre tisztázódik a helyzet.

Tábori Emil írta ezt a bohózatot és még egy hasonlót „Két galamb” címmel. Ebben a darabban egy fiatalember el akar venni egy leányt, de a nagybácsi, akitől örökséget vár, csak olyan feltétellel egyezik bele a házasságba, ha a leány szülei, akik hosszú éven keresztül haragban vannak — összeköltöznek. A fiatalember rábeszéli a különváltan élő házaspárt, hogy legalább egy napra költözzenek össze, hogy a nagybácsit megpuhítsa. A házaspár, akik szívükből gyűlölik egymást, a fiú kedvéért összeköltözik. Kacagtató helyzetek kerülnek ki ebből, amelyeknek se vége, se hossza... Ez a két darab a *Komédia Orfeum* legújabb műsorában kerül színre. Tábori ügyis mint szerző, ügyis mint színész olyan nagy sikert aratott, hogy újabb darabok keretében meghosszabbították a vendégjátékát. A két darabban fel lépnek Tábori a leányával együtt, Solli Hermin, Felhő Rózsi, Szirmai, Weigand Tibor és Jávor.

A színdarabok között varieté- és szólószámok vannak. Solli Hermin most is igen nagy hatással énekel új kuplékat s ugyanezt lehet elmondani *Érczkövy* Lászlóról, aki kedvence az orfeumnak. A nagyon is hosszú műsor keretében klasszikus és modern táncrevüt is kapunk az *Oxford-görlök* szereplésével. Kiemelkedő pontjai a varietéműsor-nak *Olgó* fejszámoló művész, aki valóban jobban tud számolni, mint tíz számtantanár (már t. i. fejből) és a „2 htoppe” néven ismert bécsi excentrikusok, akiknek a produkcióján nagyon sokat nevetget a publikum. (b.)

Tábori Lili

Szépség + Flatalság =

SZAKÁL RÓZSI kozmetikája
IV, Szervita tér 4, I. em. 9.

* Az amerikai *

IRTA
SACY VON BLONDEL

Személyek: Odette = Beke Alice, Mimi = Bánffy Lola,
Mr. Lewys = Farkas Endre (Rozgonyi felvételei)

A nizzai Negresca-hotelben híre kell Mr. Lewys megérkezésének. Rőla sutto-
tak mindenütt, de a nők gúnyosan ajkukat biggyesztették, nekik nem sokat jelentett
Mr. Lewys, mert minden taktikájuk és minden igyekezetük eddig kárbaesett —
Mr. Lewyst nem érdekelték az asszonyok. Mindig ugyanazzal a nővel jelent meg
mindenütt, de mintha ezt az egyet is csak azért hordozná magával, hogy ezzel az
eggyel távol tarthassa magától a többit. Kevés érdekesebb és gazdagabb ember járta
Nizzát, mint Mr. Lewys és egész legendakör vette körül megközelíthetetlen, titokzatos
alakját. Senki se tudta, honnan és mikor került elő, miből szerezte óriási vagy-
nát, de bámullták. A gvallériájáról se szeri, se száma a sok apró történetnek.
Mindenki hozzá szeretett volna férközni, de hiába! Mr. Lewys megközelíthet-
len maradt.

Ma is, mikor megjelent, már zsujolásig megtelt az étterem. Minden szem
rajta csüngött s a nők kipirulva, vállalkozástól fűtöten indították el tekintetük min-
den varázsát az asztala felé: csodák-csodája! Mr. Lewys ma egyedül volt. Talán
itt az alkalom — ez villant meg a nők szemében, — de Mr. Lewys idegesen és gyor-
san, anélkül, hogy csak valakire is ügyet vetett volna, végigette a menüjét, majd
hirtelen és gyors elhatározással felkelt és kiment a hallba. Pillanatok alatt kiürült

„Megengeded, hogy meghívjam magam vacsorára?”

az étterem, mindenki utána tódult — emögött bizonyosan van valami, — de már híre-hamva se volt mr. Lewysnek.

— Bizonyosan a kaszinóba ment — vigasztalódtak a nők, — ma legalább lesz játék.

De csalódtak. Mr. Lewys egészen másfelé velle az útját. Szapora léptekkel vágott át a Promenade des Anglais pálmáson, hogy Nizza külvárosa felé igyekezzen. Itt, ahol már senki se ismerte, kis nőcskék nevettek merészen az arcába, lökdösődő könyökökkel is megismerkedett sietős útján, de itt se érdekelt senki. Már majdnem künn járt a vasútállomás körül. Kifestett arcú, rongyos ruhájú, viháncoló uccai leányok, részeg sofőrök, dülöngöző fekete katonák trágár szavai között félbe rőtta az útját öblös röhögések és elnyújtott néember kacagásoktól kísérve . . .

A „Dancing des Poulets” pizskos bejárata előtt hirtelen megtorpant. Közel lépett a már majdnem olvashatatlann, esőmosta plakáthoz és mintha csak ezen az egyen csüngne egész élete, bámult egy nevet: „Odette Vervier chansonnière”, ezt hirdették a szélükön és kanyarodójukon rongyossá kopott nagy, fekete betűk.

A kis sarokpáholyban, ahogy helyet foglalt, az egész nézőtér felfigyelt; erre felé ritka vendég az ilyen. Lenn a parketten igénytelen táncospár igyekezett, körülöttük a kis asztalokon hosszú nyakú, öblös borosüvegek sorakoztak, a gyomrot és gégeét szüntelenül foglalkoztató városvegi mulatozások nehéz szaga és füstje átláthatatlan szürke felhőbe burkolt mindent. Mr. Lewys semmit se látott, semmit se hallott, csak itta egyik whiskyt a másik után . . . Odette száma az utolsó és ijedten állapította meg, hogy még négy-öt számot kell végigszenvednie. Annyira egyedül volt itt ebben a rémes környezetben, hogy észre se vette azt a kócosra göndörített, kihívó leányt, aki szinte ráborulva, szemtelenül dörgölözött hozzá.

— Ugye megengeded, hogy meghívjam magamat hozzád vacsorára? Mimi vagyok, a táncosnő, nem szoktam akárhíhez leülni, de melléd pajtás — azt már igen. Régen volt ilyen fess vendégünk, az már igaz! Csak nem vesztetted el kártyán a pénzedet, hogy ilyen rossz a kedved? — És válaszra se várva, már ült is az asztal mellett és már rendelle is gondosan összeválogatott hosszú vacsoráját. Ez a látvány egészen felvidította mr. Lewyst, hiszen az egész hosszú lakoma alatt szavát sem hallotta a tólatkodónak; legalább éltetik a várakozás hosszú ideje.

Mire Odette megjelent a színpadon, mr. Lewysnek már egyáltalában tudomása se volt róla, hogy valaki alkatmaltankodik mellette. Szinte önkívületben suttolta maga elé:

— Ő az?! Ő volna az?! . . . Odette Vervier!

Szép volt ez az énekesnő. Fehér, majdnem szivalakú arcában kél mély fekete szem égelt lázasan és egész lényén valami lemondó járadtság, valami szelíd melankólia ömölt el, melynek annyira mélyről jövő színe őszintén sírt ki a majdnem öntudatlanul előadott sanzón minden szavából.

— Persze te is ennek a bestiának a kedvéért jöttél ide — szólalt meg ételmaradékok tornyja mögött Mimi. — Te is csak erre a fegyházlóttelére vagy kíváncsi! Valahány valamirevaló ember vetődik ebbe a pizskos lokálba, az mind csak őt bámulja. Ha nem volna olyan bula ez a liba, már régen milliókat szerzehelett volna abból a régi, híres disznóságból, ami még annyi esztendő után is annyira érdekelt mindenkit. De ez az Odette olyan tehetségtelen! Képzeld csak, még ma is — tíz esztendő múlva — éjjel-nappal egyre csak síránkozik, csak az ártatlanságát hangoztatja, mintha erre kíváncsi volna valaki. És micsoda emberkerülő. Nem áll ez szóba senkivel, mindenki szennációt hajszoló riportert lát és boldog, ha elbujhal a világ elől.

Vége volt az előadásnak, most már csak a parketten produkálta magát valami külvárosi görlesoport. Lewys szomorúan bámult a teeresztelt jüggöny mögé a színpad mélységébe, annak sötéttségében kullogott Odette után kigyúlt lekinlele . . .

— Akarsz ezer frankot keresni? — fordult hirtelen a csodálkozó táncosnő felé, aki némán, nagy örömmel bólintott igent, majd hirtelen mozdulattal átkarolta mr. Lewys nyakát. De nem győzött még jobban csodálkozni, amikor ez udvariasan eltolta magától.

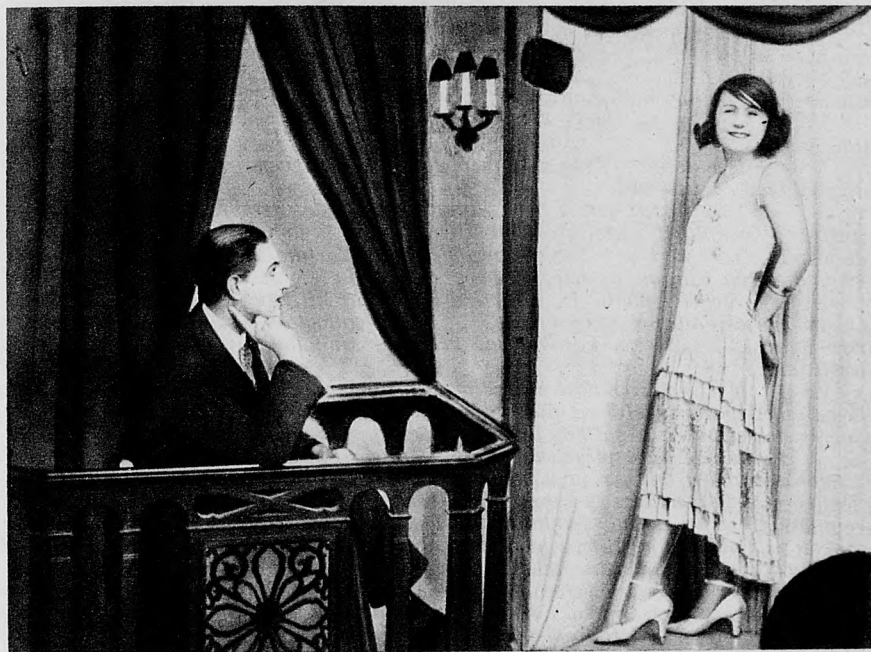
— Eh! nem így! Csak szaladj le gyorsan Odette öllözőjébe és mondd meg neki, hogy egy amerikai úr, aki fontos hírt hozott a számára, beszélni szeretne vele.

Mohón kapott a feléje nyújtott ezres után — háttha megtalálja ragát gondolni ez az örüll. Gyorsan összegyűrve a keblébe rejtette, aztán lelkendezve tört be Odette öllözőjébe.

— Te! Valami bolond amerikai ül a balpáholyban, akinek nagyon megtetszett a hangod. Amerikába akar kivinni hangversenyeken felléptetni, nálam kérdezősködött utánad. Nem ismer, azt látom, hogy semmit se tud a dologról, most van először Nizzában, hozzánk is csak véletlenül tévedt be.

— Nem valami ravaszság az egész? — kételkedett Odette, — hátha ez is majd az én borzalmas dologmról kezd beszélni, mint eddig mindenki, aki valamilyen ürüggyel hozzám férközött. — És Odette szeme könnybe lábadt, mint mindig, ha a mulaja jutott az eszébe.

Most az egyszer nem így történt! Kedvesnek, megnyerőnek találta új ismerősét, aki nyílt őszinteséggel és sok szeretettel nézett a szemébe. Gyanakvása lassan-

„Ő az? Ő volna az? . . . Odette!?”

ként eloszlott s amikor keserves és magányos esztendők óta először hallotta a saját önfleget kacagását, a kis vacsorázóasztal tertője alatt hálásan megszorította Mimi kezét.

A Dancing des Poulets bal sarokpáholyában pedig minden este ott ült az amerikai. Most már nem úgy, mint ahogy az első este lette, most már a szerelmes férfi várt türelmellenül az — asszonyát. A pincérek, a bár- és lokálélet e titkos felhajtói jól is értették a mesterségüket. Összeesküvések, alattomos, titkos tervek szövődtek, vajjon hogyan lehetne Odettel ebből az aranyos nyeregéből kiütni. Csak Mimi volt fölényes, látszólag fitymelt hányt az egészre — ő búsán kamatoztatta az ismerelennel töltött első estét: azóta nem tett egyebet, csak folytonosan zsarolla Odettet.

Szegény Odette! Még az életét is feláldozta volna azért, hogy az ő Henry-ja semmit se tudjon meg a muljából és egész gázsiját most már csak arra fordította, hogy Mimi lelhetetlen étvágyát valahogyan lecsillapítsa. Kivirágzott szerelme új kertjében újra megtanulta a nélkülözést s bár az amerikai minden alkalommal bőven meg akarta ajándékozni pénzzel, ő ezt mindig sértődötten utastotta vissza. Egymásra találtak, összeforva együvé tartoztak, de mégis valami szakadék tátón-

gott közöttük. Szerették volna kölcsönösen áthidatni, de egyiknek se volt meg hozzá a bátorsága.

— Mondd, Odette — fordult egyik este az amerikai a leány felé, — mi volna, ha te nem jönnél többé ide? — Odette hitetlenül nézett a szemébe.

— Hogy mi volna? Az életem legszebb napja, de hiszen ez teljesen lehetetlen!

— Ki itt az úr! — kérdezte idegesen az amerikai egy arra menő pincértől.

— Monsieur Sorel, a tulajdonos.

— Kérem egy pillanatra.

Odette arca halálsápadtra vált.

— Ne! ne beszélj vele Henry, ha egy kicsit szeretsz. Nem akarom, hogy másnál kérdezősködj felőlem. El akarok én neked mindent mondani, előtted nincsen tilkolni valóm.

Mr. Lewysnek nem volt ideje válaszolni. Már ott görnyedt előtte a dancing tulajdonosa és kapzsi szemmel várta a parancsol. Az ő praxisában nem volt új ez a jelenet, titokban kéjesen dörzsölte össze az ujjait, mintha már közöttük érezné a sok ropogós dollár bankjeggyel.

— Mennyi az Odette kisasszony pönáléja? — kérdezte, rá se hederítve a tulajdonosra.

— Ezer dollár — vágta ki merészen ez, mr. Lewys feje fölött hallgatást intve a csodálkozó Odette-nek.

— Csak ötszáz frank! — kiáltott fel Odette, de mr. Lewys fölényesen leintette. A számláját kérte, gyorsan kifizette, az ezer dollárt is odanyújtotta a tulajdonosnak, írást kért a felbontott szerződésről és karján Odette-el megnyugodva lépett ki a dancing ajtaján az uccára, hogy elinduljon — új élete felé.

— Odette-et elvitte az amerikai! Odellért kifizette a pönálét az udvarlója! Odette megszínálta a szerencsését... ezeket suttogták a mulatóban, csak Mimi volt hangos. Hisztériás kifakadásai keresztül sivlottak a füstjethőn, alig lehetett lecsillítani:

— A saját szerencsémét adtam el rongyos ezer frankért! Én mutattam be az amerikaiaknak! Hát ne pukkadjon meg az ember. Most én lehetnék a kiválasztott és helyettem ez a gyilkos bestia kaparintja a karmai közé...

És ez este új vendéget kapott a Negresco-Hotel. A legszebb lakosztályt hozták rendbe a számára, amikor mr. Lewys-szel oda érkezett. Az amerikai minden kívánsága hogyis ne lett volna szigorú parancs. Már ott is ültek Odette szulójában szemben egymással, mintha csak folytatódnak a Dancing des Poulets balpályolyában megszokott estéiket és mr. Lewys most már alig tudott betelni az örömtől, Odette ajkáról tartózkodás nélkül, bátran ömlött a szó.

— Tizenhét éves voltam akkor, Henry, fiatal növendéke a Zeneakadémiának, szegény árvaleány, aki hogy meg tudjon élni, néhány társnőjével együtt kis zenekart alakított és úriházakban játszott. Egy ilyen estélyen ismertem meg Jeant...

— Jean Marechel — vágott szavába mr. Lewys és Odette ijedten állt meg egy pillanatra, mint aki már le is van leplezve.

— Csak folytasd, szívem — kérlette az amerikai, — majd megtudod az összefüggést...

— Tíz esztendővel ezelőtt! Első szerelmemre lobbantam iránta, ő is csak engem szeretett az egész világon. Nős ember volt, ezért szenvedtünk annyit mind a ketten. A felesége hallani se akart a válásról. A helyzet napról-napra egyre kétségbeesettebbé vált, pokoli kín volt az életünk és én éreztem, hogy valami nagy szerencsétlenség felé rohanunk. Jean nap-nap után egyre szomorúbb és türelmellenőbb lett, meghitt vacsoráink valósággal a kétségbeesés orgiái voltak. Így történt meg az a rettenetes szerencsétlenség, melynek azóta koldusa vagyok. Jean ezen a rettenetes napon vacsora közben a szerelmünkre, az én boldogságomra túlzott jókedűvel ilta ki a poharát, hirtelen az ölébe kapott, olyan rémületét elfelejténi — élettelenül hanyallott vissza a székén és én megrémülve, értelmetlenül és szótlanul, dermedten ültem a halott ölében. Csak a hosszan és hangosan berregő csengő türelmetlen csillogelése térített magamhoz. Kirohantam, hogy ajtót nyissak. Ismeretlen dáma lökött félre és rohant egyenesen be a szobába.

— Így is jó, ha későn érkeztem! — förmedt rám magából kikelve az éjjeli látogatónk, — de majd emlékezetessé teszem én magának kisasszony ezt a gaztettét, hogy így elrabolta és megölte az uramat!

„Te! Valami bolond amerikai ül a balpáholyan“

— De asszonyom! — kérleltem kétségbeesetten. Ügyet se velve rám, a prefekturára telefonált, hallottam ahogy bemondja a nevemet és a lakásom címét s aminél ez rikácsolja a telefonba:

— Hát mi más történt volna, mint gyilkosság?!

— Szegény szerencsétlen Jeanom! Megüvegesedett szeme túgra meredt e förtelmes, hazug vádra, de nem tudott már rajtam segíteni. Jött a rendőrség, letartóztattak. A nyomozás gyorsan ölé mérget talált a pohárban, minden ellenem szólt. Vizsgálati fogság, főtárgyalás, mindmegannyi keserves kálvária, amíg végre nagy kegyesen — bizonyítékok híján felmentettek. Derékba tört a karrierem, azóta csak eldugott dancingok mocskában tudom megkeresni a kengeremet. Itt találkoztam veled is... most már mindent tudsz...

— Én?! — tört ki az amerikai, — én a nyugalmaidat s ha úgy akarod, a boldogságodat akarom visszaadni, Odette! Egy éve már, hogy tudom a titkodat, azóta jutok utánad mindenütt, hogy megvizsgáljalak. Párizsban tudtam meg végre az itteni szereplésedet, rohantam Nizzába, megérkezésem első napján már hozzád is rohantam, de mert megszerettelek, nem mertem előhozakodni, féltem, hogy ez ellántortana tőlem, féltem, hogy elveszítelek, inkább hallgattam és együtt szenvedtem veled tovább. Én jól tudom, hogy Jean azon a borzalmas éjszakán öngyilkos lett, maga öntött mérget a poharába, meg is írta ezt a feleségének abban a búcsúlevélben, amely mindent meg fog magyarázni...

— De hát miért tiltkolta el mme Mareche ezt a levelet? ... és honnan tudod te mindezt, Henry?

— A nővérem ez a szegény, szerencsétlen asszony. Talán ebbe a bűntudatba pusztult bele. A haláloságyán mondott el mindent nekem, az ura búcsúlevelét is rám bízta és könyörögve kért, hogy minden emberi módon tegyem jóvá a feleségnek ezt a pokolian démoni bosszúját a diadalmaskodó másik asszony felett. Itt a levél,

— Hagyjuk a múltat, Henry! Ne botlyagassuk a holtak nyugalmaát... és ahogy önfeledten megbuijt az amerikai karjai között, rongyossá gyűrte kezében a mindent megmagyarázó levelet.

Amin az egész világ nevet

Emlékezés egy régi nyaralásra...

Emlékezés

— Velence, az igen! Csodálatos vidék! Ott akár az ágyból halászhat az ember!...

(Lustige Blätter)

1929

— Meg van elégedve, Sprontz úr, a kislánya a babaszobácskával, amelyet a feleségem vitt neki tegnap?

— Oh, hogyné! Már bérbe is adta a szomszéd kislánynak — heti ötven pfennigért!

(Simplicissimus)

Kérdés

— Miért jött el az előbbi helyéről?

— Mert a nagyságos úr megcsókolt!

— És ez nem tetszett magának?

— Nekem igen, csak a nagyságos asszonynak nem!

(London Opinion)

Őszintén

— Igaz, hogy sikkasztottál?

— Aljas rágalom! Bár igaz lenne.

(Le Rire)

Berlini polgár Indiában

— Ez igen, ennek könnyű! Ez egyedül tud, saját nyával rómizni!

(Lustige Blätter)

— Az ilyen kaktusz mindig szegény jó Arturra emlékeztet! Ő se beretválkozott soha!...

(Ulk)

A kiténő üzletember

— Mi az? Maga már két kalappal koldul?

— Igen, az üzlet olyan jól megy, hogy kénytelen voltam megnagyobbítani az üzemet.

(Quotidien)

Műteremben

— Szent Isten! Rajtad nincs ing?

— Buta vagy. Hát valamire csak kell festeni!

(Tits Bits)

Kölcsön

— Gondolod, hogy Ottó az én becsületes arcomra kölcsönöz egy kis pénzt?

— Lehetséges. De azért adok egy tanácsot. Húzd jó mélyen az arcodba a kalapod.

(L'Humour)

A szobaúr

— Mondja asszonyom, maga tényleg hozzá akar menni — az albérlőjéhez?

— Igen. Olyan nagy összegekkel tartozik, hogy abból ketten kényelmesen megélhetünk.

(Texas Ranger)

A fukarság iskolapéldája

— Érthetetlen, hogy ez a Meyer, pedig gazdag ember, folyton olyan szűk ruhákban járkat!

— Ez azért van, mert mikor a szabó mértéket vesz, visszatartja a lélekzetét és behúzza a hasát, csak hogy kevesebb szövetet kelljen vásárolnia!

(Lustige Blätter)

Az iskolában

— Mondd meg nekem, fiam, mi szükséges a keresztelőhöz?

— Három dolog, fő-tisztelendő úr!

— Dehogy, csak kettő! Hányszor mondjam: víz és az Isten szava!

— No és a gyerek?

(Le Sourire)

Szó szerint vette

— Nyári este a folyóparton sétálnak férj és feleség.

— Mondd, ha most beleugranék a vízbe, kimentenél? — kérdi az asszony az urát.

— És beleugrasz, ha azt mondom, hogy igen? — hangzik a válasz.

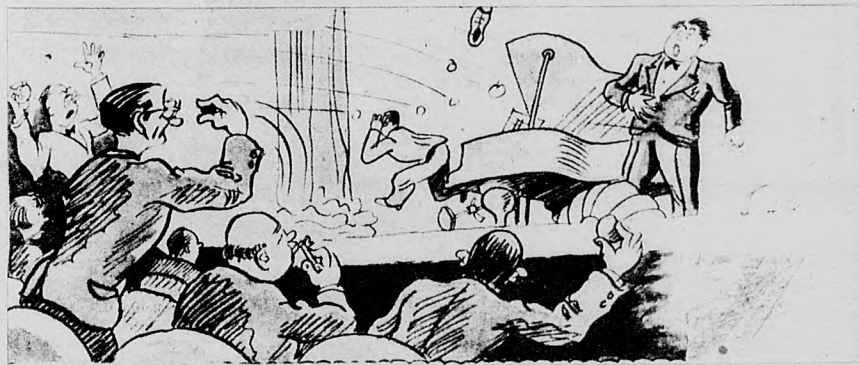
(Punch)

Vigyázat! Harapós kutyák!

— Vajjon hová tűnhetett az elgurult golfabda? (Lustige Blätter)

Az optimista

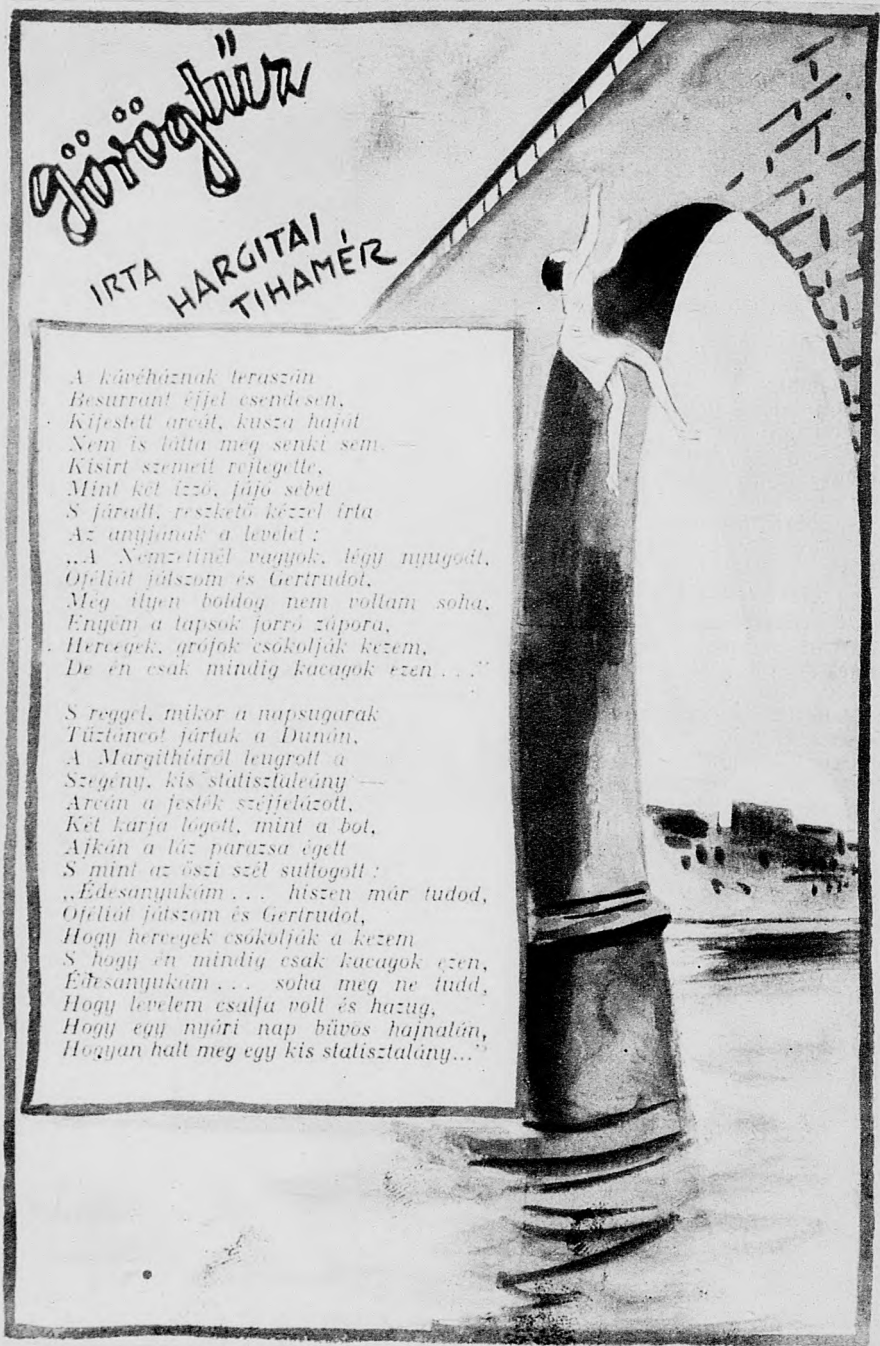
— Te jó Isten, egy cipő! Én énekelek tovább rendíthetetlenül, talán megjön a párja is hozzá! (Lustige Blätter)

„Görögkő”

IRTA HARGITAI
TIHAMÉR

A kávéháznak teraszán
Besurrant éjjel esendően,
Kifélt arcát, kusza haját
Nem is látta meg senki sem. —
Kísirt szemét rejtgette,
Mint két izzó, fájo sebet
S járult, reszkető kézzel írta
Az anyjának a levelet:
„A Nemzetnél vagyok, légy nyugodt,
Oféliát játszom és Gertrudot,
Még ilyen boldog nem voltam soha,
Ényöm a tapsok joró zápora,
Hercegek, grófok csókolják kezem,
De én csak mindig kacagok ezen...”

S reggel, mikor a napsugarak
Tűzláncot jártak a Dunán,
A Margitbútról leugrott a
Szegény, kis stálistalány —
Arcán a festék széjjelázott,
Két karja logott, mint a bot,
Ajkán a lúz parazsa égelt
S mint az őszi szél sutlogott:
„Édesanyukám... hiszen már tudod,
Oféliát játszom és Gertrudot,
Hogy hercegek csókolják a kezem
S hogy én mindig csak kacagok ezen,
Éhesanyukám... soha meg ne tudt,
Hogy levelem csalja volt és hazug,
Hogy egy nyári nap búvos hajnalán,
Hogyan halt meg egy kis stálistalány...”

Anók bálványa

REGÉNY. IRTA: P. HEAT

FORDITOTTA: FORRÓDÖL

II Rész

Mary lakodalmi napján repülőgépen egy magányos szigetre viszi ifjú férjét. Gibson revűszínész, ahol paradicsomi kettesben akar vele élni. Gibson néhány hét után megunja a magányt és megszökik a szigetről volt színpadi partnernőjének, Dórának és ennek férje, Swensbury lord segítségével, akik jachtukon a sziget mellett haladnak el. Gibson Londonban egyenesen Mary szüleihez, Overton bankárhoz és nejehez siet, abban a reményben, hogy felesége utána jött. A szülőknek azonban fogalmuk sincsen, hol van a leányuk és szemrehányásokkal halmozzák el Gibsont.

— Ezt meg is teszem. Ennek a háznak a küszöbét pedig addig át nem lépem, amíg elégtételt nem kapok az iménti sértésekért. Tudják meg, hogy minden szerencsétlenségért maguk felelősek. Maguk kényeztették el, nevelték ilyen önféjű, makacs teremtéssé Maryt.

És Gibson hatásosan, akár egy dráma nagy jelenetében, büszke mozdulattal távozott.

V.

Jaques Robsart születésnapját ünnepelte. Nem egyedül. Nyolc legkitűnőbb barátja jelent meg pazarfényű legénylakásán. A fiúk roppant ünnepélyes hangulatban voltak, egyszerre ál-

lítottak be és az arcukon titokzatos mosoly látszott.

— Szeretett vezérünk! — kezdte a szót Cheeryble Edwin.

— Halljuk! Halljuk! — mondták a többiek.

Cheeryble köszöriült egyet a torkán.

— Mi, akik hű barátai és jóbanrosszban veled érző cimboráid vagyunk, alig vártuk, hogy ránk virradjon e szép nap. Hetek óta aggódva figyeltük, hogy milyen szomorúan lógalod az orrodát, a bárban nem táncolsz, a klubban nem izlik a pezsgő, a színházban nem tapsolsz a görliöknek. Jól tudtuk, hogy boldogtalan szerelem marcangolja a szívedet, hogy egy hálátlan kisleány miatt szenvedsz. Elhatároztuk, hogy nem tűrjük ezt sokáig. Nem engedjük híres, aranyos kedélyedet megsavanyodni!

GÖMBÖSNÉ-GALAMB MARGIT

Az úriasszony

Ez a tartalmas, rendkívül tanulságos könyv, amely az irás művészetével tárgyalja mindazt, ami az igazi úriasszony alkotó lényege, a magyar irodalomban páratlan sikert ért el. Figyelmebe ajánljuk az „Uriasszony”-t mindazoknak, kik lelki finomságra és úri gondolkodásra törekednek. A mű csinosan van bekötve. Ára bérmentve 1 pengő 90 fillér. Megrendelhető a „Déliab” kiadóvatalában, Budapest, VII. Dohány uca 12

Korpás fejbőrnél **Dr. Morisson hajelixirt** használjon

— Úgy van! — zúgták a többiek is. Robsart bámulva és növekvő csodálkozással hallgatta a szónokot. Fogalma sem volt, hogy hová akar kilyukadni?

— Születésnapodon akarunk gyógyítani téged. Megkérdeztük London legkitünőbb orvosainak a véleményét erről az esetről és valamennyien azt mondták, hogy a szerelmet csak szerelemmel lehet gyógyítani. Egy pillanatig sem haboztunk tovább, hanem a cselekvés terére léptünk. Végiggondoltuk eddigi életedet és eszünkbe jutott, hogy két év előtt élted annak valódi fénykorát!

— Anny! — sóhajtott önkénytelenül Robsart.

— Úgy van, Anny! Wackford Anny, a Browdie-bankház bájos kis gépirókisasszonya, a te aranyos kis pajtásod, akivel olyan igaztalanul és csúnyán bántál.

— Bár több eszem lett volna! De hát akkor azt hittem, hogy Mary szeret és a feleségem lesz. Kénytelen voltam szakítani vele.

Cheeryble hatásos szünetet tartott, a fiúk mind izgatottan feszengtek.

— Sajnálod és elhamarkodótnak ítéled tetteted? — kérdezte Cheeryble.

— Én volnék a világ legboldogabb fickója, ha Anny még egyszer nálam lenne! — mondotta búsan Robsart. — De hát erre gondolni sem lehet. Olyan rossz voltam hozzá, hogy nem is merek a szeme elé kerülni.

Cheeryble diadalmasan egyenesedett ki.

— Tudd meg hát Jaques, hogy Anny ismét a tied!

Robsart összecapta a kezét, arca felragyogott.

— Mit beszélsz?! — kiáltotta. — Igazán?

— Igen, Jaques. Mi nyolcan addig kértük, főztük, addig magyaráztuk neki a félreértést, míg végre hajlandó volt megbocsátani neked. Készülj a legnagyobb és legszebb születésnap meglepetésre!

Cheeryble megfordult, a fiúk két oldalt sorfalat alkottak, minden szem az ajtóra szegződött, Robsart úgy érezte,

Ha álmomból

ébredtetnének is fel akkor sem felejteném el megújítani előfizetésemet a Párisi Divatra. A Párisi divat olvasói a legszebb ruhát is nagyon olcsón állíthatják elő, mert ez a népszerű divatlap a külföld legelőkelőbb modellrajzolóival tart fenn összeköttetést és több száz csodaszép párisi modellt és szebbnél szebb kézimunkarajzot közöl minden számában, amelynek szabásmintái igen olcsó áron megszereshetők.

Féláron küldjük Önnek a Párisi Divatot 8 nappal a friss lap megjelenése után (tisztá, visszamaradt lapokat), hogy megismerje ezt a rendkívül érdekes lapot, még pedig ¼ évre 3 pengő 50 fillér helyett 1 pengő 80 fillérért.

Kérjen egy mutatványszámot, melyet ingyen és bérmentve küldünk. Kiadóhivatala: Budapest, VII, Dohány ucca 12.

hogy a szíve kiszakad a nagy izgalomtól.

Cheeryble pedig kinyitotta az ajtót és a küszöbön sírós-nevelős arccal, holdogan és kedves szégyenkezéssel ott állt Anny.

— Hípp! Hípp! Hurráh! — kiáltották a fiúk, mikor Robsart amúgy szíve szerint magához szorította és csókjaival árasztotta el Annyt.

— Hát ennél kedvesebb, drágább születésnap ajándékot csakugyan nem hozhattatok nekem! — mondotta örömtől sugározva.

A hangulat pazar volt. Kilenc órakor ültek le vacsorázni. Negyed tízkor hontották az első pezsgősüveget. Tíz óra a tizenegyediket. Tíz óra 15 perckor nyoleféle likört keverték össze, fél tizenegykor charlestont táncoltak gramofónra, háromnegyed tizenegykor a fiúk diszkrétén eltűntek, tíz perccel utóbb Jaques örök hűségét esküdött Annynak és pontban tizenegykor csengettek.

Jaques rosszkedvűen ment ajtót nyitni.

A küszöbön fiatal nő állt. Mögötte sofőrnek látszó férfi, kezében két hatalmas bőrönd.

— Jaques! — kiáltotta az ifjú hölgy, — mit szólsz, itt vagyok, hozzád jöttem!

Eltartott néhány másodpercig, amíg Jaques észbe kapott. Csakugyan Mary állt előtte. Ehhez semmi kétség nem férhetett. Overton Mary, illetve most már Gibsonné asszony, Jaques dadogni kezdett, összefüggéstelen, értelmetlen szavakat.

— No-no! — mondta jóakaratólag Mary, — azért még nem kell megörülnöd az örömtől. Csillapodj barátom, majd később mindent megmagyarázok. Hová vitessem a csomagjaimat?

— Hogyan? Nem tréfálsz? Itt akarsz maradni?

— Természetesen. Remélem, nincs ellene kifogásod? Éppen elégszer próbáltál azelőtt magadhoz csábítani!

MODERN BUTOR-SZALÓN

állandó nagy kiállítása
Cégtulajdonos:

Gáspár Nándor, Üllői út 14.

Hitelképes egyéneknek készpénz-
áron fizetési kedvezmény

— De kérlek...

— Nem szeretem Jaques, ha a sofőr előtt sokat beszélnek. Mutasd meg neki, hogy hová vigye a kofferjeimet...

— Rakja le itt!

— Az előszobában?

— Csak pillanatnyilag. Később majd én magam viszem be. Most ugyanis... izé...

Mary szeme haragosan villámlott.

— Jaques, ne tagadd, hölgy vendéged van!

Jaques mélyen elpirult, szörnyű kínban volt. Most már dadogni sem tudott.

— Hát ez csúf dolog Jaques. Ilyen hamar elfelejtettél? Hiszen azt ígérted, hogy egész életedben szenvedni fogsz értem. Hogy a történetek ellenére is tovább fogsz harcolni értem. Szép kis harcos vagy. Nem lehet bízni a férfiakban!

— Kérlek...

— Ne beszélj. Nem állok veled szóba, amíg az a másik nőszemély itt van. Azonnal küldd el. Én addig a fürdőszobába bújok. Remélem, van fürdőszobád?

— Igen, természetesen két bejárattal. Az egyik ajtaja a hálószobámba nyílik a másik az előszobába...

— Rendben van. Fáradt és éhes vagyok. E pillanatban érkeztem Londonba. Rémmegényt fogsz hallani, Jaques. De előbb dobd ki a nőt!

Jaques igen fanyar arcot vágott. Mary megvető pillantással mérte végig.

— Mi az? Talán félsz? Gyáva! Kívánod, hogy én utasítsam ki az illető hölgyet?

Jaques ijedten tiltakozott:

— Nem, dehogy... szó sincs róla!

SZÉPSÉGÁPOLÁS

Potaky Aranka, Budapest, VII. kerület, Erzsébet

Mindennemű szépséghibák eltávolítása. Olesó bértrendszer. Ingyen kozmetikai tanácsadás. „Arany” szépfőszereim diszkrét szétküldése **Váradiné** körút 8, I. emelet. Nyitva egész nap

És már sietett is a szalón felé. A sofőr közben lerakta a bőröndöket és távozott. Mary pedig behúzódott a fürdőszobába.

— Drágám! — kezdte szörnyű zavarban Jaques, amint a szalónba lépett. — baj van!

— Mi történt? — kérdezte ijedten Anny.

— Látogatás. Váratlan, kínos látogatás. Az egyik nagynéném...

— Hozzad éjszaka tizenegykor jönnek látogatóba a nagynénéd?

— Vidéki, kérlek... vidéki! Hetvenéves. Az a rögeszméje, hogy minden évben kétszer-háromszor váratlanul betoppan hozzám ellenőrizni, hogy tisztességes életet élek-e? Az erényvédő egyesület elnöknője és engem akar örökösének megtenni. Szerencsére sikerült betuszkolni a fürdőszobába, azt mondtam, mosakodjon meg, üdítse fel magát...

— Nekem pedig el kell tűnnöm, úgy-e?

— Fájdalom, kedvesem...

— Jó... úgyis tudtam, hogy ez lesz a vége, hogy nem tarthat örökké a boldogság, már az is szép, hogy este kilenctől tizenegyig tartott!

— De szívecsém, erről szó sincsen! Holnap vagy holnapután ismét találkozunk.

**„MEINL
TEAKEVERÉKEI”**

— Nem hiszem. Erényes nagynénid bizonyára visszatérít a szerelem veszélyes útjairól. Oh, miért is hallgattam a barátaidra!

És Anny keserves sírásra fakadt. Jaques gyámolatlanul nézte, nem tudta, mit tegyen.

Végre is Anny erőt vett magán.

— Megyek már. Nem akarom, hogy miattam elveszítsd az örökségedet. Isten veled és kérlek, ne küldd többé értem a barátaidat!

Szemét törülgetve sietett ki a szalónból, kabátját sem vette fel, csak haragosan a karjára kapta és nem hagyta magát megcsókolni. Jaques borzasztó rossz lelkiismerettel nézett utána. Egy percig szinte habozott, hogy ne siessen-e utána?

— Egészen csinos leány volt! — hangzott e pillanatban a háta mögött.

— Leskelődtél? — kérdezte bosszankodva.

— Kissé erős kifejezés! Tájékozód-tam! Egyébként most nem róla van szó, hanem rólam! Hiszen látod, milyen fáradt, elgyötört vagyok. Úgy látszik, nem nagyon örülsz a látogatásomnak?

— Ellenkezőleg, boldog vagyok, de nem csoda, ha ennyire megzavarodtam. Nem tudom megérteni, olyan váratlan az egész és annyira megfoghatatlan...

— Ugyan Jaques, térj már magadhoz. Emlékezz vissza, mit mondtam, mikor Gibson menyasszonya lettem?

**Elromlott a rádiója?
Nem ég a villany?
Leszakadt a csillár?
Elfőrt a villanykapcsoló?
Egy kis olcsó csillár kéne
a gyermekszobába?**

Száz ilyen apró kérdés merül fel a háztartásban, amelyek mindegyike pár fillérrel megoldható. Lelkiismeretesen és olcsón dolgozom és nagyon kérem, hogyha szükség merül fel, írjon egy levelezőlapot, küldje le a leányt, vagy fáradjon be az üzletembe. Nincs az a csekély munka, mit nagyon szívesen ne vállalnék.

Címem: **Schwarz Károly,**

hat. eng. elektrotechnikai vállalat
Budapest, VII, Dohány ucca 10 szám
Telefón: J. 352-37

ZONGORÁK, GRAMOFONOK

és minden más
hangszer

Reményinél

BUDAPEST,
VI 37 Király ucca 58-60 sz.

— Hogy nagyon szereted Gibsont és bocsássak meg neked.

— És te nem akartál megbocsátani. Erre megígértem, amennyiben Gibsonban csalódnék, föltétlenül hozzád térek vissza.

Jaques arca kezdett földerülni.

— És csalódtál? — kérdezte élesen.

— Igen! Kérlek, kímélj meg a részletek elbeszélésétől. Elégedj meg azzal, hogy most itt vagyok.

Jaques ölelésre nyitotta karját és Mary felé sietett.

— Drága! — kiáltotta lelkesedve.

De Mary elhárította a kedveskedését.

— Megörültél, Jaques? Erről szó sem lehet!

Jaques kissé ostobán nézett Maryre.

— De hiszen... — dadogta.

— Azért, mert itt vagyok, nincs jogod visszaélni a helyzettel. Elvégre e pillanatban még Gibson felesége vagyok. Majd, ha elváltam, akkor nem mondom...

— De hát akkor...

— Azt akarod kérdezni, hogy miért jöttem ide? Először is, mert megígértem és én minden körülmény között megtartom az ígéretemet.

— Köszönöm!

— Másodszor, mert ha szüleimhez térek vissza, úgy módjában lett volna Gibson úrnak engem jelenlétével moleztálni. Harmadszor, mert csak így tudom kellően megbüntetni. Negyedszer...

— Negyedik oka is van?

— Igen és ez érdekelt téged legjobban. Szükségem van egy lovagias gondolkodású gentlemanre, aki megvédelmez. És kire számíthatnék, ha nem rád?

Jaques kellenlenül vakarta a fejét.

— Ebből baj lesz! — mormogta.

— Ugyan, mi baj lehetne? Tomy egy hétig nem fogja megtudni, hogy nálad vagyok, akkor azután névtelen

levélben figyelmeztetem, hogy hol keressen. Azt hiszem, nagyon meg fog verni...

— Téged?

— Nem, Jaques, hanem téged. Kifűzőn bokszol és te biztosan megint elhanyagoltad a tréninget. Pedig hány-szor mondtam, hogy ne puhulj el, sportolj többet! De hát nem baj, Tomy gavallér ellenfél, nem fog agyonverni. És legföljebb szenvedtél értem egy kicsit. De minderről ráérünk még beszélgetni. Most vacsorázni szeretnék. Remélem, hagyatok valamit?

— Igen... hogyan... parancsolj! Van pecsenye, hideg hal, gyümölcs, pezsgó...

— Jaques, nagyon könnyelmű vagy. De megbocsátom, mert elkeseredésben tetted és mert valóban vágyódtam már néhány jó falatra. Tudod, több mint két hete csak konzervet ettem.

Jóízűen falatozott.

— Most pedig lefekszem — mondta, miután megívott egy csésze feketekávé.

— Ne zavartasd magad, Jaques. Csak fekjűd te is nyugodtan le itt az ebédlőben. Én majd bemegek a hálószobádba. Pizsamám, toaletteikkeim a bőrdömbben vannak, nincsen semmi szükségem. Reggel tíz óraker szoktam fölkelni. Te azonban előbb is elmehetsz. Egyáltalában, nem szeretnék kényelmedben zavarni. Add ide a lakás egyik kulcsát, hogy zavartalanul jöhessenek, mehessek, amikor kedvem tartja. Amíg nálad lakom, lehetőleg ne fogadj senkit. Viszont, ha esténként el akarsz vinni valahová, színházba vagy bárba, az ellen semmi kifogásom nincsen! Jóéjszakát, Jaques!

VI.

Gibson a legnagyobb izgalomban hagyta el az Overton-palotát.

Szórakozottan és idegesen járta az uccákat. Egyszerre ismerős hang riasztotta fel.

— Mister Gibson!

Mr. Graham volt. Ott állt a kivilágított feminista vendéglő ajtajában. De micsoda változáson ment át rövid idő alatt. Elegáns fekete kabát feszült rajta, csikos nadrágot húzott, szemébe monoklit csíptetett, arcán méltóságteles szigor és önérzet.

— Hol van a nagyságos asszony? — érdeklődött Graham.

— Jó kérdés! — mormogta Gibson. — Hiszen éppen azt szeretném én is tudni!

Graham majdnem hanyatt vágódott a csodálkozástól.

— A nagyságos asszony eltűnt? — kérdezte és valami furcsa, gúnyos és diadalmas mosoly húzódott szája szélére. — Ha nem tapintatlan a kérdés: talán megszökött?

— Mister Graham, ön megfélekedzik magáról!

— Ne haragudjon, mister Gibson. Hiszen tudja, hogy nagy tisztelője vagyok. De attól félek, hogy nem tud asszonyokkal bánni!

Ez a szemtelenség felháborította Gibsont.

— Hallja, Graham, ez már mégis sok! Maga savanyú, lecsúszott, szánalmas figura, maga férfimitátor mer engem bírálni? Én nem értek a nőkhöz, akinek minden asszony meghódolt? Aki csak azért tartottam magát, hogy legyen kivel elriasztanom a nőket?

— Hja, azóta megváltozott a világ, mister Gibson. Csak látná, hogyan engedelmeskedik nekem Helén! És ahány

leány meg asszony ide beteszi a lábát, az mind szerelmes belém. Magáról meg általában az a vélemény, mister Gibson, hogy bolond! No, no, ne öljön meg azért mingyárt, hiszen mondom, hogy én szeretem, csak a mások véleményét ismételtem!

— Úgy? És miért tartanak bolondnak?

— Hát először is, mert mikor divatban volt a nőknél, nem nyúlt hozzájuk. Másodsor, mert már tizennégy nap után összeveszett a feleségével, aki pedig London legszebb és leggazdagabb leánya. Szegény asszony, egyedül bolyong a városban!

— Mit beszél? Honnan tudja ezt?

Mr. Graham vállat vont.

— Elfelejtji, hogy feminista vendéglőnk van, ahol minden titkot még aznap megtudnak. Miss Wade és miss Sparkler látták önagságát a városban. Sőt beszéltek is vele. Ők hozták a hírt, hogy maguk már nem élnek együtt. Én nem hittem el, azt gondoltam, afféle barátnői pletyka. De hát, úgy látszik, igaz!

— Hol látták a feleségemet?

— Valamelyik cukrászdában. Én bizony nem kérdeztem meg. Mondom, nem hittem az egészet!

Gibson elkeseredve ment haza. Nem tudott aludni, egyre törte a fejét, hogyan oldhatná meg a helyzetet? Arra gondolt, hogy visszatér a színpadra. Elmegy vidéki városokba vendégszerpelní. Vagy még inkább külföldre. Az a fő, hogy megint divatba jöjjön, hogy beszéljenek róla. Mary féltékeny legyen, visszatérjen hozzá...

Nagyon zavaros, kúsza volt ez a

KARÁCSONYI

NŐI KALAPVÁSÁR

Soha nem létező olcsó árakon már

P 4.80-ért

szencziós szép kalapokat adunk.

REICH FRICI

női kalapgyár

VÁMHÁZ KÖRÜT 10 SZÁM.

Gumieszma . . P 25.—

Lakk vagy drapp

gumi hócipő női P 14.—

Gumi hócipő gyermek P 9.80.—⁽¹⁰⁾

Sár-, hócipők nő, férfi, gyermek óriási választékban

H6-, sárcipőjavítás!

Neumann Géza

Nagymező ucca 50
és Rákóczi út 51

Gábor Viktória Kosmetika

Modern szépségápolás. Hajszálok, szemölcsök végleges eltávolítása. Szépfittőszerek (Podmaniczky u. 2. II. em. 4. Vilmos császár út sarkán)

kép. No majd holnapra tisztázódni fog a helyzet!

Másnap még a reggelinél ült, amikor inasa látogatót jelentett.

— Jaques Robsart úr!

A fiatalember magából kikelve, lát-ható izgalommal lépett a szobába.

— Bocsánat mr. Gibson, hogy ilyen korán reggel háborgatom! Nagyon különös és szokatlan eset kényszerít rá.

— Kíváncsivá tesz!

— Nem is tudom, kérem, hogyan kezdjek hozzá, hogy ne háborítsam fel túlságosan. Remélem, ön nem vérmes ember?

— Miért kérdezi?

— Nem szeretném, ha esetleg szél-ütést kapna. Éppen ezért már most nagyon kérem, őrizze meg a hidegvérét. Vegyen kérem rólam példát!

— Egy szót sem értek abból, amit mond.

— Nem csodálom, kérem. Azt sem csodálnám, ha teljesen megbolondultam volna. Uram, vegye tudomásul, hogy a felesége nálam lakik!

Gibson úgy felugrott, mintha rúgókon lökték volna fel.

— Megőrült? Magánál? Az én felesége?

— Úgy van! Képzelve, beállított hoz-zám, hogy védjem meg magával szem-ben. És elfoglalta a lakásomat. Azóta nincsen egy nyugodt percem. Szállodá-ban alszom, pedig gyűlölöm a szálló-dát, de nekem csak egy személyre való ágyneműm van és azt önagsága fog-lalta le. Csak egy hálószobám van, de abban az ön kedves neje alszik, egy fürdőszobám, de abban ő toalettezik egész délelőtt. Hát én ezt nem tűröm. Önnek kötelessége engem megvédeni.

— Nekem?

— Természetesen! Elhatároztam, hogy önhöz költözöm! Itt fogok lakni mindaddig, amíg kedves felesége nem adja vissza szabad használatomra a lakásomat!

Gibson karjába ragadta és megölelte Jaquest.

— Ön valóságos angyal! — mondta

elragadtatva. — Ha tudná, mennyire boldoggá tett. Tehát meggyötörte ma-gát a feleségem? Milyen boldog vagyok. Menekül tőle? Szenzációs! E szerint semmi...

— Sajnos, semmi! Pedig legyen meg-győződve, nagyon szívesen szarvaztam volna fel magát! Mert gyűlölöm!

Gibson rágyujtott jókedvében.

— Kedves mr. Robsart, béküljünk kil-Istenem, harcoltunk egy nőért és végül is mind a ketten lecsúsztunk. Kollégák lettünk! No, nyújtsa már a kezét!

Jaques savanyúan mosolygott.

— Igazán nem tudom, miért keve-redtem ebbe a családi ügybe és miért kellett elvesztenem a barátnőmet csak azért, mert maga összeveszett a felesé-gével?

— Ne bölelkedjünk, mr. Robsart! A férfiak sorsát a nők szövik és úgy látszik, ebbe nekünk már kevés bele-szólásunk van. De ha megenyedi, én sietek magához. Addig méltóztassék itt kényelembe helyezkedni. Tekintse laká-somat a sajátjának. Pihenjék le. Tes-sék, itt a díván...

— Nem, kérem. Én a hálószobájá-ban fekszem le, az ágyba. Ha a maga felesége kidobolt a lakásomból, teljes jogom van helyette a magáét elfoglal-nom!

Kezet fogtak és Gibson elrohant. De nyomban visszajött az előszobából.

— Bocsánat — mondotta. — de el-felejtettem elkérni a lakáskulcsot. Tudja, nem akarok csengetni!

Jaques gúnyosan mosolygott.

— Persze, fél, hogy nem engedik be. Tessék, itt az előszoba kulcsa!

Egy negyedóra múlva Gibson már ott állt Robsart lakása előtt. Szégyen ide, szégyen oda, erős szívdobogása volt. Ilyen lámpalázat még a színpadon sem érzett soha.

— Mi ez? — kérdezte megdöbbenve.

Karácsonyi ajándéktárgyak:
Babák, bőrmunkák
lámpaernyők
„Firenze”
Tanfolyamok
Iparművészeti műhely IV, Múzeum krt. 27. I.

Terítés tálalás

A szép tálalás a legegyszerűbb ételt is izletesebbé, gusztusosabbá teszi. Ára bérmentve 1 pengő 20 fillér.

Dáma és gavallér

című füzet kimeríti mindazokat a formákat, melyek a társadalmi érintkezésben a jó modornak és biztos fellépésnek elegendhetően kellékei. Ára bérmentve 1 pengő 90 fillér.

Mind a két füzet megrendelhető :

Déliab kiadóhivatalában, VII, Dohány ucca 12.

— Mi történt velem? Félek Marytól? Ugyan! Ostobaság!

Elmosolyodott.

— Remek tréfa! Képzem, milyen meglepett arcot fog vágni, ha én lépek be a szobába!

Megforgatta a kulcsot és elszántan benyitott a lakásba.

Az előszobában körülnézett. Azután találmra kinyitotta az egyik ajtót. Véletlenül Robsart dolgozószobájába nyitott. A szoba üres volt. A függönyök félig lebocsátva, félhomály, a háttérben szőnyeggel takart ajtó. Gibson érezte, hogy amögött kell lenni a hálószobának.

Lábujjhegyen az ajtóhoz lopózott, fülét az ajtóra nyomta. Csakugyan, valaki mozgott odabenn. Apró lépések, mint mikor valaki ide-odajár, hogy összeszedje a szerteszét heverő ruhadarabokat.

Gibson habozott. Nem tudta, hogyan nyisson be? Félt, hogy nagyon megijeszti Maryt. De az is lehet, hogy a hálószoba ajtaja el van reteszelve. Akkor Mary a kilécs lenyomására föltétlenül megkérdezi, hogy ki van itt és ha megismeri a hangját, nem bocsátja be! Haditervet kell kieszelni.

(Folytatjuk)

Következő számunkban ezzel a regényünkkel párhuzamosan megkezdjük

Új regényünk

közlését is. Az izgalmas eseményekben bővelkedő új regényünk címe:

A sárga zászló

amelynek cselekménye részben Amerikában, részben pedig exotikus tájakon játszódik le és egy óceánrepülés érdekesítő történetét mondja el benne a regény írója:

Leleszy Béla

Ki lehet művész — A TELEFON- KÖNYVBEN?

Az ember felnyitja a telefon-könyvet s olvassa: X Y színész... ucca 63. Vajjon ki lehet az a színész — gondolja ilyenkor a jámbor telefonáló — *akinek a nevét sohasem hallotta s akit még sohasem látott színpadon játszani.*

A pesti polgár azonban nem ér rá sokat töprengeni ezen a különös dologon, elvégre és rendszerint sok egyéb dolga is akad, mint ismeretlen nevű „állítólagos” színésznők nacionáléja után kutatni.

De hiszen itt van a Színészsövetség, amelynek nemcsak joga, hanem kötelessége megállapítani azt, hogy *ki használja jogosan — akár a telefon-könyvben is — a színész névét.*

A Színészsövetség most meg is állapította, hogy

igen sokan jogtalanul iratták be a telefonkönyvbe a neveik mellé ezt a sokat jelentő szót: színész.

Miután azt megállapította, ártírt a postaigazgatósághoz, hogy a jövőben a szövetség megkérdezése nélkül ne döntsön ebben az ügyben. A postaigazgatóság teljes mértékben honorálta a Szövetség álláspontját, mentsegiül a multakra vonatkozólag azt hozta föl, hogy minden telefon-előfizető saját veszélyére mondja be foglalkozását s *ha nem mond igazat, annak*

büntetőjogi következményei lehetnek.

A telefonelőfizető tudja ezt s éppen azért a postaigazgatóság jóhiszemősége kétségtelen.

Mivel azonban visszaélésre adhat alkalmat ez a metódus, a postaigazgatóság elfogadta a Színészsövetségnek azt az ajánlatát, mely szerint a jövő évi telefonkönyvbe már csak a mellé a név mellé kerülhet a színész jelzés, ahol a Színészsövetség nem emel kifogást.

Éppen azért a szövetség jóelőre megkapja azoknak a névsorát, akik mint színésznők óhajtanak szerepelni a telefonkönyvben is.

A Színészsövetség most megkereste

ebben az ügyben az artista- és színész-egyesületeket s ezekkel karöltve fogja megállapítani, kinek a neve mellé kerülhet a telefonkönyvben jogosan a színész szó.

A postaigazgatóság egyértelműleg a hirdető vállalattal (amely szintén csatlakozott a dologhoz) csak azt fogadja el színésznőnek, akit a Szövetség elismer.

A Színészsövetség viszont csak azokat fogja ajánlani, akik tagjai vagy pedig a fentebb említett egyesületek kötelékébe tartoznak.

Aki valamilyen színpadon szerepelt, minden nehézség nélkül léphet be, ha pesti, a Színészsövetségbe, ha vidéki, az Egyesületbe s ha artista, az artista egyesületbe, így tehát kifogásnak helye nincs.

A Színészsövetség azt is hangsúlyozza, hogy ez nem vonatkozik a szerződésnélküliekre. Elvégre ha valaki színpadon már működött s huzamosabb idő óta szerződés nélkül van, arról nem tehet. Viszont egy-két iskolai év elvégzése még nem jogosít a színésznői címre.

Ezt a címet a színpadon kell megszerezni, nem pedig az iskolában, társadalmi összeköttetés révén szerzett fiktív szerződéssel vagy pedig — a telefonkönyvben.

Legszebb

karácsonyi ajándékok

Nagy árkedvezmény

Weisz Mariska

Lipót körút 22 és Kristóf tér 6

Összintén...

Néhány szerény szót a közönség és a színház viszonyáról.

Furcsa és kellemetlen felfedezést tettem a minap:

a budapesti közönségnek egy jelentékeny része teljesen tájékozatlan színházi tekintetben.

Például bemegy a színházba egy olyan darabhoz, amelyet már hosszú hetek óta játszanak, a sajtó ismertette, az emberek beszélnek róla — s a közönség nagy részének

halvány sejtelve sincs róla,

hogyan mit kap a színházban.

A „Két lány az uccán” című nagy-sikerű vígjáték egyik vasárnap délutáni előadására betévedtem a Vígszínházba.

Bernice Claire amerikai filmszínésznő
(Fotó First National)

Őszinte örömmel láttam a zsúfolt nézőteret, de ugyanakkor mélyen elesodálkoztam: a páholyok tele voltak egészen kis gyerekekkel s a széksorok is tíz-tízennegy éves lánykakkal, természetesen szülők, illetve felnőttek kíséretében.

Távol áll tőlem minden prűderia és morálprédikáció, de azt valószínűleg a kitűnő szerzők is elismerik, hogy darabjuk nem gyermekeknek való. Még a címe se. És ezt azon a vasárnap délutánon legalább ötven család nem tudta.

Hát ez bizony szomorú. Nemesak azért, mert Pistuka és Rozika olyan előadást láttak, amely mindenre reagáló gyermeki fantáziájukat egész helytelen irányba tereli, hanem talán még inkább azért, mert ez a tünet azt bizonyítja, hogy mennyire

tudatlanul, előzetes érdeklődés, talán előre feltett szándék nélkül jár a közönség egy része színházba.

Nem tudja, milyen, miről szól a darab, kik irták, kik játszák, csak beül, mert a Lipót körül környékén ebédelt aznap, vagy legjobb esetben, mert hallotta, hogy „jó”. Mint ahogy egy pohár sörre betér a szomszjas ember s nem nézi, melyik kocsmában mérlik, hiszen a sör az sör mindenütt.

Az itt elmondottakból, sajnos, csak következtetést tudok levonni, tanulságot nem. Ez az eset nemcsak az Emőd-Török-darabokkal történt meg, hanem mindig, minden színháznál ismétlődik. S az látható belőle, hogy a

színházak játérendje, színvonala, irodalmi álláspontja, a sajtó minden verekedése egy tisztább, nemesebb művészetért: szélmalomharc.

Egy pár ember tud róla, a többség — nem.

Mit lehet itt lenni? A jegypénztárosnőktől igazán nem lehet kívánni, hogy előadást tartsanak minden vásárlónak az előadandó mű sajtóságairól. S a lapkritikákat se lehet a publikum agyába elektromos úton átvezetni.

Tehát?

Nem tudom. Az, aki benne él a főváros, sőt Európa színházainak világában, teljesen laúdaltalan azokkal a szülőkkel szemben, akik a „Két lány az uccán” előadásaihoz kisgyerekeket visznek el.

Sz. D.

Goldberger-Bemberg

UJDONSÁGAINKAT

(Mousseline Amourette, Goldechine, Goldona, Crepe
Germaine, Crepe-Pastorale),

valamint már a mult évadban pótolhatatlanná vált

PARISETTE

országos kirakatverseny

keretében mutatjuk be február elején az egész
ország hölgyközönségének. A

PARISETTE

ragyogó új mintái már most kaphatók a jó divatüzletekben.

**Vigyázzon, hogy minden méter áru szélén ott
legyen a minőségért szavatoló név:**

Goldberger-Bemberg

A talizmán

* IRTA *
FEDÁK SÁRI

* Ez a meghatóan szép és drámai erővel jellemző leírás, amelyet „A Talizmán” címmel mai számunkban közlünk, részlet a karácsonyi könyvpiac egy kiválóan nagyérdékű újdonságából. Fedák Sári *Utközben* címmel most megjelent önéletrajzi regényéből. Ez az önéletrajzi regény — egy nagyvívű élet ragyogó művészettel, forró őszinteséggel és elragadó humorral megírt története — igazolja azt a tételt, hogy a tehetségnek nincs műfaja. Fedák Sári, aki tapsait aratta, ironónek is éppen olyan kivételes, lélekkel, ötlettel és sugalló erővel teljes jelenség, mint színeszőnőnek. Az önéletrajzi regény kiállításában is gyönyörű kétkötetes mű. Szóllósi Zsigmond könyvkereskedésének kiadása.

A beregszász—munkácsi országu-ton két szótlan alak siet. Egy idősebb úr és egy fiatal leány. Október vége van, 1897. De rendes, szabályos, békebeli október vége, amikor vidéken délután hatkor már este van és fűteni kell, kint sötét van és fúj a szél. A munkácsi szél. Mert az nem olyan, mint a többi.

Sokkal hidegebb és barátságtalanabb. A Beszkidról jön. A Verhovináról.

Az idősebb úr úgy néz ki, mint egy orosz regényfigura. Magas hódspapka van rajta és bunda. A bunda gombjai közül három hiányzik, ezért derekban egy vastag spárgával át van kötve. A szájában hosszúszerű pipa. A nadrágja bokában vékonyabb spárgával van összekötve, hogy a szél föl ne fujjon. Két kezét a zsebében tartja. Kesztyűje nincs. Évek óta nincs. És mindez nem változtat azon, hogy úr, tetőtől talpig igazi úr. Olyan, amilyenekről ma már csak regényben lehet olvasni. A két tiszta, szép, világoskék szeme tele volt könnyekkel, fel-feltört a kebléből egy mély sóhajtás és minden erejére szüksége volt, hogy össze ne essen.

A fiatal leány szintén nagyon szen-

Fedák Sári „Utközben” című könyvét írja (Harsánvi felv.)

vedett. Talán még jobban, mert őt még a lelkiismeret is bántotta. Hiszen minden keserűségnek, bánatnak, halálos szomorúságnak ő volt az oka. És tudta, hogy ő az oka és mégsem lehetett rajta segíteni. Csak bámult bele a szürke semmibe. Szeretett volna valamit látni. De hiába hunyorította még jobban össze a két kis vaksi szemét, nem látott egyebet, csak vak sötétséget és a sötétségben egy irtózatosságot kérdőjelet. Sírní nem mert. Félt, hogy akkor átölelik és nem eresztik ki a puha fészekből a viharba, az ézzen-gésbe, ahová kívánczolt. Koromfekete volt előtte a jövő, de azért csak ment, visszatartatlanul, nyílegyenesen, bele a nagy kérdőjelbe.

Mikor kiértek a városból, már teljesen szürke volt a láthatár. Csak elmosódottan látszott a kopár szántóföldön a városvégi kereszt. A lány egy pillanatra megállott:

— Igaz, hogy megvette ezt a darab földet?

— Megvettem. Részletre. Szeretnék egyszer majd annyi pénzt összekapargatni, hogy egy kis házat építhessek. A keresztet persze rajta hagynám. Körülültemném fenýőfával.

Azután megint mentek szóltlanul egymás mellett. Egy fél kilométernyire volt a „köhíd”. Az volt a mindennapi séta vége. Ott leültek egy kis időre, de aztán megint csak mentek tovább, nyugtalanul. Kimentek egészen a vályogvető cigányokig. A cigányoknak volt egy kis tégláégetőjük is, amelyben óriási lángokkal lobogott a tűz. Megálltak a tűz előtt. Mind a ketten bámultak bele, még mindig némán, az öreg-

úr még mindig könnyes szemekkel, a fiatal lány összeszorított szájjal nézett bele a tűzbe. A kérdőjel a tűzben mint hogyha még nagyobbak és feketébbnek látszott volna.

Az öregúr egyszer csak odafordult a lányhoz és szelíd hangon azt mondja:

— Holnap elmegy. Nem tudunk visszatartani. Hát ha már csakugyan meg kell ennek történni, akkor csak egyet szeretnék neked mondani. Azt, hogyha valaha az én tisztességes nevemre szégyent hoznál, akkor — itt nagyon küzdött a könnyeivel — akkor... ne gyere többet haza. Értetted?

És a kezét nyújtotta.

A lány megfogta a kezét és erősen megrázta. Mint egyik úriember keze a másikét. Nagyon komolyan felnézett rá és csak annyit mondott:

— Értettem.

Ezzel már indultak is visszafelé. A két kék szemben úgy csillogott a könnyesepp, mint a gyémánt. A szél még erősebben süvített a Vereckei-szoros felől, a két hallgatag ember még jobban összehúzta magát és lehorgaszott fejjel igyekezett hazafelé. A beregszászi templomban hetet harangoztak. A lány egy pillanatra megint megállott a kereszt előtt. Gondolkozott. Mire hazaértek, sötét este lett.

Ez volt minden, amivel másnap elindultam a nagy, fekete kérdőjel felé. Ez volt a talizmánom. Egy kézszorítás: a nagyszerű apámnak egy becsületes kézszorítása.

Mikor a vonat másnap kint zakatolt a szántóföldeken, egy pillanatra még láttam a kis tégláégetőt.

Lilian Harvey filmszínésznő kedvenceivel (Fotó Ufa)

Társaság és Divat*

A bárónő délutáni teáján

(Mondani is fölösleges, hogy a szín-pazar eleganciával berendezett fogadó-terem. Az egzotikus egyenruhába öltözött inas egyremásra jelenti be a góthai almanach névsorában előforduló nevek nőnemű viselőit s megindul a traccs oly közvetlenül, olyannyira minden szertartás mellőzésével, hogy a polgárasszonyok, akik előtt ez az álomvilág a valóságban el van zárva, de fantáziájukban annál többet foglal-koznak vele, komolyan elcsodálkozná-nak rajta.)

— És megindul a kedves, léha traccs.

— Mit tudsz drágám a walesi herceg legújabb sportszenvedélyéről...

— A repülést gondold? No, szí-

vem, én ezt másfajta szenvedélynek nevezném. Mert furcsa sportszenvedély az, amelyik ilyen egyoldalú. Mindég csak Észak-Franciaország... Ugy tudom, már egynéhány repülőgépet el-koptatott Anglia szemefénye ezen az egyetlen vonalon.

— Istenem, mit csináljak, ha te mindent jobban tudsz? De azt talán mégsem tudod, hogy mi történt azon a híres montmarteri éjszakán.

— Nem. Ezt valóban nem tudom.

— Hála Istennek. Csak hogy én is mondhatok valamit. A nagy divat-szalón tulajdonosnője párizsi útja alkalmával nappal modelleket nézett, este viszont élte a francia metropolis nagy-szerű életét s járta a lokálokat. Egy ilyen lokálban látta meg a parkett-táncost (valószínűleg kitűnő modell, amit önagsága szakértői szeme pillan-at alatt megállapította s rögtön érint-kezésbe lépett a tulajdonossal a modell megvásárlása irányában. Vagy par-don. Most nem ruháról, hanem a par-kett-táncosról van szó. De azért a parkett-táncost is hozta, csak nem a bőröndjében, hanem a valamivel ké-nyelmesebb hálókocsiban. Az utazást természetesen önagsága financirozta.

Fekete boci bunda, alaska róka-díszsel.
Elkán és Gerő szücsök modellje.
IV, Váci uca 22.

A modern ajándék ne legyen drága, de izlées és érdekes legyen

Ezt az elvet, mely a karácsonyi ajándék vásárlásának nehéz problémáját is megoldja, a váci ucai „Arkanzas” idei karácsonyi vásárja jel-szavává tette. Ötletesen, frissen összeállított látványosságzámba menő gyűjteményben sorakoztat fel az „Arkanzas” karácsonyi ajándékokat: újszerű és műveszi műtárgyak mellett 8–10 pengőert is nívós és állandó értéket jelentő tárgyakat. A Wiener Werk-stätte világhírű műhely kerámiái, a Biml-gyár üvegtárgyai, a groteszk fémszobrok soro-zata, továbbá párizsi divatékszer-modellek, Lélony hosszú strass-kristály rivierejei Réguler esontfaragású collierjei stb. csupa karácsonyra önmagától kínálkozó gyönyörű holmi!

Az Arkanzas: Váci uca 20 alatt van

„ÉKSZERDOBOZ“

a kommissziózó hölgyek nevezték el így a

BELVÁROSI SELYEMHÁZ

IV, Petőfi Sándor neea 2
alatti elegáns finom üzletet

Egy fém- és bársony ruha-köpeny broché P 13-tól, velursifón P 14, meteor crepe de Chine P 6.80, georgette P 5.40-től, ruha- és köpenybársony P 6.90-től, crepe satin II. P 6:30 mattlasse P 2.90 csupa kivételes árak az új selyemház hó végéig tartó karácsonyi vásárjában. A Belváros „ékszerdobozá”
— tehát a legolcsóbb — selyemház

PARFUMS D'ORSAY

Le mode de la parure
DANDY

— Remek. Ezért cserébe elmondom neked, hogy az ifjú, sőt túlifjú báró régi hajlamainak megfelelően fejezte be legújabb kalandját is.

— Ez a tudósítás túlságosan hiányos. Sem a bárót, sem a hajlamait, sem legújabb „kalandját” nem nevezted meg. Hát én honnan tudjam...?

— Fiam, ennél világosabban nem fejezhetem ki magamat. Ha te ennyire tájékozatlan vagy, arról én igazán nem tehetek. Van itt még néhány olyan ügy, amelyet csak így futtában szabad érinteni, de amelyet azért mindenkinek meg kell érteni. Például a kegyelmes papa afférját a leányával, kinek neve L.-el kezdődik és... uccval végződik.

— No, illet én is tudok. A nagy államférfiú fiáról, akinek hirtelen nyelbe ütött külföldi útja szoros összefüggésben van a primadonnával...

— És a Dunaparthoz közel fekvő mondain bár nagy botránya, melynek rejtélye még mindig megoldatlan...

— A változatosság kedvéért mondok valamit, ahol a szereplő személy nevét sem hallgatom el. Ugyan, mégse. A férfi filmsztár orra...

— Drágám, ne haragudj, de ezt már tudom. A kis operáció.

— Nem is arról akarok beszélni. Hanem egy hozzánk sokkal közelebb álló kutyáról. A nemzetközi viszonylatban is elsorangú sportlady kutyájáról, aki a legutóbbi vadászatokon olyan teljesítménnyel vonta magára a figyelmet, ami bizonyára párját ritkítja a kutyatörténetben.

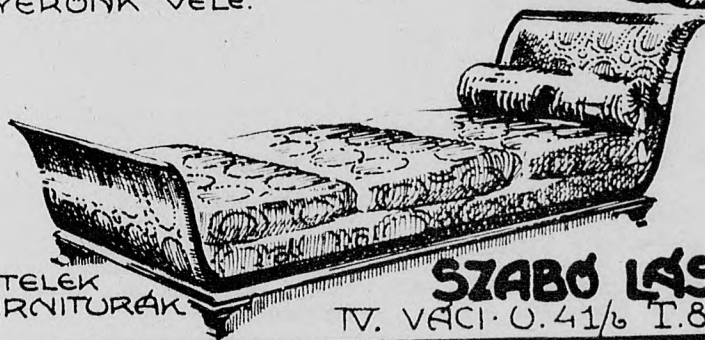
— Az értetlenül maradt sonkáról van szó?

— Valóban arról. De mit szólsz a Clarisse ruhájához?

— Ah, szívem. Én nem tudom, mi

ÁGYRECAMIER-t

a MODERN LAKÁSBA!
EGY SZOBÁT
NYERÜNK VÉLE.

FOTELEK
GARNITURÁK

SZABÓ LÁSZLÓ
TV. VÁCI. U. 41/b T. 865-70

mondjak neked? Ezek a mostani ruhák! Szépek, pompásak, pazarok, ragyogók, de éppen ez a nagy pompa, ez a sok csipke, brokát és egyéb drágaság valahogy nem fiatalos. Túlnehézes, nem elég üde kerete az arcnak...

— Nő de fiam, hol van a ruha és hol van az arc! Az a két keskeny vállpánt, amiből a nagy ruhák dereka áll, igazán elég fiatalos...

Hölgyeim, parancsoljanak...

Feltáru a büffé ajtaja.

Nehéz kristálykelyhekben könnyű olasz borok, ami mindenesetre célszerű elrendezés, mert ha a kelyhek lennének könnyűek s a borok nehezek... Istenem, mi volna akkor...

**Titkos Ilona
beige astrakan bundában**

(Zay Mihály szőrmedivatterem eredeti
kreációja, Haris köz 4.)

Délibáb

Nagy estélyi toilette
corall faillé-ből

Estélyi ruha
fekete panneból

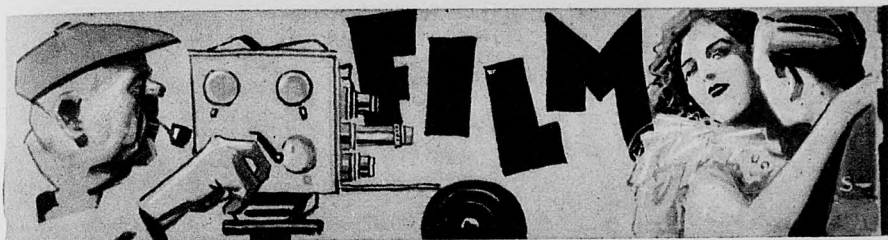
Rosenbergné modelljei

A párizsi divatbemutatók

legnagyobb szenációi természetesen a nagy estélyi ruhák. Az idén különös várakozással néztek e modellek megjelenése elé, amely várakozásba némi félelem is vegyült. Féltek — a hosszú ruhától. Sajnálták a kurta ruhák bájjait, a mozdulat könnyedségének lehetőségét, a fiatalos gráciát s ime, megtörtént a legnagyobb meglepetés — a hosszú ruhák szinte graciózusabbak, de mindenesetre előkelőbbek és hatásosabbak, mint a kurta ruhák voltak.

Az idei esti ruhák két tipikus példáját mutatjuk itt be. Külön figyelmet érdemelnek a modern ékszerek, melyek nélkülözhetetlen kiegészítői a nagy toilette-eknek.

Az úri közönség, az autósok, sportolók, síelők beszerzési forrása 40 év óta WESZELY ISTVÁN, Váci ucca 9. Megnagyobbított áruháza idei karácsonyi vásárának dús anyagát megtekinteni kéri.

Jean Arthur filmszínésző (Fotó Paramount)

a
ös
g-
mi
zú
á-
te-
g-
a
k,
á-
k.
á-
et
ek
gy

▼
r-
év
9.
á-
g-

A film műhelytitkai

IRJA
HAVAS ZSIGMOND

A kettős szerep

A filmnek a színpaddal szemben éppen az a nagy előnye, hogy bizonyos trükkökkel csodálatos dolgokat lehet produkálni. Hol van a sülyesztőben eltűnő Mefisztó attól a filmjelenettől, amikor a film főszereplője a tenyerére állít egy élő embert, akinek magassága alig több tíz centiméternél. Ezt persze nem lehet megcsinálni a színpadon, a filmen viszont ez a legkönnyebb dolog.

Ezt a trükköt úgynevezett *lencsetakarással* készítik el. Ugyanezzel a trükkel készülnek az úgynevezett *kettős szerepű* filmek is.

Gyakran megtörténik, hogy egy színész két, három, esetleg négy szerepet is játszik ugyanabban a filmben és egyetlen jelenetben négy alakban jelenik meg. A négyes szerep ritkább, de annál gyakrabban látunk olyan filmeket, amelyekben kettős szerepet játszanak a színészek.

Ezeket a jeleneteket úgy készítik el, hogy a felvevőgép lencséjének egyik részét eltakarják és így a felvételnél a filmszalagnak csak egyik részére jut kép, a másik rész pedig érintetlenül marad. A szabadon levő részre felveszik a szereplőt, majd a filmet visszakurbliczáják és a színész átmege a szín másik oldalára. Most a lencsének másik részét takarják el, a szalag szabadonhagyott felére újból felveszik a színész játékát.

Ezeknek a jeleneteknek a felvéte-

lénél nagyon fontos az, hogy a gép el ne mozduljon a helyéről és az is, hogy a szereplő pontosan emlékezzék előbb eljátszott jelenetének minden részére.

Abban az esetben, ha a szereplő saját magával kezét fog, nehezebb a felvétel és a film csak többszöri kísérlet után sikerül, akkor pedig, hogyha a színész saját magát tüzzel kínálja meg, úgynevezett *bűvész-cérnákkal* dolgoznak. Ezek a *láthatatlan fonalak* a színész előtt függnek és pontosan meghatározzák azt, hogy milyen magasra emelje fel a kezét.

Gyakran külön filmszalagra veszik fel ezeket a trükkös jeleneteket és a szalagokat összekopírozzák.

Persze ugyanezzel a trükkel nem lehet elkészíteni azt a jelenetet, amikor a szereplő saját magát megöleli. Ezt a problémát igen egyszerű trükkel oldják meg. Az a mozinéző, aki jól megfigyeli a filmeket, észreveheti, hogy

Jack Mulhall kettős szerepben. Ő játszotta a betörő és a rendőr szerepét is. (Fotó First National)

eze
replő
illetv
magy
ugya
amly
rozzá
csalá
tűnik
háta

Sol
jelen

Egy német filmszínész kettős szerepben. A gróf és a komornyik szerepét ugyanaz a színész játszotta

ezekben a jelenetekben az egyik szereplő mindig háttal áll a gépnek, illetve a közönségnek. Ennek az a magyarázata, hogy egy statisztát ugyanolyan ruhába öltöztetnek, mint amilyen a főszereplőn van, kimaszkirozzák. A közönség észre sem veszi a csalást és nagyon kevés embernek tűnik fel, hogy az egyik alak mindig háttal áll és hogy nem látszik az arca.

Sok gondot és aprólékos munkát jelentett George K. Arthur-nak, az

ismert amerikai filmkomikusnak egyik filmjének felvétele. Ebben a filmben George K. Arthur *hármass szerepet* alakított. Ugyanabban a jelenetben ő volt a pincér, a szakács és a vendég is. Nagyon komikus volt, amikor a vendég Arthur a pincér Arthurnál rendelte meg az ebédjét és a szakács Arthurral tárgyalta meg az ételeket. A filmet nagyon gondosan készítették el, de egyik-másik jelenetében mégis észre lehetett venni az összekopirozás helyét.

Constance Talmadge önmagát üdvözlí

Clara Bow

Armida

MI TÖRTÉNT?

Mulatságos kalandban

volt része egy amerikai filmtársaságnak. A társaság egy beszélőfilm külső felvételeit Hollywood közelében, egy faházikóban készítette el. A filmben egy gyermek is szerepelt, akinek az volt az egész tennivalója, hogy az egyik jelenetben be kellett kiáltania a házba:

— *Mama, bejöhetek?*

A kislány nagyon nehezen tudta megtanulni ezt a két szót és a rendező legalább húszszor elismételtette vele. A felvételeket megkezdték, de mielőtt még a fiú jelenetére került volna a sor, harsány hang kiáltotta:

— *Mama, bejöhetek?*

A rendező megdöbbenve nézett szét a társaságban és valósággal dühöngeni kezdett, mert az idő előtt elmondott két szó az egész felvételt elrontotta. Rögtön a bűnöst kezdték keresni és meg is találták egy — kalitkában. *Egy papagáj volt.* A papagáj annyiszor hallotta a próbák alatt a két szót, hogy gyorsabban tanulta meg, mint a kislány. Azt persze nem tudta, hogy beszélőfilmfelvétel közben neki sem szabad beszélnie...

Eddig igazán nem volt fontos

az amerikai filmesillagoknak az öltöző, amely csak azt a célt szolgálta, hogy a szereplők kifessék magukat és felöltözködjének. Az öltözőkben a legritkábban fogadtak látogatót és ezért ezek a kis szobák alig voltak nagyobbak és szebbek, mint a legegyszerűbb strandkabinok. Most azonban, hogy a beszélőfilmekben szereplő sztárok zeneszerzőkkel, karmesterekkel és énektanárokkal kénytelenek tárgyalni öltözőikben, a régi ketreceket díszes szobákkal cserélték fel. Clara Bow például arany, cseresnyepiros és fekete tapétákkal vonatta be új öltözőjének falát. William Powell antik tárgyakkal díszítette fel öltözőjét, Evelyn Brent zöld és ezüst tapétákat ragasztá-

tolt szobája falára, Mary Brian pedig értékes festményeket akasztott az öltöző falára.

Chicago

és Los Angeles között megtörtént az első *vasúti beszélőfilmbemutató*. Az expresszvonat étkezőkocsijában mutatták be a beszélőfilmet és az előadás, az utasok egybehangzó nyilatkozatai szerint — *tökéletes volt*.

Egy új filmgyermeket fedeztek fel

Amerikában Mici Greent személyében, aki mindössze nyolcesztendő. Mici, aki már két esztendő óta játszik a színpadokon, Mary Brian egyik hangosfilmjében jog szerepelni.

Nagy fejtörést okoz

a beszélőfilmek külső felvételeinek elkészítése, mert gyakran lehetetlen a felvételekhez szükséges apparátusokat a helyszínre cipelni. Legutóbb például egy yachton kellett elkészíteni egy beszélőfilmjelenetet. A felvételeket a nehézségek ellenére mégis elkészítették, még pedig úgy, hogy a parttól a yachtig tutajokat építettek, minden ilyen tutajon egy távirópózna állt és ezek a póznák tartották a vezetőket. A felvétel kitűnően sikerült és a szereplők hangja tisztán jutott el a parton felállított gépekre.

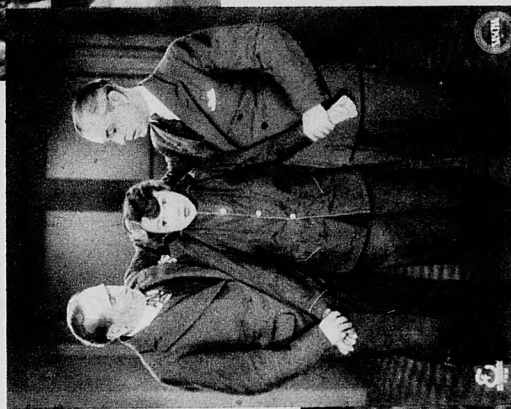
Jó dolguk van

a kaliforniai filmmetropolisban a beszélőfilm-görlöknek. Hihetetlen történeteket mesélnek egyik-másik ilyen kis görl szédületes karrierjéről. Egy Armida nevű mexikói leánnyal például *öt éves szerződést kötött* az egyik nagy filmgyár. Armida, akinek még filmneve sincs, ezeröt száz dollárt kap hetenként.

Diadalmos sikert aratott az első németül beszélő hangosfilm:

SZÖKIK A VÖM!

December 3-án díszes külsőségek közl
nyitott meg Budapest legújabb hangos
színháza, az Omnia Mozgóképpalota,
ahol legelső alkalommal a „Szökik a
vöm“ című német beszélőfilm került
bemutatóra. Az eddigi

sablonos beszélőfilmekkel szem-
ben kellemes meglepetésként ha-
tott, hogy ez a film — **beszél,**
elejétől végig oly élvezhető német
dialógokkal, hogy ez a gyorsan
pergő vígjáték a dalbetéjével és
aláfestő, fülbemászó zenekísérelé-
vel méltán számot tarthat a leg-
nagyobb sikerre. A film sikerében nagy része van a bájos
Dina Grallának, akinek derűs közvetlensége, bájos
pajkossága könnyekig megkacagtatja a közönséget. Az
Omnia ezzel az indulásával nagy sikert könyvelhet el.

Hollywood * vampirja *

Los Angeles,
1929 november.

Vamp!... Vampir!... A leste hajlékony és fehér, a haja lángvörös... A rendezővel kiabál és otthon, családi körben halk zsidó dalokat énekel...

A neve: Carmel Myers.

Carmel Myers Hollywood legérdekesebb filmszínésznője. Arról nevezetes, hogy nagyon szereli a férjfiakat, de nem szokott szerelmes lenni. Állandóan férjfitársaságban van, de abban a pillanatban, amint egy férfi udvarolni kezd neki, azonnal faképnél hagyja.

A filmen telhetetlen, rossz asszonyokat alakít, a magánéletben azonban esendes és kevés szavú.

Állandóan beszélget magáról.

— Nem értem, miért ütköznek meg rajtam állandóan az emberek... Amint teszek, azt egészen természetesen találom!... Niesen abban semmi különös.

Ezt mondja Carmel Myers, amikor az emberek csodálkozva beszélnek arról, hogy éjszakánként szokott kilovagolni. Még a legkésőbbi éjszakai órában is, ha nem tud aludni, kiugrik

Carmel Myers
(Fotó First National)

ágyából, gyorsan felöltözködik és kilovagol.

Karesú alakja bizonytalanul hímblőzik a nyeregben és néha csak hajnal-táiban kerül haza.

A legkülönösebben öltözködő filmszínésznő.

A múlt esztendőben hónapokon keresztül antilópkabátban járt. A nők valószínűleg őrfjngtek dühükben, amikor meglátták, ki is nevelték, de nemsokára már minden neves filmszínésznő antilópkabátot viselt...

Sokat olvas, de a — padlón...

Nem tud széken ülni és olvasni. Egy fekele bársonydarabot terít a földre, ráül és órákon keresztül olvassa könyveit.

A legjobban akkor döbentek meg az emberek, amikor egyszer meztláb fogadta vendégeit. Kifogástalan délutáni ruha volt rajta, de harisnyát és cipőt nem vett magára.

— Nagyon egészséges dolog meztláb járni — magyarázta megrökönyödött vendégeinek és egy csöppel sem lörödött az emberek megdöbbenésével.

Ha valaki felhívja telefonon, néhány másodpercig barátságosan beszélget vele, aztán hirtelen leleszi a kagylót.

Eg
mind
talál
A kö
tino
Ca
Rudy
vallon

És
nálja
nem
M
szik
gyjft
cigar
mind
senki
neki.
Bu
és ez

Carmel Myers

Egy kis fekete könyve van. Ebbe minden nap beleírja, hogy hány férfival találkozott és milyen benyomást tettek rá. A könyvben megtalálható Rudolf Valentino jellemrajza is.

Carmel Myers szerelmes volt a nagy Rudyba, de ezt csak a fekete könyvnek vallotta be.

És Carmel Myers mindezt úgy csinálja, mintha ez lenne a természetes és nem az, ahogyan a többi emberek élnek.

Minden órában egy csésze joró kávéval iszik és gyűjt. Fantasztikus dolgokat gyűjt. Tengerparti villája tele van zenélő cigarettadobozokkal és büszkén meséli mindenkinek, hogy egész Hollywoodban senkinek sincs annyi hamutarlója, mint neki.

Budoárjában ezer üveg parfüm áll és ezek mellett hatalmas könyvek sora-

knak. Ezekben a híres emberek autogramjait őrzi.

Sokat tenniszeznek és mégis hatvankét kiló. Nem tud lefogyni. Nemrégiben még hollőfekte volt a haja, de néhány hónappal ezelőtt elhatározta, hogy nem festeti lobbé a haját... A fekete szín hamar lekopott hajáról és ma már vörös...

Reggel vidám és jókedvű, de órától-órára egyre szőllanabb és szomorúbb lesz. Este már csak a pezsgő tudja felélnéki-teni... Retteg az éjszakáktól. Senki sem tudja, miért...

Ha éjszaka fekete lován elsuhan egy késő járókelő mellett, akkor gyorsan kitérnek előle.

Ilyenkor félnék tőle, Hollywood vámpírjától, aki tizennégy éves korában feketére festette a haját és felsapott filmstatisztának.

Megbukott-e GLORIA SWANSON?

Hollywood, 1929 november.

Gloria Swanson egyelőre nem filmezik. Abbahagyta a munkát. Az egész világon azt beszélik, hogy megbukott.

Hát lehetséges ez?

Gloria Swanson nemrégiben még a legünnepeltebb és a legjobban fizetett filmsztár volt az amerikai filmmetropolisban. Senkivel sem állt szóba, ki nem állhatta az újságírókat, lakásán senkit sem fogadott és csak a legnagyobb nehézségek árán lehetett a közelébe férközni.

Mindez már a múlté. Hogy mennyire a múlté, azt a legjobban az bizonyítja, hogy amikor felhívtam telefonon, nagyon szívélyesen hívott meg egy csésze teára.

Gloria Swanson a magánéletben *Marquis de la Falaise de la Coudray*

felesége. Ez egy kicsit hosszabb név, mint filmneve.

A híres filmszínésznő gyorsan és hevesen beszél. Alig lehet tőle szóhoz jutni.

Nyilatkozatát így kezdi:

— Végre, esakhogy én is szóhoz juthatok... *Én, akihez minden barátom hüllen lett, akitől elfordult a közönség...* A múltban el sem tudtam volna képzelni ekkora hálátlanságot... Nemrégiben még nagyon sok embert szórakoztattam játékkal, filmjeimet az egész világon évekig játszották, ezerszámra kaptam naponként a leveleket és ma?... Ma el sem tudom képzelni, hogy mindaz valóság, ami velem történik... Egyetlen filmem bukott meg és máris *félredobtak*... Hát meg lehet ezt érteni? El lehet ezt képzelni?

Gloria Swanson látogatása egy newyorki képművészeti kiállításon

— Melyik filmje bukott meg?

— Istenem, ezt úgy kérdezi, mintha nem tudná... A *Queen Kelly*... Stroheim rendezte... Benne nagyon csalódtam és neki is tulajdonítom a film bukását... Egymillió dollárt emésztettek fel az előállítási költségek és mégis megbukott... *Ki tudná megmondani, hogy miért?*...

— Hiszen nemrégiben még tízezer dollárt kerestett hetenként?...

— Igen. Ez nagyon szép összeg volt. Régen éveken keresztül statisztanő voltam, majd később Mack Sennett *bathing girl*-je. Bizony, sokat kellett mutogatnom magamat egy szál ruhában, amíg felfedeztek... Első filmem a *The Pulmann Bride* volt és ettől kezdve rohamosan emelkedett a népszerűségem. Egyik főszerepet a másik után játszottam el és nemsokára már heti tízezer dolláros gázsim volt... Egy évben ötvenkét hét van, tehát egyetlen esztendő alatt ötszázhuszezer dollárt kerestem... És ma...

— És mit kifogásolnak?

— Mindent!... A legnevetségesebb dolgokkal hozakodnak elő. Így azt mondják, hogy *túl*ságosan *alacsony* vagyok... Hát hallott már ilyen nevetségés dolgot?... Most, a beszélő-film korában alacsony vagyok, nemrégiben pedig még jó voltam a 153 centiméter magasságommal!... Hát hogyan képzelik el az emberek: időközben alacsonyabb lettem?... *Nem, nem lettem alacsonyabb*...

Gloria Swanson kihúzza magát és megmutatja, hogy ő még ma is olyan magas, mint azelőtt volt. Szemei ragyognak, az arca ég és sohasem nézett ki ilyen fiatalnak, mint most.

— A *film cárnője* voltam és egyetlen film sikertelensége miatt eldobtak... Nemsokára még azt is le fogják ta-

Gloria Swanson

gadni, hogy valaha filmszínésznő voltam és szerepeket játszottam, hogy sikerei m voltak és hogy tehetséges vagyok...

— Az utóbbi években keveset szerepelt...

— Igen. Régebben évenként három filmet készítettem, 1927 óta azonban csak egyet... Azt hittem, hogy így még nagyobb sikerm lesz... Lehet, hogy tévedtem...

— És hangja?

— Hallhatja!... Semmivel sincs kelemetlenebb orgánomom, mint bármelyik színpadi színésznőnek... És énekelni is tudok, mert hiszen egy időben operaénekesnő szerettem volna lenni és nagyon sokáig képeztettem a hangomat...

De nem hagyom magamat és addig fogok harcolni, amíg az emberek be nem látják, hogy tévedtek, amikor el akartak felejteni... Cárnő volt!

Ebben igaza van, de akkor, amikor cárnő volt, mindig csak fiatal leányokat és még fiatalabb asszonyokat akart alakítani a felvevőgép előtt. Ma pedig már másképpen gondolkozik. Egészen biztos, hogy ha egy olyan filmgyár kérné fel őt szereplésre, amelynek már megvan a *studios girl*-je, akkor szívesen elvállalna egy mamaszerepet...

És még ha Gloria maga mondja is, hogy baj van vele, én még ma is, hiszem, hogy az emberek újra a szívükbe fogják őt zárni... HH.

BÉLYEGALBUM

előrajzolt ábráival elsőrangú segítsége a kezdő gyűjtőknek. Ára 1 pengő, portó 20 fillér. Megrendelhető a

Delibáb kiadóhivatalában,
Budapest, VII. kerület, Dohány uca 12

Állomások ismeretőjelei II.

Néhány héttel ezelőtt megírtuk, hogy melyik európai adóállomás miképp jelenti be magát. Mai cikkünkben annak a számtalan kérdésnek akarunk eleget tenni, amelyben olvasóink azt kérték, írjuk meg, hogy melyik állomásnak mi a szünetjele. Az alantikban tehát az európai adóállomások másik ismeretőjelét közöljük, még pedig abban a sorrendben, ahogy a hullámhossz-tabellán következnek.

Kovno : szünetjele a falióra ketyegéséhez hasonlít. **Huizennek** nincs szünetjele. **Lahti** : gongütések. **Radio Parisnak**, mint az összes francia állomásoknak — Lyon kivételével — szintén nincs szünetjele. **Königswusterhausen** : weckerórához hasonló ketyegés. **Davenporty** és az összes többi angol adóállomások nem használnak szünetjelt,

már csak azért sem, mert délutántól éjfélig szünet nélkül adják műsorukat.

Varsó : Morse-jel. Még pedig : egy rövid, két hosszú. **Motala** : az ébresztőórához hasonló gyors csengetés. A **stambuli** szünetjel szintén gongütés. **Kalundborg** : husz másodpercenként megismétlődő hármás gongütés.

A magas hullámokról áttérve a középhullámokra, Budapest után a legelső állomás **Bécs**, amelynek tik-tak-oló ketyegését valamennyi rádiós jól ismeri. **Bruxellesnek** és a többi belga állomásnak nincs szünetjele. **Milano** : két másodpercenként megismétlődő egy hosszú Morse-jel. A **zürichi** szünetjel szintén gongütés. **Langenberg, Köln, Aachen** és **Münster** harangzúgás és kezdetkor egy gongütés. **Lyon** : kanári-fütty. **Madrid** és a többi spanyol állomás nem használ szünetjelzést. **Berlin** : lassú ketyegés. **Katowice** : érc-csengetés. **Bukarest** : a bécsi órához hasonló, csak erősebb és gyorsabb ketyegés. **Frankfurt** : két rövid és egy hosszú Morse-jel. **Hamburg** : gongütés, majd kezdetkor négy rövid és egy hosszú Morse-jel. **Stuttgart** : a skála három hangja, még pedig c, d, g. **Posen** : váltakozó gyorsaságú ketyegés. **Bresslau** szünetjele szintén ketyegés. **Reval—Tallin** : gong és kezdetkor gyors csengetés. **Pozsony** : négy csengő hang. **Königsberg** két kereszties zenei hang, az as és des. **Turin** : madár-fütty. **Leipzig** : ketyegés. **Nürnberg** és **München** : lassú kalapácsütés, amelynek befejezése kúrthang.

Amint látjuk tehát, a szünetjelekről nehezebben lehet felismerni az európai adóállomásokat, tekintettel arra, hogy a legtöbbször alig észrevehetően különbözik a másiktól. A szünetjelnek pedig éppen ez volna a fő rendeltetése. Enyhe megnyugtatólag szolgálhat az, hogy a jövő évben a Rádió Unió rendelkezése szerint valamennyi állomásnak más és más, egymástól teljesen elütő szünetjelt kell majd alkalmaznia

A katowicei adóállomás szünetjelzőkészülékét illusztrálta ez az élőkép a varsói „rádió bál”-on

Halló, itt rádió Délbáb

a 69-ik oldalhosszon. Következik legújabb rádióhíreink elmondása.

A budapesti Stúdió a hangjátékok fellendítése céljából külföldi mintára néhány neves magyar írót akar megbíznani a rádiótarabok írásával.

Igy többek közt már Harsányi Zsolttal meg is állapodtak,

aki három rövidebb hangjátékot írt a Stúdió számára. Mind a három darab magyar történelmi miliőben játszódik le. Más.

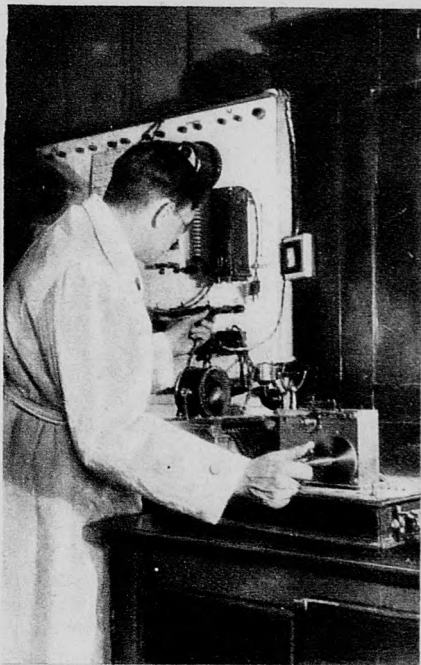
Oroszország nem törődve a rádióegyezménnyel, hír szerint új adóállomás építését kezdte meg Szentpéterváron.

Az adóállomás energiája ezer kilowatt lesz,

vagyis a Rádió Unió által engedélyezett adóenergia tízszerese. Ha másképp nem megy, diplomáciai úton kellene belíltatni ezt az építkezést, hiszen ez a mammut adó tönkre tenné a zavartalan vételt. Más.

Igy adják le a krakowi Mária-dómból a legnagyobb rádióállomások részére a híres fanfárjelzéseket

A berlini szünetjelzőkészülék (Fotó Transocean)

A rádió népszerűsége Németországban még mindig terjed, annak ellenére, hogy már közel hárommillió előfizetője van a rádiótársaságnak. Nemrégiben elhatározták, hogy

Németország területén újabb nyolc adóállomást fognak létesíteni.

A magyar kétszázötz méteres hullámhossz kérdése még mindig nincs elintézve. Legújabb értesülésünk szerint

a második magyar rádióállomást Miskoleon fognák felépíteni,

tekintettel arra, hogy a vételi viszonyok a beérkezett jelentések alapján ezen a környéken legrosszabbak. Más.

December huszadikán, pénteken este

Rex Howard angol zongoraművész fog szerepelni a pesti Stúdió mikrofonja előtt.

Mai rádióhíreink bemondását befejeztük. A viszontolvasásra a jövő héten ugyanitt.

Boldogtalan szerelmesek klubja

Groteszk. Irta: Halász Imre

Ezen darab előadási joga bármely nyelven kizárólag Mr. Marton Sándor színpadi kiadótól, Budapest, IV., Bécsi ucca szerezhető meg. (Copyright 1929. Dr. by Alexander Marton, Budapest)

Szereplők:

Clayton, a klub elnöke
Lillian
Lord Sawyer
Gibson
Szolga
I. klubtag
II. klubtag

(Klubhelyiség. Két kis asztal, néhány börfotel. Mikor a függöny szétmegy, lord Sawyer és Gibson — két pléhpofo — egymással szemben ülnek; hideg előkelőséggel beszélgetnek.)

Gibson (sóhajt).

Sawyer (mintegy válaszul: sóhajt).

Gibson (nagyot sóhajt).

Sawyer (még nagyobbát sóhajt).

Gibson: Nagy ötlet volt ez, mylord, hogy megalapítottuk ezt az egyesületet: a „Boldogtalan Szerelmesek Klubját”. Az ember olyan jól elbeszélget egymással.

Sawyer: Valóban, sir, jól esik az embernek, ha elmondhatja fájdalmát valakinek, akiről tudja, hogy megérti, mert sorstársa a boldogtalan szerelemben. (Sóhajt.)

Gibson (sóhajt).

Sawyer: Parancsol egy cigarettát?

Gibson: Köszönöm, mylord, nem kérek.

Sawyer: Szabad tudnom, sir, miért nem?

Gibson: Három okból, mylord. Először: még kamaszkoromban megfogadtam az apámnak, hogy soha nem fogok dohányozni. Másodszor az

orvos is megtiltotta. Harmadszor: ma már elszívtam vagy huszonötöt.

Sawyer: Én már a negyvenediknél tartok ma. Véleményem szerint az angol királyi dohányjövédéknek a legnagyobb hasznot mi hajtjuk: a boldogtalan szerelmesek. Elérhetetlen vágyainkat, álmainkat mind bele-sóhajtjuk a kéklő füstkarikákba.

Gibson: Magam is azt hiszem, mylord, minél reménytelenebbül szerelmes az ember, annál többet dohányzik.

Sawyer: Akkor én nikotinmérgezésben fogok meghalni.

Gibson: Nagyon szenved, mylord?

Sawyer: Jelentékenyen, sir, jelentékenyen. Sőt mondhatnám: fölöttébb.

Gibson: Az illető hölgy, akit ismeretlenül is hajlandó vagyok elragadónak találni, megcsalta önt?

Sawyer: Nem, sir, sajnos: nem. Ha tudná, hogy irigylen azokat, akiket az imádoztuk megcsal. Mert úgyebár, ahhoz, hogy engem az én imádozott Marym megcsaljon, elengedhetetlenül szükséges lett volna, hogy előbb az enyém legyen. Holott a tényállás nem ez. Ő elérhetetlen, mint a csillagok. Amely hasonlatom

A Friedler-féle szabadalmazott

„GAMMA” hajnövesztő

egyszermind a hajhullás, korpásodás, hajmolyosodás legfőbbkeletesebb gyógyszerere.

„GAMMA” hajszappan teljesen feleslegessé teszi minden más hajmosó használatát, mert általa a haj és a fejbőr teljesen megszabadul a felrakódott idegen anyagoktól. Orvosilag kipróbálva és ajánlva. Kapható mindenütt.

FRIEDLER-LABORATÓRIUM

Budapest, VII. kerület, Murányi ucca 46 sz.
Telefón: József 464-71

Az
ujságírás és az ujságtechnika
legnagyobb diadala

a

PESTI HIRLAP

mindennapi új 8 oldalas
mélynyomású képes és szöveges

ingylen melléklete

annál találóbb, mert a szemei tényleg olyanok, mint a csillagok. A haja pedig szőke, mint a holdsugár.

Gibson: Ah, szőke? Ennek valóban örvendek. Tudniillik ő, az én reménytelen szerelmem szintén szőke. Lehet mondani: szőke. Ámbár egy kissé vörösbe hajlik.

Sawyer: Vörösös? Az nem baj. Azért lehet, hogy az egy egészen rendes hölgy. Én csak azokat nem tudom megérteni, akik barna nőt szeretnek.

Gibson: Ezt részéről is érthetetlennek találom. Például az elnökünk: mister Clayton, valami Lilian nevű nőbe szerelmes, egy barna nőbe, még hozzá valamennyiünknel hevesebben és reménytelenebbül. Hiszen ennek köszönheti, hogy az elnökünk lett. Mert, úgyebár, alapszabályaink első pontja szerint az választandó elnök, akinek a szerelme valamennyiünk között a legnagyobbmértvű és a legboldogtalanabb. Igazán bosszantó, hogy mister Clayton egy barna nő révén uralja ezt a fényes pozíciót.

Sawyer (egyszerre élénk lett): Mit gondol, sir, ha mister Clayton esetleg megbukna, ki kerülne helyette az elnöki székbe?

Gibson: Oh, egészen kétségtelen, hogy ön, mylord. Köztudomású, hogy az ön szerelme olyan eszeveszett, olyan buta.

Sawyer: Oh, nagyon kedves. Köszönöm, sir, ön megnyugtát. (Feláll.) Én ugyanis bizonyosra veszem, hogy még ma délután sikerül megbuktatom szeretett elnökünket, mister Claytont.

Gibson (feláll): Megbuktatni? De hát hogyan gondolja? Mik a tervei?

KOÓS JOZSEF

SZÜCS • KÜRSCHNER • FOURREUR
BUDAPEST, IV, MÁRIA VALÉRIA U. 7.
Vis-à-vis: Hotel Hungária, Carlton, Bristol
szállodákkal szemben.

TELEFÓN: AUTOMATA 851-28

A „Délbáb“ olvasói
nagy kedvezményben részesülnek.

Sawyer: Meg fogja látni rövidesen. Én csak arra kérem, hogy szerény képességeihez mértén támogasson.

Gibson: Öné vagyok, mylord, természetem és lelkeimmel. Bocsásson meg, hogy nem mondom azt is: egész szívvel és agyammal, de hát ez a kettő már foglalt: a szívem és agyam az én reménytelen szerelmemé.

TÉLI AJÁNLAT!

Bevált Heilig-féle selyemharisnya 3.75 helyett **2.75**

Glória duplaszövésű selyemnadrág, felülmul minden eddigi minőséget 5.90 hely. **4.40**

Glória selyemnadrág csekély gyári hibával 4.90 helyett **3.90**

Selyemmel nőnadrág könnyű és meleg, garantált hibátlan **2.80**

Bőrkeztű női, végigbélelt, csattos minden párért garancia 9.80 helyett **8.80**

Bőrkeztű férfi, végigbélelt, csattos 10.80 helyett **9.60**

Ezen árak — még a nálam megszokott árnál is — alacsonyabbak és november 28-tól december 31-ig érvényesek.

HEILIG

HARISNYAHÁZ

Kazinczy ucca 7.

Fontos! Nèvre és házszámra ügynöki

Sawyer: Oh, szót sem érdemel.

Voltak, Clayton.

Clayton (jön fenékbéjáraton): Mi ujság, uraim, mit csinálnak?

Gibson: Hát csak úgy epekedünk, epekedünk. És elnök úr, hogy áll szerelem dolgában?

Clayton: Köszönöm, borzalmasan. A szép Lilian egyre kérlelhetetlenebb és elutasítóbb. Félév óta mindennap megírom neki, hogy nélküle egy percig sem bírok tovább élni. Minden hiába. Tegnapelőtt ezt a levelet írtam miss Liliannak: „Imádoztam! Ha egy órán belül meg nem látogat a lakásomon, kilencemeletes palotám ablakából haladéktalanul kiugrom az uccára. Erre ünnepélyesen becsületszavamat adom.“

Gibson: És meglátogatta?

Clayton: Dehogy, nem is felelt.

Gibson: És ön megszegte a becsületszavát?

Clayton: Rólam, a klubjának elnökéről meri ezt föltételezni? Én pontosan, ahogy írtam: haladéktalanul, kiugrottam az uccára kilencemeletes palotám egyik ablakából.

Gibson: És nem történt semmi baja?

Clayton: Nem. Nem tehetek róla, hogy éppen a földszinten lakom.

Voltak, Szolga

Szolga (jobbról): Elnök úr, egy hölgy

van odakinn, mister Claytont keresi.

Sawyer (Gibsonhoz): Kezdődik a játék.

Clayton (Szolgához): Engem? Kicsoda az a hölgy?

Szolga: Azt mondta, csak annyit jelentsek, hogy miss Lilian van itt.

Clayton (csodálkozva): Miss Lilian?

Sawyer (Szolgához): Bocsássa csak be a hölgyet.

Szolga (el jobbra).

Clayton, Sawyer, Gibson, majd Lilian

Clayton (kissé zavart): Vajjon mit akarahat? (Reménykedve.) Bizonyára fel van háborodva, hogy annyit molesztálok. (Aggódva.) Egyebet nem is merek remélni.

Lilian (jobbról): Jónapot, uraim. Mister Clayton, örülök, hogy láthatom.

Clayton: Miss Lilian, igazán nagyon kedves:

Lilian: Maga még nem is tudja, milyen kedves vagyok. Mister Clayton, legyen elkészülve a legjobbra. Én nem bírok tovább ellenállni az ön kintartó és megható szerelmének, eljöttem megmondani, hogy a magáé vagyok!

Sawyer, Gibson (meglepetten): Á!

Clayton (megdöbbenve): De miss Lilian! Ön ezt nem mondhatja komolyan...

Lilian: A legkomolyabban. Beláttam, hogy nincs jogom megfosztani magát és önmagamat attól a sok boldog órától, amit adhatunk egymásnak. De mi az, ön nem is örül?

Szörmebundáink

minőségben és árban vezetnek

ARÁNYI szücs

IV, Váci uca 11/b, főlemelet

Kedvező fizetési feltételek!

DIVAT

d. u. 5-ig
A JAVA GYIK
és az
ANTILOP

d. u. 5 után
a ruha színében a
CREPE de CHINE
és
SELYEM

CIPŐ

RAKTÁRON ÉS 48 ÓRÁN
BELÜL MÉRTÉK SZERINT

Király uca 103
Tel.: 376-01

SEIDLER
divatcipők mestere

**PÁRATLAN AJÁNDEK A
DÉLIBÁB OLVASÓINAK!**

Karácsony előtti
napokban jelenik meg a

SZINHÁZI ALMANACH

gyönyörű — mindvégig
mélynyomásos — kiállít-
ásban. Számtalan érde-
kes és mulattató cikk, egy
teljes regény, szenzációs
képek és rajzok teszik
változatossá ezt a

**160
OLDALAS**

diszesen kiállított, ara-
nyozott kötésű könyvet,
amelynek címlapját Byssz
Róbert tervezte. Ezt a
szenzációs könyvet

INGYEN KAPJA MINDENKI

aki megveszi a Délibáb
hatalmas terjedelmű ka-
rácsonyi számát, amely-
hez ingyen mellékeljük
a Színházi Almanachot

Clayton (lesújtva): Dehogynem. Csak ez a meglepetés... a váratlan boldogság...

Lilian: Oh, boldogság magának, úgy-e, hogy végre meghallgatom. Akkor nagyon boldog lesz, mert minek tagadjam, én rájöttem, hogy nagyon szeretem magát.

Sawyer, Gibson (gúnyosan): Gratulálunk, elnök úr.

Clayton: Uraim, ne törjenek pálcát felettem. Itt csak tévedésről lehet szó... a hölgy összetéveszt valaki mással, akit ő szeret... Hagyjanak, kérem, egy percere magunkra, minden ki fog derülni.

Gibson (kérdően néz Sawyerre).

Sawyer: Gyerünk. Ne zavarjuk a szerelmeseket. *(El Gibsonnal fenéken.)*

Lilian, Clayton

Lilian: Köszönöm, hogy elküldte őket. Most öleljen át, csókoljon... *(Át akarja karolni.)*

Clayton (elhárítja a karjait): Pardon. Egy kicsit tessék várni. Nézze, miss Lilian, ennek nem lenne semmi értelme.

Lilian: De hiszen egy fél éve imádkozik érte, hogy szeressem. *(Át akarja karolni.)*

Clayton (elhárítja): Most jutott eszembe, hogy én tulajdonképpen nem vagyok méltó magához... Meg aztán, nézze ez így sokkal szebb volt, messziről *(Hátrál.)* — egészen messziről.

Lilian: De így sokkal jobb lesz, közel-

**SELYEM
SZÖVET
BÁRSONY
FLANELL
PERZSA**
utánzat
**KABÁTBÉLÉS
VATTELIN
VÁSZON
SIFON
FEHÉRNEMŐ
KESZTYŰ
HARISNYA
PULLOVER**

legnagyobb választékban és igazán legolcsóbban

KLEIN ANTAL

divatárúházában kapható

KIRÁLY UCCA 53 (Akácia u. sarok)

ről *(Utána ment.)* — egészen közelről.

Clayton: Miss Lilian, nekem feleségem van és három gyermekem.

Lilian: Annál érdekesebb.

Clayton: Ez egy elszánt nő. *(Könyörögve.)* Miss Lilian, ne tegyen tönkre. Nézze, én elnöke vagyok ennek az előkelő klubnak és ezt annak köszönhetem, hogy magát reménytelenül imádom. Ha maga viszont szeret, végem van. Megbuktatnak, talán *(Könnyezve.)* ki is golyóznak.

Lilian: Vigasztalja, hogy értem szenved és én mindenért kárpótolni fogom, magammal, a szerelmemmel. Te édes! Csókolj!

Clayton: Az istenért, ne olyan hangosan.

Lilian: Hadd tudja meg mindenki.

MINDENBEN

ELSŐ A

PESTI NAPLÓ

(Kiabál.) Szerettek! Édes! Csókolj! Csókolj! (Nyakába akasztja magát, csókolja.)

Voltak, Sawyer, Gibson, I. és II. klubtag

Sawyer (fenékről a többiekkel együtt):

Á, ünnepélyes pillanat! Az elnök úr a reménytelen szerelmével csókolózik. (Általános gúnyos felháborodás.)

Clayton (lesújtva): Uraim, levonom a konzekvenciákat. Az elnöki tisztségről (Megtántorodik fájdalomban.) ezennel lemondok.

I. klubtag: Az kevés! Kigolyózzuk a klubból. Eljen az új elnök: aki a legboldogtalanabb közöttünk, lord Sawyer.

Gibson, II. klubtag: Eljen!

Sawyer: Köszönöm. Barátaim, én olyan boldog vagyok... illetve én olyan boldogtalan vagyok.

Clayton (letörve): Hát én megyek. De, hogy valami csekély hasznom nekem is legyen, viszem a nőt. (Belekarol Lillianbe, el vele jobbra.)

Sawyer, Gibson, I. és II. klubtag

I. klubtag: Az elnök urat elintéztük. De legalább vigasztalódik ezzel a csinos nővel.

Sawyer: Csinos? Nna. Ízlés dolga. Nekem például egyáltalán nem tetszik.

Gibson (kissé félre vonja Sawyert): Ezt ügyesen csinálta! De mondja, hogy tudta rávenni miss Liliant, hogy mister Claytonnak szerelmet valljon? Hogy tudott ennyire közel férközni hozzá?

Sawyer: Nagyon egyszerűen. Elvettem feleségül.

(Függöny.)

A grafológus üzenetei

Választ csak olyan levelekre adunk, amelyhez mellékelve van a „grafológia-szelvény.” Minden íráshoz egy szelvény. Aki írásban akar választ kapni (soron kívül), az mellékeljen megcímezett, felbélyegzett borítékot és írásonként 2—2 pengőt. A levelekre a beérkezés sorrendjében válaszolunk. A borítékon jelezni kell a „grafológia” szót.

Föld. Nagyon sok benne az erőltetett mődorosság. Szereti, ha egyéninek tartják. Szenvedélymentes, nem is nagyon temperamentumos, de nagyon következetes és szívós akaratú. Apró különckodéseit alkalmasnak tartja arra, hogy az emberek érdeklődését vele felébressze. Rendszerető, nagy ügyessége van s tud olyan pozíciót teremteni magának, a mi igényeinek megfelel.

H. Á. Sziged. Alapos, szeret mindennek a végére járni. Legfőbb hibája — mert hisz ez érdekl., — a passzivitása. Megelégszik azzal, ha önmagában el tudja rendezni a dolgokat a mindenbe beletörődik. Szereti a kényelmet

s elkerüli az izgalmakat. Kissé ideges. Sokat foglalkozik önmagával és igen zárt, kiforrott egyéniség.

Katona bácsi. Nagyon határozott egyéniség. Szándékaitól nem lehet eltéríteni. Megszokta, hogy kissé fölünyesen bánják az emberekkel. Sok szíri és változatosság van benne, úgyhogy alkalmas arra, hogy másoknak is juttasson belőle. Muzikális. Nagyon temperamentumos. Sok merészség van benne. Erős, férfias egyéniség.

Sárga rózsá, Debrecen. Türelmetlen. Nagyon erőszakos s gyakran igazságtalan. Erősen ragaszkodik szokásaihoz. Sok tehetség és kedvesség kallódott el benne, mert néhány keserű tapasztalat elvette a kedvét próbálkozásától. Kevés benne az akaraterő. Nagyon bizalmatlan és zárt, kételkedő egyéniség.

Egyetem. Írásában rendkívül sok nyugtalanság tükröződik. Sok akaraterő van benne, de nem életkedv formájában, hanem valami elkeseredetett és harcrakész lelkiállapotból kifolyólag. Kissé nehézkes, érzéseit nem mutatja, sőt leginkább szégyelli. Zárkózott természetű, terveibe senkit nem avat bele és nem is vár kívülről segítséget. Kérdésére nem tudok tanácsot adni. Egyéniségének az elvont tudományos munkát tartom megfelelőnek.

Cogit
kodó t
s hajlan
minden
segíti
félni az

Vasut
segét le
körülte
mely n
egyensű

Hű
érzéke
a változ
ha siker
Jó tud
nélkül
önző. I
melegsz
felejté
tételi c

Szabl
képessé
elgítet
Sokat s
változh
vedélye
zott el
kozású
Sok ér
lémak
jesen n
idegeir
talános
szembe
beköve
akarnia

Sárk
valami
gyavá
tempe
benne.
ügyes,
sege jó
határo
egyszer

Leon
egyéni
teljesít
sok sz
ban, J
alapter

Széné
mél I
Szabac
lénycb
önmag
teszi a
fantázi

Kolo
sem t
valam
erőltet
Még f
de ki

Árp
kedély

Cogito ergo sum. Simulékony, alkalmazkodó természet. Nincsenek nagy ambíciói s hajlamos a megelégedésre. Meg tudja látni mindenben a jót s derült világnézete átsegíti a rosszakon. Igazán semmi oka sincsen félni az étlettől.

Vasutas 23. Nagyon rendszerető, kötelességét lekiismeretességgel teljesíti. Ügyes és körültekintő, nem veszíti el a fejét, ha valamely nehezebb feladattal áll szemben. Kiegyensúlyozott, szenvedélymentes egyéniség.

Hű 19. Nagyon ügyes és tevékeny. Fejlett érzelme van az élet reális oldala iránt. Szereti a változatosságot és nem veszíti el a kedvét, ha sikertelenségekkel találkozik. Jó kedélyű. Jól tud emberekkel bántani és szinte fáradtság nélkül nyeri meg bizalmukat. Meglehetősen önző. Igen jó pajtás tud lenni, könnyen felmelegszik emberek iránt és könnyen el is felejtli őket. Életrevaló és szerencsés összetétele egyéniség.

Szabtlász. Sok benne az alkalmazkodási képesség. Meglehetősen ideges, gyakran kielégítetlennek érzi magát. Meglehetősen hiú. Sokat szenved az alatt, hogy elmúlt és megváltozhatatlan dolgokkal foglalkozik. Szenvédélye megállapítani, hogy mit hol hibáztatott el. Nagyon világos és logikus gondolkodású és van hajlama a filozofálgatásra. Sok érzelme van egészen szubtilis lelki problémák iránt. Ha találna valakit, akiben teljesen meg tud bízni és aki nem megy az idegeire, talán kipusztulna belőle az általános keserűség, amivel ma mindennel szembehelezkedik. Persze, ahhoz, hogy ez bekövetkezhesse, önmagának is ezt kellene akarnia.

Sarkesillag. Nagyon szigorú önmagához, ha valamihez kedve van, alapos vizsgálat tárgyává teszi. Nagy a fantáziája és igen sok a temperamentum és önzésre való hajlam benne. Tartózkodó modora van. Nagyon ügyes, ha nem volna annyira félnék, ügyessége jobban érvényesülhetne. Hiányoznak a határozott tervek és célkitűzések életéből, egészen a sorsra és a véletlenre bizza.

Leonardo da Vinci 16. Még fejlődőben levő egyéniség. Nagyon rendszerető, pontosan teljesíti kötelességeit. Könnyen kezelhető és sok szép tulajdonság magvát hordja magában, Józán, helyes gondolkodású, igen kedves alaptermészetű fiatal hölgy.

Szyné. Nagy tevékenységhez és nagy figyelemmel igénylő szellemi munkához szokott. Szabadságszerető. Nagyon közvetlen. Egész lényében van valami üde frisseség, ami önmaga és környezete számára kellemesebbé teszi az életet. Élénk, nagyon mozgékony fantáziája van. Szereti az új élményeket.

Kolompot. Nagyon bizonytalan. Maga sem tudja mit kar. Próbálja magát, mint valami szerepbe, különféle formákba beleerőltetni. Van érzelme a művészetek iránt. Még fejlődése kezdetén áll s ha nehezen is, de ki fog bontakozni egyénisége.

Árpád 16. Kissé türelmetlen. Nagyon jó kedélyű. Minden gondot leráz magáról. Van

benne alkalmazkodási képesség, a legsúlyosabb helyzetben sem veszti el humorát és sohasem panaszkodik. Anyagi kérdésekben könnyelműsége hajlamos.

Sikka el Gidida. Intelligens, mindenféle impresszióra erősen fogékony egyéniség. Ruganyos, sok kezdeményezési kedve van, nem fél semmitféle nehézségtől és bízik a jó kedélyében, ami mindenféle helyzetben talál valami vigasztalót. Fentiek alapján azt tanácsolom, hogy keresse fel soraival, kérdezze meg, mi az oka hallgatásának s ő bizonyosan őszinte és baráti választ fog küldeni.

G. E. Nagyon kíváncsi volna, hogy modora csiszolásával sokat foglalkozzék. Alaptermészeténél fogva kedves, meleg és jóindulatú, de annyira megszokta, hogy barátságatlan arcot csináljon, hogy téves képet alkotnak róla az emberek. Keveset törődik külsejével is s nem fordít figyelmet környezetére csinosítására sem.

Két jóbarát. Nagyon igyekvő, mindent megtesz, ami érvényesülését elősegíti. Figyelmeztet. Tud különbséget tenni aszerint, hogy kivel van dolga. Nagy ambíciói vannak s elég energikus, ügyes és komoly ahhoz, hogy ezek beteljesülésére számíthasson.

Itália. Igen tevékeny. Élénk szellemi életet él. Fantáziája magas röptű. Intellektusa fejlett és sokoldalúan fogékony. Szereti az egyszerűséget, igen fejlett ízlése van és nagy művészi érzelme. Nagyon temperamentumos élete mindenkor gazdag az eseményekben és belső történetekben. Nem szentimentális, sőt az érzelmeknek is kevés helyet ad az életében ha kényelmetlenné válnak. Ruganyossága legfeltűnőbb tulajdonsága. Tehetséges és nagyon sokat köszönhet önmagának.

Hargita. Egyenletes, kiegyensúlyozott egyéniség. Szellemileg igen fejlődésképes, de továbbképzésére nem helyez nagy súlyt. Nem nagyon energikus, de szívesebben alkalmazkodik mások akaratához és ösztönösen kiegészítője azoknak, akiket szeret. Környezete érdekeit jobban szem előtt tartja, mint a magáéit. Sok optimizmus van benne és szereti az életet. Nőies, megnyerő, helyes itéletű egyéniség.

Olga baba. Sohasem gondol magára, nincsenek életigényei, kényelmével nem törődik. Kissé fázik az újításoktól. Sokat szenvedett, de szenvedéseit zúgolódás nélkül tűri, szinte természetesnek tartja. Bizalmatlan alaptermészetű és nehezen melegszik fel.

Valaki, Budapest. Erőszakos és merész. Nem tud habozni, megfontolni, inkább roszszul, de gyorsan intézi el a dolgokat. Jó formaérzelme van és ügyes kezei. Szereti a természetet és abban megéri a monumentálisat, de minden emberi nagysággal szemben szkeptikus. Főlényességre neveli magát. Élénk és életerős.

Kedves olvasóimnak, akik oly türelmesen várnak írásuk elemzésére, meleg szeretettel kívánok szép, derűs, karácsonyi ünnepeket.
S. Sz. V.

Amiről mindenki beszél

1. Ki a klarinét felfedezője?
2. Melyik évben foglalták el Mátyás hadai Bécsujhelyt?
3. Ki, mikor tette le a „római szent birodalom császára“ címet. Milyet vett fel helyette és mely császári színek rendezték el?
4. Melyik évben készült el a szuezi csatorna és hány év alatt készült?
5. Melyik évben ünnepelte a B. T. C. 40 éves fennállását?
6. Mi volt Petőfi Sándor apjának neve és mi volt a foglalkozása?
7. Melyik évben és hol nyílt meg a a legelső bolgár kiállítás?
8. Melyik évben ünnepelte Franciaország I. Napoleon születésének 100. évfordulóját és ki volt akkor a francia államfő?
9. Melyik évben indult meg az első keresztel háború és ki volt a pápa?
10. Melyik évben halt meg Szt. István magyar király?
11. Melyik évben adták át a Panama csatornát a forgalomnak és milyen hosszú az?
12. Melyik évben ünnepelte Horvátország fennállásának 1000 éves évfordulóját?
13. Melyik évben adták át a budapesti keleti pályaudvart a forgalomnak?
14. Melyik évben volt a hírneves tordai országgyűlés?
15. Melyik évben és kik között folyt le a gravelotti (St. Privat) csata?

Dajjon mi lehet?

Két betűből áll csak, mégis a vidéken, Öreg embereket szólítanak e néven.
 „C“ betűt légy hozzá, nagy mulatság leszén,
 Melyet vigan járnak, különösen télen.
 Ha egy „a“ betűvel toldod meg elejét,
 Azt meg hentes teszi, hogy szalonra tétel
 Késsé megjavítsa. És egy „z“ betűvel
 Azt meg állat teszi, ha illatos fűvel
 Teleszeli rakják
 A napi adagját.

BETŰREJTVÉNYEK

+ - √ d T - √ Tolnai csapadék & √
 végtag Világlexikon

B_r B⁻ √ √ √
 v évszak

× d^d d^d d^d
 d - √ d
 d d d

39° s × L m s szöke⁴ sz.

z & drb.
 e

A 49. számban közölt rejtvények megfejtése

Amiről mindenki beszél. 1. 1566. Zrínyi Miklós. 2. Dán. 3. Bécsi béke 1609. 4. Farkas Imre. 5. Báthory Mária. 6. K. u. 703. 7. 1849 augusztus 9-én. 8. Fulton Róbert amerikai mechanikus. 9. 955-ben. 10. Toldi Ferenc. 11. 1793-ban. 12. 1456-ban. 13. 1801-1868. 14. † Stephenson György. 15. 1849 augusztus 13.

Betűrejtvények. Szerelmi játék. Zenéjét szerző. Eredeti népszínmű. Testamentom.

Vajjon mi lehet. la, lap, lapú, lapul. Azonos betűrejtvények. Vízszintes sorok: la, lap, lapu, alap, kalap = do, dob, dobo, dobogó, dobogók, dobogókó.

Tábornok mint kém

BADEN POWEL KÉMKEDESEI

Ezen könyvben nemcsak érdekesítő olvasmányok találhatók, hanem érdekes rajzok is, melyek jellemzik egy angol tábornok furbangosságát. Ára bérmentve 1 pengő 20 fillér. Megrendelhető a „Délibáb“ kiadóhivatalában, Budapest, VII, Dohány ucca 12

Örökítse meg gyermeke mosolyát!

Az idő szalad, de ha a PATHÉ BABY filmen megörökíti családját, úgy mindig maga elé idézheti a múltat!

Éghetetlen filmek, könnyű kezelés! Kapható minden fényképezési szaküzletben. Árappal és műsorjegyzékkel díjtalanul szolgál a vezérképviselő:

Danubius Mozgóképipari Rt. Pathé Baby-osztálya,

Budapest, VII. kerület, Akácfa ucca 6. Telefón: József 431-95

Szerkesztői üzenetek

Olvasóink napról-napra tömegesen fordulnak hozzánk kérdésekkel. Levélben csak abban az esetben adunk választ, ha a levélíró egy megejmezt és felbelyegzett válaszbortéket küld. A nekünk szóló levelet így tessék megejmezni: „Délbáb” kiadóhivatalának, Budapest, VII, Dohány uca 12. Felvilágosítást kérek.

Mária 15. A grafológus a beérkezés sorrendjében válaszol. Hogy Falussy rokona-e az Ön ismerősének, nem tudjuk. F. S. 50 éves, W. T. 25 éves. — **Berlin.** Kérelmével forduljon a berlini rendőrség bejelentőhivatalához. Pontos nevét és minden rendelkezésére álló adatot közöljön róla és küldjön válaszbélyeget. — **Balatonboglár.** A beküldött kép Somogyi Nusit ábrázolja. — **Gratulálók.** A kéreztett művész január 19-én tartja születésnapját. — **Karesú.** Clive Brook nős és két leánya van. Ramon Navarro nőtelen, címe: Metro—Goldwyn—Mayer-Studios, Culver City, California. — **Uj év.** Verse nem üti meg a mértéket, nem közölhetjük. Szenáriumát Universum Film A.-G., Berlin, S. W., Kochstrasse 6/8. címre német nyelven küldje be. — **Irodalom 1929.** Id. Ábrányi Emil 1920-ban halt meg. Különösen a „Cyrano de Bergerac” és a „Sasfiók” című fordításaival aratott nagy sikert. **Párizs.** Jean Angelo 1898 május 17-én született. Címe: Párizs, 11. Boulevard, Montparnasse VI. 2. — **Carla.** Käthe von Nagy, magyar származású. Címe: Berlin-Grünwald, Humboldtstrasse 36. **Betty.** Betty Compson James Cruze filmrendező felesége. Haja szőke, szeme kék. Agnes Petersen asszony, Ivan Mosjoukine felesége. — **Pesti kislány.** Zátony Kálmán színművész lakása: Pannonia uca 4/B, IV. e. 2. Autogramot ad. — **Favorit.** Ivan Petrovich mint operetténekes kezdte meg pályafutását. Ma népszerű filmszínész. Címe: Berlin-Schmargendorf, Foreckenbechstrasse 56/A. Jack Trevor angol, felesége is angol nő. Mint katonatiszt kezdte meg pályafutását és innen került a filmhez. Címe: Berlin W. 10, Bendlerstrasse 9. Azt hisszük, mind a

RUHASZAKADÁS

művészi műtömése, harisnyák művészi javítása
Dr. KASSAINÉ iparművészeti műhelyében VII,
Lövölde tér 1. Telefon: József 395—34

két művész szívesen fog levelére válaszolni. Jack Trevor fényképét, sajnos, nem bocsáthatjuk rendelkezésére, de levelében kérje meg a filmszínészt. Nem hisszük, hogy kérését megtagadná. Jack Trevornak angolul, Ivan Petrovichnak magyarul is írhat. — **Zeneszerző.** Művényt forduljon egy zeneműkiadóhoz. Adja át kottáját és ha jó, feltétlenül megveszik. Mi nem foglalkozunk zeneművek olvasásával. Erre — sajnos — nincs időnk. — **Halleluja.** Mary Philbin játszotta. Haja fekete, de ebben a filmben szőke parókát viselt. Lon Chaney tanítványa. Chicagóban született. — **Boriska.** Iratkozzon be valamelyik színeziskolába. — **Vadon.** Verse a legjobbal biztat, csak hogy mi kizárólag színházi vonatkozású verseket közlünk. Versírásból — sajnos — nem lehet megélni. — **Vitatkozók.** A „Fekete kalóz” című film női főszerepét Billie Dove amerikai filmszínésznő játszotta. Laura la Plante szőke. Asszony. Címe: Universal Studio, Universal City, California. — **Róza.** Relle Gabriella címe: Dembinszky uca 7. Levelét vagy ide vagy egyenesen a színházhoz küldheti. — **Babóka.** Levelét továbbítottuk a jelzett címre. Az eredményt nem biztosíthatjuk. Péchy Erzszi színművésznő címe: Hunyadi János út 31. Varsányi Irénnek a Vigszínházhoz címezheti levelét. — **Filmország.** Mary Nolan címe: Metro—Goldwyn—Mayer-Studios, Culver City, Calif. — **Atilla II.** Verse nem közölhető. — **Mimi.** Ady Endre összes költeményei több kiadásban jelentek meg és minden kiadásnak más ára. A szemalatti ráncokat masszázssal lehet eltüntetni. — **Egy szorgalmas udvarló K. B.** Mindegyik színeziskolában. Rákosi Szidi címe: VII, Király u. 73. Nem egész egy év. — **Brycon.** Takáts K. Ily címe: Budapest, VIII, Népszínház u. 17.

Előfizetési ár:

¼ évre 3 pengő 50 fillér, ½ évre 7 pengő.
Ausztriában példányonként 80 Groschen.
Budapest, VII, Dohány uca 12

Szerkesztő: POGÁNY JÓZSEF

Kiadótulajdonos: TOLNAINYOMDAI MŰ
INTÉZET ÉS KIADÓVÁLLALAT RT
Kiadásért és szerkesztésért felel: PAIZS GÉZA

Nyomatott Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadó
vállalat Rt. mélynyomó-körforgógépeln,
Budapest, VII, Dohány uca 12 szám
Szerkesztőség és kiadóhivatal telefonszámai:
József 423—39 és József 423—50

IFJÚSÁGI IRATOK

10—15 éves lányok és fiúk részére

Minden kötet kemény díszes kötésben

Egy kötet ára 1 pengő 50 fillér

Portó 20 fillér. Ha több kötetet vesz, akkor sem több a póstadíj. Utánvéttel 50 fillérrel drágább.

- 106. May Károly: Mandarinok országában
- 107. May Károly: Feketék országában
- 108. May Károly: A kínai sárkányfiak
- 109. D'Amicis: A szív (2 kötetben)
- 110. Marlitt E.: A Schilling-udvarban

EGÉSZ NAGY IFJÚSÁGI IRATOK

Minden kötet kemény díszkötésben

ára 3 pengő 50 fillér

Portó 70 fillér. Utánvéttel 50 fillérrel drágább.

- 111. Abonyi Árpád: Vitéz Balassa György
- 112. Ambrus Zoltán: Mozi Bandi
- 113. Berczik Árpád: Pötty Ilonka
- 114. Tábori Kornél: Lilike már nagy leány

Petőfi összes költeményei díszes félbőr-kötésben

ára 4 pengő 90 fillér,

portó 50 fillér,

utánvéttel 50 fillérrel drágább.

Fenti képeskönyvek megrendelhetők

DÉLIBÁB

Kiadóhivatalában, Budapest, VII. kerület, Dohány uca 12—14 szám alatt és minden könyvkereskedésben

VERNE GYULA MŰVEI DÍSZES KÖTÉSBE

Egy kötet ára 2 pengő

Portó 40 fillér

Utánvétellel 50 fillérrel drágább!

Megrendelésnél hivatkozzon az oldalszámra és a mű folyószámára.

Ha több kötetet rendel, akkor sem több a póstadíj!

115. Régum ötszáz milliója	120. Keraban, a keményfejű . . . . .
116. Bombarnae Claudius	121. Grant kapitány gyermekei (2 kötet)
117. Dél esillaga	122. Sándor Mátyás (2 kötet) . . . . .
118. Dunai hajós	123. Utazás a holdba, utazás a hold körül
119. Győzedelmes Robur	124. Tizenöt éves kapitány . . . . .

RITKA ALKALMI VÉTEL!

125. Dumas : A három testvér, díszes kötésben, ára bérmentve 2 pengő.
126. Méray-Horváth K. : Amerika cézárja, díszes kötésben, ára bérmentve 2 pengő.
127. Landor : Utazás a rejtelmes Tibetben, díszkötésben, ára bérmentve 3 pengő.
128. Sven Hedin : A rejtelmes India felé, két kötet, egészségvászonkötésben, a két kötet ára bérmentve 12 pengő.

Ha mind a négy művet megrendeli, akkor 19 pengő helyett 16 pengőt kérünk beküldeni.

Fenti képeskönyvek megrendelhetők

DÉLIBÁB

hiadóhivatalában, Budapest, VII. kerület, Dohány uca 12—14 szám alatt és minden könyvkereskedésben

Petőfi összes költeményei

Füze	—	pengő	96	fillér
Egészvászonkötésben	1	„	90	„
Félbőr-kötésben	4	„	90	„

PORTÓ 40 FILLÉR

Utánvétellel 50 fillérrel drágább

Ismeretterjesztő művek

Gömbösné-Galamb Margit: Az úriasszony.

Ára bérmentve 1 pengő 90 fillér.

Legjobb szegedi szakácskönyv.

Ára bérmentve 3 pengő 40 fillér.

A bűvészet könyve.

Ára bérmentve 5 pengő.

A háztartás kézikönyve.

Ára bérmentve 2 pengő 50 fillér.

Fehér hímzés.

Ára bérmentve 2 pengő 50 fillér.

Önügyvéd.

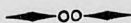
Ára bérmentve 1 pengő 10 fillér.

Családi és kereskedelmi levelező.

Ára bérmentve 1 pengő 10 fillér.

Szerelmi levelező.

Ára bérmentve 1 pengő 10 fillér.

Az itt felsorolt művek beszerezhetők a „Déliab” kiadóhivatalában
Budapest, VII, Dohány u. 12 — 14 alatt és minden könyvkereskedésben

A számtalan szer között,
amelyet mint fog és szájapolásra szolgálót
dicsérnek, az Odol világhírű, s ezt a híret
fertőtlenítő hatása és kellemes íze szerezte
meg számára.

Már csaknem 35 év óta élvezzi ezt a
kiváltságos helyzetet s ez döntő bizonyíték az Odol rendkívüli kedveltsége
és jósága mellett.

Egészséges fogak és tiszta kellemes
lehellet tanuskodnak az Odol száj-
viz és fogpéppel történő száj és fogápolás
mellett.

ARA A SZ
EKÖTÖTT